รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันศุกร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐
ณ ศึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๙๕ คน

(เนื่องจาก นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ติดราชการ นายอาษา เมนสวรรค์ รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบสมาชิกวุฒิสภาขอลาออก

ด้วยได้รับหนังสือจากหม่อมราชวงศ์เทพ เทวกุล ขอลาออกจากตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาตั้งแต่วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๑.๒ รับทราบเรื่องที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎร แจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. .... ที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามิได้เป็นการ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

แก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวทั้ง ๕ ฉบับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๗ (๓) ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๑.๓ รับทราบเรื่องสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎร แจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติและลงมติกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมาธิการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวนะครับ เป็นจำนวนสมาชิก ๑๑ คน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๗ (๓) ครับ ขอเชิญเลขาธิการพ่านราษเชือกรรมาธิการร่วมฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ....

นายจำนงค์ สามประดิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อกรรมาธิการร่วมกันฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. .... และพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. .... จำนวน ๑๑ คน

๑. นายสังข์ทอง ศรีธเรศ
๒. ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง
๓. นายบวร ภูจริต
๔. นายปรีชา สุวรรณเทัต
๕. นายอำนวย สุวรรณศีรี
๖. นายตรีพล เจาะจิตต์
๗. นายประชาธิปไตย ศรีสังข์หนุน
๘. นายนัชวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

๙. นายประมาลศิงโป วิทยสริรัสดิ์

๑๐. นางลลิตา กุลศิริรานุ

๑๑. นาย เผดิมรัช สะสมทรัพย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ต่อไปตามข้อบังคับ ก็ขอปรึกษาที่ประชุมว่า จะนำเรื่องตั้งกรรมาธิการร่วมกันของสองสภาพิจารณา

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านเป็นอย่างอื่นก็จะขอให้ตั้งกรรมาธิการร่วมกันของวุฒิสภา จำนวน ๑๑ คน จำนวนเท่ากันกับทางสภาผู้แทนราษฎร เพื่อประกอบเป็นคณะกรรมาธิการร่างพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิก เสนอกรรมาธิการร่วมครับ เชิญคุณโกวิท สุรัสวดี

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา กรรมาธิการร่วมจำนวน ๑๐ คน ในส่วนของวุฒิสภาที่จะให้ทำหน้าที่กรรมาธิการ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. .... รายชื่อกรรมาธิการ มีดังนี้

๑. นายเกษม สุวรรณกุล

๒. นายโกวิท วรพิลัดน์

๓. พุทธชิ่งใจพรี พรีชรุณ

๔. นายชาญชัย ชลงประเสริฐ

๕. นายต่วน พุฒตาล

๖. นายธนู กุลชล

๗. นายนรนิติ เศรษฐบุตร

๘. นายวิชัย ศรีสอ้าน

๙ นายสิงห์โต ช่างตระกูล

๑๐. นายสิทธิชัย เจตุทัต และ

๑๑. นายสุรัฐ ศิลปอนันต์

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรองลง)

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะเสนอผู้อื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ตามนั้นนะครับ ๑๑ คน ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อกรรมาธิการร่วมฝ่ายวุฒิสภาครับ

นายจำนงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อกรรมาธิการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. .... และพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. .... จำนวน ๑๑ คน

๑. นายเกษม สุวรรณกุล

๒. นายโกวิท วรพิพัฒน์

๓. คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ

๔. นายจำนงค์ ทองประเสริฐ

๕. นายดำรง พุฒตาล

๖. นายธนู ปุลชุล

๗. นายนรนิติ เศรษฐบุตร

๘. นายวิชิตร ศรีสอ้าน

๙. นายสิงห์โต จ่างตระกูล

๑๐. นายสิปปนนท์ เกตุทัต

๑๑. นายสุรัฐ ศิลปอนันต์

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภาได้ขึ้นบัลลังก์ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป

ประธานวุฒิสภา : ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

CURT
Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/(ร ๒๗)

วุฒิสภา
ถนนอู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. .... (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเสรีย์ชัย ชัยเชาวรัตน์
๒. พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกข์
๓. นายโกวิท วรพิพัฒน์
๔. นายโกวิท สุรัสวดี
๕. พลเอก ชรัล กุลละวณิชย์
๖. นายชัยฤทษ์ ดิษฐบำนาจ
๗. นายชุวงศ์ ฉายะบุตร
๘. นางดวงกมล นิธิอุทัย
๙. นายดำรง พุฒตาล
๑๐. นายเด่น โต๊ะมีนา
๑๑. นายทินกร มีหิรัญ
๑๒. นายนิพนธ์ ขาวเนา
๑๓. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก
๑๔. นายพานิชย์ เจริญเผ่า
๑๕. นายพุนศักดิ์ วรรณพงษ์
๑๖. นายไพบูลย์ ช่างเรียน
๑๗. นายวินัย สะมะอุน
๑๘. พลตำรวจโท สมควร หริกุล

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๔. นายสมภพ โหตระกิตย์ ๒๐. นายสุรัฐ ศิลปอนันต์
๒๑. นายสุลัยมาลย์ วงษ์พานิช ๒๒. คุณหญิงสุวัฒนา เพชรทองคำ
๒๓. นายอักษราทร จุฬารัตน ๒๔. นายอาชิส เบ็ญหาวัน
๒๕. นายอาศิส พิทักษ์คุมพล

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ตามในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๑๕ วัน ตามความในมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘

อนึ่ง นายสมภพ โหตระกิตย์ กรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ และประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ทำหนังสือแจ้งต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ดำเนินการต่อไปเท่าที่จำนวนกรรมาธิการวิสามัญฯ มีอยู่ โดยไม่ประสงค์จะตั้งซ่อมกรรมาธิการวิสามัญฯ ขึ้นใหม่

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์
(นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

LRT
Legislative Research Thailand

กองกรรมาธิการ
โทร. ๒๔๔๑๖๗๑
โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๓

รายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาคริสลาม พ.ศ. .... (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดเวลาแปรญัตติภายใน ๕ วัน (ตามข้อบังคับฯ) นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ต่อมาในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้ลงมติ ให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๑๕ วัน ตามความในมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘

อนึ่ง นายสมภพ โหตระกิตย์ กรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ถึงแก่อนิจกรรม เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ และประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ทำหนังสือแจ้งต่อประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ดำเนินการต่อไปเท่าที่จำนวนกรรมาธิการวิสามัญฯ มีอยู่ โดยไม่ประสงค์จะตั้งข่อมกรรมาธิการวิสามัญฯ ขึ้นใหม่ บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์ เป็น ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

๑.๒ นายเด่น โต๊ะมีนา เป็น รองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง

๑.๓ นายวินัย สะมะอุน เป็น รองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ คนที่สอง

LRIT Legislative Institute

๑.๔ คุณหญิงสุวัฒนา เพชรทองคำ เป็น เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

๑.๕ นายอาศิส พิทักษ์คุมพล เป็น รองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ ฯ

๑.๖ นายดำรง พุฒตาล เป็น โฆษกคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

๑.๗ นายนิมุคตาร์ วายา เป็น รองโฆษกคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้แต่งตั้งให้ นายฉัตรไชย รอดประเสริฐ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๖ วรรคสอง

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ นายถาวร พรหมมีชัย ผู้อำนวยการส่วนการทะเบียนทั่วไป สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๓.๒ นายคำนวน วิบูลย์พันธุ์ เจ้าพนักงานปกครอง ๕ งานทะเบียนปกครอง สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๓.๓ นายจรูญ ศรีเทพ หัวหน้าฝ่ายกิจการศาสนาอิสลาม กองศาสนูปถัมภ์ กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

LIRT Legislative Institute Research Team of Thailand

๓.๔ นายวิทติรัตน์ มังคละศิริ นิติกร ๖ กองนิติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษา-
ธิการ กระทรวงศึกษาธิการ

๔. บุคคลซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
นายวิษณุ เครืองาม เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
สำนักนายกรัฐมนตรี

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายโกวิท สุรัสวดี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

"มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวงโดยปรึกษาคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

หมวด ๑ บททั่วไป	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	มีการแก้ไข

นายโกวิท สุรัสวดี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ความในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

LIRT Legislative Institutional Repository of Thailand

"มาตรา ๑๑ ให้สถาบันอิสลามแห่งชาติมีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อเห็นสมควร กระทรวงศึกษาธิการหรือทบวงมหาวิทยาลัย อาจจัดตั้ง "สถาบันวิทยาลัย" วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยอิสลามแล้วแต่กรณีขึ้นเพื่อให้การศึกษาและอบรมทางวิชาการศาสนา วิชาการทั่วไปและวิชาชีพได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๒ การจัดตั้งและการเลิกมัสยิด ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ ทวี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ คณะกรรมการกลางอิสลาม
แห่งประเทศไทย ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข

นายโกวิท สุรัสวดี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นความใน (๑) ของมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

"(๑) ให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๑๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	มีการแก้ไข
หมวด ๔ คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	มีการแก้ไข

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๕ คณะกรรมการกิจการ

ประจำมัสยิด	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖	ไม่มีการแก้ไข

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

บทเฉพาะกาล	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๕	ไม่มีการแก้ไข

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. .... แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตดังนี้

๗.๑ เมื่อมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดแล้ว รัฐบาลควรจัดให้มีเงินอุดหนุนสำนักงานดังกล่าว ตลอดจนสำนักจุฬาราชมนตรีและมัสยิดที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งแล้ว เพื่อใช้ในการบริหารกิจการศาสนาอิสลามดังที่เคยจัดสรรให้มาแล้วให้เพียงพอตามความจำเป็นและเหมาะสมอย่างต่อเนื่อง

๗.๒ เมื่อประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้แล้ว จะมีผลให้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พ.ศ. ๒๔๘๘ สิ้นสุดลง แต่โดยที่หลักการในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมีสิทธิเข้ารับเลือก เพื่อรับพระราชทานเงินทุนส่งไปเข้าศาสนาจารีต ณ นครเมกกะ เป็นหลักการที่ดี ดังนั้น แม้จะยกเลิกพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว ก็ควรที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจะพิจารณาส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจัง ให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากอิสลามวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิรับเลือก เพื่อเข้ารับพระราชทานเงินทุนดังกล่าวต่อไปด้วย

LIBRARY
Legislative Institutional Repository of Thailand

๗.๓ โดยที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้การคัดเลือกบุคคล เข้าดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ต้องกระทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น

ในการที่จะออกกฎกระทรวงดังกล่าว รัฐบาลควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านั้นโดยบริสุทธิ์และยุติธรรม เป็นที่ยอมรับนับถือทั่วไปตามหลักศาสนาอิสลามให้มากที่สุด

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

สุวัฒนา เพชรทองคำ

(คุณหญิงสุวัฒนา เพชรทองคำ)

เลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมัสยิดอิสลาม และกฎหมายว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติมัสยิดอิสลาม พ.ศ. ๒๔๙๐

(๒) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พุทธศักราช ๒๔๘๘

(๓) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"มัสยิด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งมุสลิมใช้ประกอบศาสนกิจโดยจะต้องมีละหมาดวันศุกร์เป็นปกติ และเป็นสถานที่สอนศาสนาอิสลาม

"อิหม่าม" หมายความว่า ผู้นำศาสนาอิสลามประจำมัสยิด

"คอเต็บ" หมายความว่า ผู้แสดงธรรมประจำมัสยิด

"บิหลั่น" หมายความว่า ผู้ประกาศเชิญชวนให้มุสลิมปฏิบัติศาสนกิจตามเวลา

"สัปปุรุษประจำมัสยิด" หมายความว่า มุสลิมที่ดำเนินกรรมการอิสลามประจำมัสยิดมีมติรับเข้าเป็นสัปปุรุษประจำมัสยิด และมีชื่ออยู่ในทะเบียนสัปปุรุษประจำมัสยิดแต่ผู้นั้นจะเป็นสัปปุรุษเกินกว่าหนึ่งมัสยิดในเวลาเดียวกันไม่ได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวงโดยปรึกษาคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๖ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจุฬาราชมนตรีคนหนึ่ง เพื่อเป็นผู้นำกิจการศาสนาอิสลามในประเทศไทย

ให้นายกรัฐมนตรีนำชื่อผู้ที่จะดำรงตำแหน่งจุฬาราชมนตรีซึ่งได้รับความเห็นชอบจากกรรมการอิสลามประจำจังหวัดทั่วประเทศขึ้นทูลเกล้าฯ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับชื่อเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นจุฬาราชมนตรี

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาจุฬาราชมนตรีตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้มีเงินอุดหนุนฐานะจุฬาราชมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ จุฬาราชมนตรีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นมุสลิมผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในศาสนาอิสลามเป็นอย่างดี

(๔) เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามโดยเคร่งครัด

(๕) เป็นผู้มีความสัมพันธ์อันดีกับทุกศาสนา

(๖) เป็นผู้มีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๗) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๘) เป็นผู้เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) เป็นผู้ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือมีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ จุฬาราชมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นต่อทางราชการ เกี่ยวกับกิจการศาสนาอิสลาม

(๒) แต่งตั้งคณะผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้คำปรึกษาเกี่ยวกับบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

(๓) ออกประกาศแจ้งผลการดูดวงจันทร์ตามมาตรา ๓๕ (๑๑) เพื่อกำหนดวันสำคัญทางศาสนา

Rajabhat Institutional Repository of Thailand

(๔) ออกประกาศเกี่ยวกับข้อวินิจฉัยตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

ให้มีสำนักจุฬาราชมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการของจุฬาราชมนตรีโดยให้ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อใช้ในการบริหารตามสมควร

มาตรา ๙ จุฬาราชมนตรีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่มีคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ จุฬาราชมนตรี กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย กรรมการอิสลามประจำจังหวัด และกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ~~ตามหลักศาสนาและประเพณีอันดีงามของศาสนิกชนในท้องถิ่นนั้น~~ ทั้งนี้ ตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๑ ในจังหวัดใดที่มีมุสลิมจำนวนมากพอเมื่อเห็นสมควร กระทรวงศึกษาธิการ อาจจัดตั้ง "อิสลามวิทยาลัย" ขึ้นเพื่อให้การศึกษาและอบรมทางวิชาการศาสนาวิชาการทั่วไป และวิชาชีพได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

การจัดตั้งและการเลิกมัสยิด

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๒ การสร้าง การจัดตั้ง การย้าย การรวม การเลิก และการจดทะเบียนมัสยิด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดตั้ง การรวม และการเลิกมัสยิด ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ ให้มัสยิดที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยให้คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเป็นผู้แทนของมัสยิดในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดอาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนทำการแทนก็ได้

มัสยิดที่เป็นนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งได้วิตยตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิมัสยิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้มัสยิดตามวรรคหนึ่งได้รับเงินอุดหนุนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาสมควร

มาตรา ๑๓ ทวิ มัสยิดที่เป็นนิติบุคคลอาจเลิกได้โดยการจดทะเบียนเลิกมัสยิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

บรรดาทรัพย์สินของมัสยิดที่เลิกตามวรรคหนึ่ง ให้โอนไปยังมัสยิดที่เป็นนิติบุคคลที่อยู่ใกล้ที่สุด ถ้าไม่อาจทำได้ให้โอนไปยังมัสยิดที่เป็นนิติบุคคลที่อยู่ในลำดับถัดไป เว้นแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ และผู้อุทิศให้ได้แสดงเจตนาไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔ มัสยิดที่ได้จดทะเบียนแล้ว ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ตามหมวด ๕ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันจดทะเบียน

หมวด ๓

คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย" ประกอบด้วยจุฬาราชมนตรีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ซึ่งเป็นผู้แทนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด จังหวัดละหนึ่งคน และจากกรรมการอื่นซึ่งคัดเลือกโดย

LIBT
Legislative Institutional Repository of Thailand

จุฬาราชมนตรีแล้วให้รัฐมนตรีประกาศแต่งตั้งผู้แทนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดมีจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนผู้แทนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด

การคัดเลือกผู้แทนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด และการคัดเลือกกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการด้วยกันเองเป็นรองประธานกรรมการเลขาธิการ และตำแหน่งอื่นตามความจำเป็น

มาตรา ๑๖ กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ยกเว้น (๒)

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) เป็นหรือเคยเป็นอนุตตรสัมมาสมาธิ

(๔) เป็นผู้ถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย กรรมการอิสลามประจำจังหวัด หรือกรรมการอิสลามประจำมัสยิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่หรือการเงิน ถ้าถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งในเรื่องอื่นต้องพ้นกำหนดห้าปีแล้ว

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาหรือข้อแนะนำเกี่ยวกับศาสนาอิสลามแก่คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด

(๓) ออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดหารายได้ และการจัดทำผลประโยชน์ของสถานที่ราชการอิสลามแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมอบหมาย

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมอบหมายออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สิน และการจัดทำผลประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและมัสยิด

LIRT Legislative Institutional Repository of Thailand

(๕) ออกระเบียบวิธีการดำเนินงาน และควบคุมดูแลการบริหารงานของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด

(๖) ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ในจังหวัดที่ไม่มีคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ในการนี้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยจะมอบหมายให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดที่ใกล้เคียงปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

(๗) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องคัดค้านตามมาตรา ๔๑

(๘) จัดทำทะเบียนทรัพย์สิน เอกสารและบัญชีรายรับรายจ่ายของสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

(๙) ออกประกาศและให้คำรับรองเกี่ยวกับกิจการศาสนาอิสลาม

(๑๐) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศาสนา และศึกษาหาความรู้ทางศาสนาอิสลาม

(๑๑) ประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ในกิจการที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

(๑๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งหกปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้มีการคัดเลือกและแต่งตั้งเพื่อดำเนินการแต่งตั้งใหม่ภายในเก้าสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๗ กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมีมติให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่มีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงเพราะเหตุอื่นใด นอกจากถึงคราวออกตามวาระให้มีการคัดเลือก และดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวัน

LIBRT Legislative Institutional Repository of Thailand

นับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่ว่างเหลือไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่คัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศรายชื่อกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยที่พ้นจากตำแหน่งในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๐ ในการประชุมคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด แต่ถ้าเป็นมติให้กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยพ้นจากตำแหน่ง มติดังกล่าวต้องมีเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ทั้งหมด

มาตรา ๒๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจการของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย โดยมีคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เป็นผู้แทนของสำนักงานในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยอาจมีมติมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนทำการแทนก็ได้ และให้เลขาธิการคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการของสำนักงาน

ให้สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยได้รับเงินอุดหนุน เพื่อใช้ในการบริหารกิจการศาสนาอิสลามตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๔

คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด

มาตรา ๒๒ จังหวัดใดมีราษฎรนับถือศาสนาอิสลาม และมีมัสยิดตามมาตรา ๑๓ ไม่น้อยกว่าสามมัสยิดให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ประกาศให้จังหวัดนั้นมีคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการมีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสามสิบคน

การคัดเลือกกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการให้อิหม่ามประจำมัสยิดในจังหวัดนั้นเป็นผู้คัดเลือก ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการด้วยกันเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ เลขานุการ และตำแหน่งอื่นตามความจำเป็น

ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ เลขานุการ และกรรมการอิสลามประจำจังหวัดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ กรรมการอิสลามประจำจังหวัดต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

(๒) เป็นสัปปุรุษประจำมัสยิดในจังหวัดนั้นมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก่อนวันคัดเลือก

(๓) มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก่อนวันคัดเลือก

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๒๔ กรรมการอิสลามประจำจังหวัดมีวาระการดำรงตำแหน่งหกปี เมื่อตำแหน่งกรรมการอิสลามประจำจังหวัดว่างลง ให้มีการคัดเลือกกรรมการแทนภายใน

เก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ ตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนถึงกำหนดตามวาระไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และยังมีกรรมการเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าสิ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่ได้รับการคัดเลือก จะไม่ให้มีการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ กรรมการที่ได้รับการคัดเลือกแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๕ ในจังหวัดที่มีคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็น เกี่ยวกับศาสนาอิสลามต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) ควบคุมกำกับดูแลและตรวจตราการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดในจังหวัด และจังหวัดอื่นตามที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมอบหมาย

(๓) ประนีประนอมหรือชี้ขาดคำร้องทุกข์ของสัปบุรุษประจำมัสยิด ซึ่งเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด

(๔) ควบคุมกำกับดูแลการคัดเลือกกรรมการอิสลามประจำมัสยิดให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

(๕) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนกรรมการอิสลามประจำมัสยิด

(๖) สอบสวนพิจารณาให้กรรมการอิสลามประจำมัสยิดพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๓๙ (๔)

(๗) สั่งให้กรรมการอิสลามประจำมัสยิดพักหน้าที่ระหว่างถูกสอบสวน

(๘) พิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง การย้าย การรวม และการเลิกมัสยิด

(๙) แต่งตั้งผู้รักษาการแทนในตำแหน่ง อิหม่าม คอเต็บ และบิหล่น เมื่อตำแหน่งดังกล่าวว่างลง

(๑๐) ประนีประนอมหรือชี้ขาดเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว และมรดกตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑๑) จัดทำทะเบียนทรัพย์สิน เอกสารและบัญชีรายรับ รายจ่าย ของสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นปัจจุบัน และรายงานผลการ

ดำเนินงาน ฐานะการเงินและทรัพย์สินให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยทราบปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

(๑๒) ออกประกาศและให้คำรับรองเกี่ยวกับกิจการศาสนาอิสลามในจังหวัด

มาตรา ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๔ กรรมการอิสลามประจำจังหวัดพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมีมติให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่มีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓

ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศรายชื่อกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ที่พ้นจากตำแหน่งในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗ การประชุมคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด มีฐานะเป็นนิติบุคคลมีหน้าที่เกี่ยวกับกิจการของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด โดยมีคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเป็นผู้แทนของสำนักงานในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดอาจมีมติมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่ง หรือหลายคนทำการแทนก็ได้ และให้เลขานุการคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการของสำนักงาน

ให้สำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดได้รับเงินอุดหนุนเพื่อใช้ในการบริหารกิจการศาสนาอิสลามตามที่คณะกรรมการ[illegible]

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๕

คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด

-- --- --

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) อิหม่ามเป็นประธานกรรมการ

(๒) คอเต็บเป็นรองประธานกรรมการ

(๓) บิหลั่นเป็นรองประธานกรรมการ และ

(๔) กรรมการอื่นตามจำนวนที่ที่ประชุมสัปปุรุษประจำมัสยิดนั้น กำหนดจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินสิบสองคน

ให้สัปปุรุษประจำมัสยิดซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ประชุมกันคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

ให้คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดเลือกจากกรรมการตาม (๔) เป็นเลขานุการหนึ่งคน นายทะเบียนหนึ่งคน เหรัญญิกหนึ่งคน และตำแหน่งอื่นตามความจำเป็น

ให้ประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัด หรือกรรมการอิสลามประจำจังหวัดที่ได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัด เป็นประธานในที่ประชุมสัปปุรุษประจำมัสยิด เพื่อดำเนินการคัดเลือกกรรมการอิสลามประจำมัสยิด แล้วเสนอคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา ๓๐ อิหม่าม คอเต็บ และบิหลั่น ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

(๒) อ่านพระคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกต้อง

(๓) สามารถนำในการปฏิบัติศาสนกิจได้ถูกต้องตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

(๔) มีความสามารถแสดงธรรมได้

(๕) เป็นสัปปุรุษประจำมัสยิดนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันคัดเลือก

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

อิหม่าม คอเต็บ และบิหลั่น ไม่ถือเป็นนักพรตหรือนักบวช

การพ้นจากตำแหน่งของ อิหม่าม คอเต็บ และบิหลั่น ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา ๓๑ กรรมการตามมาตรา ๒๙ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

(๒) เป็นสัปปุรุษประจำมัสยิดนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันคัดเลือก

(๓) มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่มัสยิดนั้น ตั้งอยู่ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันคัดเลือก

มาตรา ๓๒ เมื่อตำแหน่งอิหม่าม คอเต็บ หรือบิหลั่น ว่างลง ให้ดำเนินการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแทนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง

มาตรา ๓๓ กรรมการตามมาตรา ๒๙ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีเมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลง ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง เว้นแต่ตำแหน่งกรรมการดังกล่าวว่างลงเนื่องจากคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดมีมติให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๕ (๔) และผู้ที่พ้นจากตำแหน่งได้ยื่นคำร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๔๐ ระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันให้นับแต่วันที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมีมติ

ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนถึงกำหนดตามวาระไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ กรรมการที่ได้รับการคัดเลือกแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษามัสยิดและทรัพย์สินของมัสยิดให้เรียบร้อย

(๒) วางระเบียบปฏิบัติภายในของมัสยิด เพื่อให้การดำเนินงานของมัสยิดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

(๓) ปฏิบัติตามคำแนะนำชี้แจงของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดในเมื่อไม่ขัดต่อบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามและกฎหมาย

(๔) สนับสนุนสัปบุรุษในการปฏิบัติศาสนกิจ ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางที่ชอบตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

(๕) พิจารณามีมติรับบุคคลเข้าเป็นสัปบุรุษประจำมัสยิด

(๖) อำนวยความสะดวกและจัดอบรมสั่งสอนให้สัปบุรุษประจำมัสยิดปฏิบัติศาสนกิจโดยถูกต้องเคร่งครัด

(๗) ประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างสัปบุรุษประจำมัสยิด

(๘) จัดให้มีและรักษาสมุดทะเบียนสัปบุรุษประจำมัสยิด และตรวจตราแก้ไขเพิ่มเติมสมุดทะเบียนดังกล่าวให้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง

(๙) จำหน่ายชื่อสัปบุรุษประจำมัสยิดออกจากทะเบียน เมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าผู้นั้นกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

(๑๐) จัดให้มีทะเบียนทรัพย์สิน เอกสาร และบัญชีรายรับรายจ่ายของมัสยิดให้ถูกต้องตรงความเป็นจริง และจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ฐานะการเงิน และทรัพย์สินของมัสยิด แล้วรายงานให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

(๑๑) ดูดวงจันทร์และแจ้งผลการดูดวงจันทร์ต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด

(๑๒) ส่งเสริมการศึกษาและจัดกิจกรรมที่ไม่ขัดต่อบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

มาตรา ๓๕ สัปบุรุษประจำมัสยิดผู้ถูกจำหน่ายชื่อตามมาตรา ๓๔ (๔) มีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ประกาศให้จำหน่ายชื่อออกจากทะเบียน และให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดพิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องคัดค้าน มติของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดให้เป็นที่สุด

การยื่นคำร้องคัดค้านและการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องคัดค้านตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยกำหนด

LIRT
Legislative Research Institute

มาตรา ๓๖ อิหม่ามมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

(๒) ปกครองดูแลและแนะนำเจ้าหน้าที่ของมัสยิด ให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ให้เรียบร้อย

(๓) แนะนำให้สัปบุรุษประจำมัสยิดปฏิบัติให้ถูกต้องตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามและกฎหมาย

(๔) อำนวยความสะดวกแก่มุสลิมในการปฏิบัติศาสนกิจ

(๕) สั่งสอนและอบรมหลักธรรมทางศาสนาอิสลามแก่สัปบุรุษประจำมัสยิด

(๖) ออกหนังสือรับรองการสมรสและการหย่าตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

ในการติดต่อกับส่วนราชการเพื่อขอจดทะเบียน หรือขอเอกสารตามที่กฎหมายกำหนดให้ใช้หนังสือรับรองการสมรส หรือหนังสือรับรองการหย่าจากคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดแทนทะเบียนการสมรส หรือทะเบียนการหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้

มาตรา ๓๗ คอเต็บมีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม ในการแสดงธรรมแก่สัปบุรุษประจำมัสยิด

มาตรา ๓๘ บิหลั่นมีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม ในการประกาศเชิญชวนให้มุสลิมปฏิบัติศาสนกิจตามเวลา

มาตรา ๓๙ กรรมการอิสลามประจำมัสยิดพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบกำหนดวาระตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง สำหรับกรรมการอื่นตามมาตรา ๒๙ (๔) ในคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑

(๕) สัปปุรุษประจำมัสยิดตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง จำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ขอให้พ้นจากตำแหน่งและคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดสอบสวนแล้วสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๖) คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดสอบสวนแล้ว เห็นว่ามีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่มัสยิด หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือดำเนินกิจการของมัสยิดไปในทางไม่สงบเรียบร้อย หรือขัดต่อหลักการของศาสนาอิสลาม หรือกระทำการอันอาจเสื่อมเสียประโยชน์ของมัสยิด และคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดวินิจฉัยให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่สอบสวนแล้วเห็นว่าพฤติการณ์แห่งความผิดที่ได้กระทำยังไม่ถึงขั้นให้พ้นจากตำแหน่ง คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดอาจวินิจฉัยให้ภาคทัณฑ์ไว้ก่อนก็ได้

มาตรา ๔๐ กรรมการอิสลามประจำมัสยิด ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๙ (๔) (๕) และ (๖) มีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง และให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยพิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องคัดค้าน มติของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยให้เป็นที่สุด

การยื่นคำร้องคัดค้าน และการวินิจฉัยคำร้องคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา ๔๑ การประชุมคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งจุฬาราชมนตรีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙

ให้กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย และกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาดำรงตำแหน่งต่อไปอีกสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ [illegible] ซึ่งมีมัสยิดตามมาตรา ๑๓ น้อยกว่าสามมัสยิดให้มีคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดซึ่งมีมัสยิดตามมาตรา ๑๓ ไม่น้อยกว่าสามมัสยิดให้กรรมการอิสลามประจำจังหวัดดังกล่าว มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระของกรรมการอิสลามประจำจังหวัดซึ่งมีมัสยิดจำนวนมากที่สุดตามวรรคหนึ่งแห่งท้องที่ของตน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้กรรมการอิสลามประจำมัสยิด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๙

มาตรา ๔๓ ให้มัสยิดซึ่งได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติมัสยิดอิสลาม พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นมัสยิดตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔ ให้ "อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พุทธศักราช ๒๔๘๘ เป็นอิสลามวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติมัสยิดอิสลาม พ.ศ. ๒๔๙๐ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พุทธศักราช ๒๔๘๘ ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมก่อนจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการมีอะไรจะแรลงไหมครับ ถ้ามี เชิญ

นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลามต่อที่ประชุมวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. .... ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนฯ เห็นชอบแล้ว และลงมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งจำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน ซึ่งวุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษ ๑๕ วัน คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วยความละเอียดรอบคอบ ได้เชิญทุกคนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่จากกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมาประชุม เพื่อให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาดำเนินงานของคณะกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อนำเสนอที่ประชุมได้พิจารณาต่อไป รายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ปรากฏอยู่ในเอกสาร ซึ่งอยู่ในมือของสมาชิกทุกท่านแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโกวิท

นายโกวิท สุรัสวดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า

CIRT Legislative Institutional Repository of Thailand

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในชั้นกรรมาธิการนั้น กระผมเป็นกรรมาธิการคณะดังกล่าวอยู่ด้วย แต่เนื่องจากมาตราต้นๆ ล่าวได้เคยมีการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการและได้เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในข้อเสนอคำแปรญัตติของกระผมซึ่งได้เสนอไปแล้ว แต่เนื่องจากได้มีการทบทวนในช่วงหลัง ซึ่งรายละเอียดนั้นกระผมคิดว่า คงจะไม่นำมาพูดให้มีการแก้ไขในมาตราที่กระผมได้เสนอคำแปรญัตติ คือมาตรา ๕ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ ซึ่งมาตรา ๕ กับมาตรา ๑๗ นั้นเป็นมาตราที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๑ เท่านั้นเอง ในที่สุดกระผมก็เลยเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย จำเป็นที่จะต้องมาชี้แจงในที่ประชุม เพื่อที่จะได้รับทราบและพิจารณาในวันนี้ กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า ในเรื่องที่กระผมจะชี้แจงนี้ กระผมจะขอเรียน และขออนุญาตต่อท่านประธานฯ ว่า จำเป็นที่จะต้องชี้แจงไปในเรื่องเดียวกันรวดเดียวใน ๓ มาตรา คือมาตรา ๕ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ มาตราหลักก็คือมาตรา ๑๑ แต่มาตรา ๕ นั้นเพิ่มเติมในส่วนของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยแล้วไม่มาตรา ๑๗ เพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับทบวงมหาวิทยาลัย เพราะเรื่องนี้เพื่อเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๑ เท่านั้น เพราะฉะนั้นสาระหลักที่กระผมจะขอกราบเรียนต่อที่ประชุมในวันนี้ก็คือ ในส่วนที่มาตรา ๑๑ และความเกี่ยวเนื่องของมาตรา ๕ และมาตรา ๑๗ ซึ่งใน ๒ มาตรานั้นพอถึงมาตรา ๑๑ กระผมคิดว่า อาจจำเป็นจะต้องฟังความเห็นจากที่ประชุม กระผมคงจะไม่อภิปรายอีกในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ ขออนุญาตอภิปรายในช่วงแรกนี้เลย

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในเรื่องที่กระผมได้เสนอคำแปรญัตติ ซึ่งความละเอียดแจ้งในเอกสารรายงานการประชุมแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นหลักที่กระผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในมาตรา ๑๑ ที่กระผมเสนอคำแปรญัตติไว้ก็คือ เมื่อเห็นสมควร กระทรวงศึกษาธิการหรือทบวงมหาวิทยาลัยอาจจัดตั้งวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอิสลามขึ้น แล้วแต่กรณี เพื่อให้การศึกษาและอบรมทางวิชาการศาสนา วิชาการทั่วไป และวิชาชีพได้ สาระสำคัญของมาตรานี้ก็คือ ให้เติมคำว่า มหาวิทยาลัย แล้วเปลี่ยนชื่อคำว่า อิสลามวิทยาลัย เป็น วิทยาลัย แล้วให้ส่วนที่ทำหน้าที่ ซึ่งพูดง่าย ๆ ว่า เปิดสอนทั้งวิชาการทั่วไป วิชาชีพต่าง ๆ ได้ เหตุผลประกอบที่กระผมได้เสนอ ถ้าทุกท่านได้ศึกษาและคิดตามกฎหมายฉบับนี้มาโดยตลอดจะเห็นได้ชัดว่า ความพยายามที่จะจัดการศึกษาให้แก่ชาวไทยมุสลิมเป็นมาอย่างต่อเนื่องโดยตลอด นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งในขณะนั้นได้มี

การออกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งในครั้งนั้นได้ให้มีการจัดตั้งอิสลามวิทยาลัยขึ้นในพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ อิสลามวิทยาลัยนั้นเป็นสถาบันการศึกษาที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการ และในขณะนี้ก็มีเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยอยู่ที่ทุ่งครุ ถ้าจะถามว่าการศึกษาในระดับนั้นเป็นการศึกษาในระดับไหน ก็เป็นการศึกษาในระดับคันกับระดับมัธยม ทีนี้การศึกษาในระดับนี้ซึ่งเราทราบกันดีอยู่โดยทั่วไปว่า เป็นการศึกษาที่จะยังประโยชน์ให้แก่ความมั่นคงของประเทศชาติ คือคนได้มีการศึกษา การสร้างความเข้าใจคนรู้หนังสือก็เป็นเรื่องที่เป็นการสร้างความเข้าใจอันได้ และก็ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้ ความคิดของรัฐบาลในยุคสมัยนั้นก็คิดถูก จึงได้พยายามจัดการศึกษาขึ้นมาแล้วก็ยังมีกฎหมาย คือพระราชบัญญัติมัสยิด พ.ศ. ๒๔๙๐ ว่าด้วยเรื่องการจัดตั้งมัสยิด การดำเนินการเกี่ยวกับมัสยิด มัสยิดเป็นที่สำหรับชาวมุสลิมไปประกอบกิจทางศาสนา ทำละหมาด หรือให้ความรู้แก่ชาวไทยมุสลิมในเรื่องของศาสนาก็สามารถที่จะกระทำได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ แต่ท่านประธานฯ ครับ ในส่วนนี้ถ้าเราดูแล้วในสมัยปัจจุบันไม่เป็นการเพียงพอ กระผมถึงได้เสนอเป็นเจตนารมณ์ที่ชัดเจน แม้ว่าในส่วนของผู้แทนราษฎรคือ คุณเด่น โต๊ะมีนา และคณะ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๙ และคุณสุรเชษฐ์ แวอาแซ เสนอเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๙ ไม่ได้บัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยไว้ก็ตาม อาจจะด้วยเหตุผลในเรื่องของความไม่กล้าที่จะนำเสนอ หรืออะไรก็สุดแล้วแต่ แต่สิ่งที่กระผมทราบและตระหนักดี เนื่องจากกระผมเคยทำงานรับราชการอยู่ที่จังหวัดยะลา ที่ว่าในศาสนาอิสลามมีข้อบัญญัติมิให้ชาวไทยมุสลิมสนับสนุนในเรื่องการศึกษานั้น ผิดครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมยังมีเจตนาอย่างแรงกล้าว่าทำอย่างไรที่จะให้เขาซึ่งเป็นคนไทยด้วยกัน ได้มีส่วนร่วมมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ตั้งแต่ตั้งประเทศไทยจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ทำอย่างไรที่เราจะให้เขาไปมีส่วนร่วม ทำอย่างไรที่จะให้ได้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ ไม่เฉพาะแต่ชาวไทยมุสลิม จึงคิดว่า จุดที่จะให้ทันกับยุคสมัยจำเป็นจะต้องแสดงเจตจำนง หรือจุดประกายให้รัฐบาลได้ตระหนักว่าขณะนี้ ถึงเวลาแล้วที่จะต้องจัดตั้งมหาวิทยาลัยอิสลามขึ้นในประเทศไทย กระผมอยากจะเรียนว่า ความจริงประกายความคิดนี้กระผมจะมากกว่า กระผมเป็นคนต้นคิดก็ไม่ได้ แต่ถ้าได้ศึกษาความเป็นมาของความขัดแย้งอยู่ที่ว่า ประโยชน์สำหรับเคยสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาและวัฒนธรรมแก่ชาวไทยมุสลิม โดยจัดสรรงบประมาณ

๘๐ ล้านบาทเพื่อที่จะดำเนินการเรื่องนี้ ในสมัยที่อาจารย์เกษม ศิริสัมพันธ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กระผมได้มาที่เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับความคิดเห็นและวัตถุประสงค์ของชาวไทยมุสลิมที่มีความประสงค์จะใช้เงินเหล่านี้ ไปพัฒนาการศึกษาและวัฒนธรรมแต่ความคิดขององค์กรต่าง ๆ ของชาวไทยมุสลิมในขณะนั้นกับความคิดของส่วนราชการอาจจะไม่ประสานกลมกลืนกัน อาจจะด้วยมีความเข้าใจที่แตกต่างกัน ปรากฏว่าไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะว่าทางราชการก็ได้เสนอความคิดที่แตกต่างจากองค์กรที่เขาเสนอจัดสรร โดยแนวทางที่จะจัดสรรไปใน ๓ ทาง ไม่ว่าจะเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งสถาบันของศาสนาอิสลามการให้ทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนมุสลิมที่ยากจน ที่เรียนดี การให้เงินสนับสนุนโรงเรียนราษฎร์ที่สอนศาสนาอิสลาม กระผมอยากจะเรียนว่า เงิน ๘๐ ล้านบาทก็หลุดลอยไป ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์อะไรทั้งสิ้น คือพูดง่าย ๆ เมื่อตกลงกันไม่ได้ก็ไม่ได้รับการสนับสนุนกระผมมีความเชื่อว่า ถ้าหากมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอิสลามขึ้น ทางรัฐบาลก็คงจะรับทราบและกระผมยังเชื่อว่า ในที่สุดรัฐบาลคงจะต้องรีบเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาแน่นอน กระผมมีความมั่นใจถึงขนาดนั้น หลังจากที่กระผมอภิปรายเสร็จแล้ว แม้จะได้รับความเห็นชอบหรือไม่ก็ตาม กระผมก็มั่นใจว่าหลังจากวันนี้ไปจะได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอิสลาม กระผมมีความเชื่ออย่างนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า มหาวิทยาลัยที่อยู่ในภาคใต้ขณะนี้ก็มีมหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งแยกตัวเปลี่ยนมาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลาและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งมีวิทยาเขตตั้งอยู่ที่จังหวัดปัตตานี และจังหวัดสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณก็กำลังจะขยายวิทยาเขตไปอยู่ที่จังหวัดพัทลุงอีกส่วนหนึ่ง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีการตั้งวิทยาลัยอิสลามศึกษา ถ้าเราศึกษาดูจะเห็นได้ชัดว่าไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะแนวความคิดปรัชญาการคัดเลือกคนเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนแตกต่างกัน พอจะเอาเข้าจริง ๆ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็ใช้ระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยสอบรวมหรือที่เขาเรียกว่า เอนทรานซ์ (Entrance) เอาเข้าไปสอบรวม แต่ปรัชญาและแนวความคิดของชาวไทยมุสลิมนั้น เขาต้องการที่จะให้คนที่เรียนศาสนาอิสลามเป็นระดับ ๆ คือระดับต้น ระดับกลาง ระดับสูง ดังนั้นจึงปรากฏว่าคนมุสลิมที่เข้าไปเรียนในวิทยาลัยอิสลามศึกษามีน้อยมีปัญหา ถ้าเรามองถึงสภาพความเป็นจริง เมื่อก่อนนี้ชาวบ้านเขาไม่ค่อยสนับสนุนให้ลูกหลานไปเรียนวิชาการทางตะวันตก ส่วนใหญ่ก็จะเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม กระผมเคยออกนิเทศการสอน กระผมเข้าใจ

Legislative Institutional Repository of Thailand

สภาพดี เพราะศาสนาของเขาคือวิถีชีวิต เขาคิดว่า สิ่งเหล่านี้จะทำให้เขามีคุณธรรม มีความประพฤติปฏิบัติอยู่ในทำนองคลองธรรมได้ สามารถที่จะดำเนินชีวิตอยู่ได้ แต่การมองไปถึงระดับที่จะไปสู่อาชีพ ในขณะนี้เริ่มเกิดขึ้นมามากตามสมควรแล้ว แต่ถ้าจะให้มากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น กระผมคิดว่า คงจะต้องตั้งมหาวิทยาลัยอิสลามโดยในระยะแรกให้ชาวไทยมุสลิมเป็นผู้บริหาร อาจจะอยู่ในช่วงสัก ๗ ๘ ปี ความคิดเห็นนั้น ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ มุ่งจะให้สอนแต่เฉพาะศาสนาอิสลาม เปิดคณะวิชาศาสนาอิสลามอย่างเดียวอาจจะมีคณะที่สอดคล้องกับภาวะปัจจุบัน เช่น คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ นอกเหนือจากคณะศาสนาและวัฒนธรรมซึ่งอาจจะจัดตั้งขึ้นมา ในอนาคตแนวทางที่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยจะพึงประโยชน์ให้แก่ชาวไทยมุสลิมยังมีอีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของอาจารย์คณะวิชาเกษตรศาสตร์ เรื่องการส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตรจะดีกว่าเจ้าหน้าที่เกษตรจังหวัด เจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอ เพราะมีข้อจำกัดในทางราชการมากมาย ความคล่องตัวของอาจารย์มหาวิทยาลัยในการช่วยเหลือสนับสนุนมีค่อนข้างมาก รวมไปถึงถ้าหากว่า จำเป็นจะต้องเลี้ยงโคนมโคเนื้อแถวชายโขด หรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในพื้นที่ภาคใต้นั้น ก็จะสัมพันธ์สอดคล้องกัน แล้วก็ทำผลผลิตทางการเกษตรนี้ออกไปสู่ตลาดทั่วโลก ซึ่งชาวไทยมุสลิมนี้ . . . .

ประธานวุฒิสภา : คุณโกวิทครับ เรากำลังพิจารณากฎหมายการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม เรายังไม่พิจารณาถึงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอิสลามเพราะฉะนั้นเอาเฉพาะประเด็นที่ว่า สิ่งที่คุณจะเติมเข้าไป กับที่กรรมาธิการไม่เห็นด้วยเป็นอย่างไร อย่าบรรยายไกลนัก เพราะเรายังมีอีกมากนะครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ ที่กระผมพยายามอธิบายก็เพื่อให้เห็นว่า มีความจำเป็นอย่างไร แต่กระผมก็จะสรุปครับท่านประธานฯ กระผมเคารพในความเห็นของท่านครับ เพราะเรื่องนี้ถ้าเราทำได้ก็จะเกิดประโยชน์ เพราะว่าชาวไทยมุสลิมผลิตเอง จะได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว แต่ถ้ามหาวิทยาลัยดำเนินการควบคู่กันไป ก็จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติโดยส่วนรวมและชาวไทยมุสลิมด้วย วันนี้ถ้าเป็นไปได้กราบขอความกรุณาท่านสมาชิกวุฒิสภาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่าสิ่งที่กระผมได้เสนอนั้นเป็นเหตุเป็นผลที่รับฟังได้หรือไม่ได้กับการบริหารราชการ ที่จะอยู่ในช่วงบนที่รับฟังได้ในช่วงแรกหรือไม่ ข้อคิดสุดท้ายแค่ลงใจว่า ชาวไทยมุสลิมจะไปแข่งขัน

Digitized by Chiang Mai University Institutional Repository of Thailand

ดินแดนนั้นให้เลิกคิดได้ เพราะว่าในมาตรา ๑๐ นั้นชัดเจนที่ ส.ส. ทั้ง ๒ คณะเสนอให้คนที่ทำงานให้แก่ประเทศชาติอาจขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และก็สิทธิในการคืนเครื่องหมายนี้เพื่อแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ไม่มีละไรที่จะไปบดบังในสิ่งเหล่านี้ได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอความกรุณาจากท่านสมาชิกฯ ได้พิจารณาในเรื่องนี้แล้วก็ขอความกรุณาผ่านประธานฯ ไปยังรัฐบาล ถ้าเป็นไปได้ เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยฯ ตามมาเถอะครับ จะเกิดประโยชน์แก่ชาวไทยมุสลิม และแก่ชาวไทยทั้งชาติ ขอบคุณมากท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ ช่างเรียน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ไพบูลย์ ช่างเรียน กระผมเป็นกรรมาธิการวิสามัญของท่านเกียรติชัย และท่านเด่นด้วย กระผมอยากจะอภิปรายในส่วนที่สนับสนุนคุณโกวิทด้วยเหตุผลสั้น ๆ ๒ ประการ ประการแรกถึงแม้ว่า คุณโกวิทจะมองอนาคตข้างหน้าแต่กระผมก็มองเหตุการณ์ปัจจุบันคือร่างพระราชบัญญัติการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งกระผมคิดว่าในเรื่องศาสนาอิสลามนี้เอกชนคงจะมีบทบาทเกี่ยวข้องด้วยมาก การที่เอกชนคิดจะตั้งมหาวิทยาลัยนั้นจะกระทำมิได้จนกว่าจะมีคณะวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาโทในระดับปริญญาตรี ก็คงจะขอตั้งเป็นวิทยาลัยได้ ในขณะนี้ถ้าเราไม่เปิดโอกาสหรือเขียนไว้ว่าให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยได้ก็จะเป็นการปิดกั้นบทบาทของเอกชนที่เข้ามาเปิดสอนในระดับสูง ในการที่จะขอจัดตั้งสถานศึกษาแก่ชาวไทยมุสลิมขึ้นในประเทศไทย กระผมคิดว่า การเขียนไว้เป็นการเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาส่วนหนึ่งในขณะเดียวกันเมื่อประมาณ ๒๐ ปีเศษ ๆ กระผมก็ได้มีโอกาสไปจัดตั้งคณะ ๒ คณะในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือคณะวิชาการจัดการ ที่หาดใหญ่ และคณะมนุษยศาสตร์ ที่จังหวัดปัตตานี ทราบว่าขณะนี้ชมรมอิสลามศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ปัตตานีมีบทบาทค่อนข้างสูง ในการพัฒนาความคิดแนวความคิดและการวิจัยในระดับปริญญาโทมากขึ้น ซึ่งการวิจัยในระดับปริญญาโทนี้กระผมคิดว่า การที่เราสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยของรัฐที่มีอยู่เปิดสอนระดับปริญญาโทที่มีสาขานี้ขึ้นมากก็เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติด้วย กระผมจึงขออภิปรายสนับสนุนประเด็นนี้ครับขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ เชิญครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกข์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม พลเรือเอก เกาะหลัก ได้รับมอบหมายจากท่านประธานให้

CURT Legislative Institutional Repository of Thailand

ชี้แจงตรงนี้ ก่อนอื่นกระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในเรื่องของการศึกษานั้น คณะกรรมาธิการที่นั่งประชุมอยู่ กระผมไม่เคยได้ยินแม้แต่สักคนเดียวที่บอกว่า การศึกษาที่จะให้นั้นไม่เป็นการสมควร ทุกท่านที่นั่งประชุมอยู่ ให้ความเห็นว่า เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะสนับสนุน แต่เผอิญว่า การศึกษาของทางอิสลามวิทยาลัยนั้น

ประการที่ ๑ เป็นเรื่องที่เอามาจากพระราชกฤษฎีกาเดิม ที่ว่าด้วยการตั้งวิทยาลัยอิสลาม เอามาจากของเดิม ก็เอามาใส่เข้าไว้

ประการที่ ๒ สิ่งที่เราต้องการนั้น ไม่ได้ต้องการวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันมหาวิทยาลัย เราต้องการให้คนได้รับการศึกษาระดับสูงขึ้นไป เราต้องการให้คนได้ศึกษาสิ่งที่เขาทำมาหากินในอาชีพของเขา เพราะฉะนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ออกมานี้ ไม่ได้ปิดกั้นเรื่องนี้แต่ประการใดทั้งสิ้น อิสลามวิทยาลัยสามารถที่จะสอนได้ถึงปริญญาตรี ไม่มีปัญหาอะไรเลย แล้วก็การตั้งมหาวิทยาลัยของเอกชนก็สามารถจะตั้งได้อยู่แล้ว ก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรทั้งสิ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็ไม่เห็นที่จะต้องไปกำหนดเอาไว้

ประการที่ ๓ หากกำหนดเอาไว้ เท่ากับเป็นการบังคับรัฐบาลในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ตั้งมหาวิทยาลัย ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะเห็นว่า เป็นการสมควรอย่างไร จะให้ขยายไปอย่างไร จะให้เป็นมหาวิทยาลัยอย่างไร ก็ว่าไปตามที่เห็นสมควร ไม่ควรที่จะบังคับเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

ประการที่ ๔ ก็คือว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นได้ ก็อาจจะต้องไปออกพระราชบัญญัติบังคับอะไรต่ออะไรขึ้นไปอีกได้ ส่วนการศึกษาอื่นก็ออกบังคับได้ ก็เป็นตัวอย่างซึ่งกระผมว่าไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง สำหรับมหาวิทยาลัยจริง ๆ แล้วนั้น ไม่ได้ตั้งขึ้นมาด้วยคำพูดเพียง ๒ คำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า ให้มีมหาวิทยาลัยอิสลามนี้แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อจะตั้งจริง ๆ จะต้องไปออกพระราชบัญญัติว่าด้วยมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ เพราะมีเรื่องราวที่จะต้องกำหนดในพระราชบัญญัตินั้นอีกมากมาย แล้วถ้าถามว่า รัฐบาลจะทำ ทำได้ครับ อยากจะทำเมื่อไรก็เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาที่ว่ากันไปเลย ในนั้นจะต้องมีรายละเอียด แล้วในส่วนของศาสนาอิสลามนั้นจะมีรายละเอียดลึกซึ้งย่อยยิบมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับครูบาอาจารย์ เขาจะต้องกำหนดรายละเอียดออกไว้ ซึ่งเป็นตัวอย่างให้เห็นได้ในกฎหมาย หรือระเบียบกระทรวงศึกษาธิการที่ว่าด้วยวิทยาลัยหรือสถาบันศึกษาทางด้านอิสลามนี้ กรรมาธิการได้พิจารณาร่วมกันแล้วเห็นว่า เจตนารมณ์ตรงกันกับที่ท่านผู้แปร

LIRT
Legislative Information Retrieval Technology

ผู้ตศึได้กำหนดไว้ แล้วก็วิธีการปฏิบัติมันเห็นว่า วิธีการปฏิบัติที่จะเขียนลงไปเฉพาะเท่านี้ นำไปสู่เจตนารมณ์นั้นได้อยู่แล้ว หากกำหนดลงไปแล้วก็จะเป็นการบีบบังคับรัฐบาลอย่างที่ กระผมว่า แล้วก็จะเป็นการไม่สมควร เพราะกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายว่าด้วยการบริหาร องค์กรศาสนาอิสลาม ไม่ใช่เป็นเรื่องของการศึกษาเป็นการเฉพาะเจาะจง เพราะการ กำหนดไว้เช่นนี้ไม่เป็นการปิดกั้น หากรัฐบาลต้องการที่จะออกกฎหมายเพื่อจะให้มี มหาวิทยาลัยอิสลามย่อมทำได้ เป็นการสมประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่ายจึงได้กำหนดไว้เพียง แค่นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโกวิท

นายโกวิท สุรัสวดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายโกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา จากที่กระผมได้รับฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการ พอสรุปได้เป็น ๒ ประเด็นที่อาจจะก่อให้เกิดความไม่เข้าใจของสมาชิกวุฒิสภาได้ คือ ประเด็นที่ ๑ ที่เกี่ยวกับอิสลามวิทยาลัย เปิดสอนถึงระดับปริญญาได้ เปิดไม่ได้ครับ กระผม ยืนยันว่าเปิดไม่ได้ ที่เปิดไม่ได้ เพราะว่า ในขณะนี้เขาให้สอนแค่ระดับมัธยมศึกษา ถ้าเรา จะเปิด เราก็ต้องไปเสนอกฎหมายใหม่จะอาศัยฐานตรงนี้แล้วไปเปิดเป็นมหาวิทยาลัยอิสลาม ไม่ได้นะครับ ส่วนที่กระผมได้แปรญัตติเพิ่มเติมนั้นคือ ให้เขียนคำว่า หรือมหาวิทยาลัย นั่นคือ ในลักษณะการจุดประกายความคิดให้เกิดขึ้นในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อที่รัฐบาล จะได้ไม่ถูกใจมตีว่า ไปสร้างมวลชน หรืออะไรก็สุดแล้วแต่ แต่อย่างน้อยที่สุด กระผม นายโกวิท สุรัสวดี ซึ่งเป็นไทยพุทธ นับถือศาสนาพุทธ ได้เสนอเอาไว้แล้ว กระผม อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า กระผมยังไงอย่างแรงกล้า เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๑ กรกฎาคม กระผมได้เดินทางไปที่จังหวัดยะลา และได้ประสานงานกับอาจารย์อันดุลกอเดร์ อูมา กับอาจารย์นิยะปาร์ ระเด่นอาหมัด เพื่อที่จะพบผู้ที่ทำหน้าที่อยู่ในอิสลามศึกษา ใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับผู้นำศาสนา พวกโต๊ะครู กรรมการอิสลามประจำจังหวัด แต่ทราบว่า เขามีการประชุมอยู่ ที่สำนักงานคณะกรรมการอิสลามจังหวัดปัตตานี ซึ่งที่ ประชุมนั้นเป็นที่ประชุมชมรมวิทยากรศาสนาอิสลาม กระผมก็เข้าไปนั่งคุยกันเพื่อที่จะ สอบถามความเห็น กระผมไปเรื่องนี้โดยเฉพาะ ในที่ประชุมวิทยากร ๑,๐๙๕ คน จาก ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถ้าท่านประธานฯ ได้ไปดูสิ่งที่กระผมได้พูด และฟังที่เขา อภิปราย แล้วดูที่เขายกมือ จะเห็นภาพที่สวยงามมากก็คือ ทุกคนตั้งใจที่จะให้มีการ

ดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป กระผมก็อยากจะขอเรียนไว้แค่นี้นะครับ แล้วถ้อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาล รับเถอะครับ กระผมไม่ได้ขู่อะไรว่าจะให้ท่านทำ แต่กระผมคิดว่า เป็นบุทธวิธี เป็นบุทธศาสตร์ที่ดี แต่ถ้าไม่ทำ ฝ่ายค้านเขาก็ต้องทำ กระผมเชื่อว่าอย่างนั้น เป็นเรื่องที่ดี เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นชอบด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติ หรือจะเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมาธิการพิจารณาแล้วนะครับท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับผู้สงวน กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมาธิการกรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากนะครับ เชิญท่านเลขาฯ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพชร

นายพชร บุตรธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพกระผม นายพชร บุตรธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่กระผมจะขอแปรญัตติในมาตรา ๖ ตามที่คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขไว้นี้นะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมาธิการ ท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านรองประธานคณะกรรมาธิการ ซึ่งกระผมรู้จักดีนะครับว่า สิ่งที่กระผมจะพูดในการขอแปรญัตติในมาตรานี้ และในมาตราอื่น ๆ นั้น กระผมได้ไตร่ตรองอย่างดีแล้ว แล้วก็กระผมไม่ได้ยึดติดว่ากระผมเองนับถือศาสนาพุทธ แต่กระผมเคยเป็นกรรมาธิการยกร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๓๗ และ ๒๕๓๘ ด้วยเหตุผลประการหนึ่งว่า ในการคิดจะมาตรานั้นกระผมไม่ได้คิดว่าศาสนาพุทธ หรือศาสนาอิสลามจะมีความขัดแย้งกัน กระผมมีความเคารพในศาสนาอิสลาม กระผมมีความเคารพในเพื่อนซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม แต่ว่าที่กระผมกำลังจะขอแปรญัตติในบางตอน บางบทของมาตราต่อไปนี้ กระผมทำไปด้วยความสำนึกว่า กระผมทำหน้าที่ในฐานะ

LIBRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งจะต้องมีการแก้ไข มีการทบทวน มีการกลั่นกรองกฎหมายที่จะออกไปจากวุฒิสภาแห่งนี้ อย่างน้อยก็เพื่อให้เห็นว่า ได้มีการทำหน้าที่อย่างดีที่สุดแล้ว อย่างน้อยให้เห็นได้ว่า สมาชิกวุฒิสภาทั้งสภานี้ได้มีการกลั่นกรองกฎหมายไปอย่างดีแล้ว ถึงแม้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะไม่ได้เสนอโดยรัฐบาล เป็นการเสนอโดยท่านรองประธานคณะกรรมาธิการตั้งแต่ในชั้นสภาผู้แทนราษฎร กระผมไม่มีอคติใด ๆ ทั้งสิ้นในการที่ขอแปรญัตติ กระผมขอกราบเรียนขั้นต้นไว้ดังนี้ครับ

สำหรับในมาตรา ๖ กระผมขอแปรญัตติในวรรคสองเป็นดังนี้ครับ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งจุฬาราชมนตรี แค่นี้ครับในข้อความอื่นในวรรคสองตัดทิ้งทั้งหมด ส่วนวรรคสามคงไว้ เพราะฉะนั้นในวรรคสามของมาตรา ๖ จะเหลือถ้อยคำว่า หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาจุฬาราชมนตรีให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในวรรคที่สี่ กระผมขอตัดทั้งวรรค เหตุผลก็คือว่า การแต่งตั้งจุฬาราชมนตรีนั้น ได้มีการกำหนดไว้ในวรรคสามแล้วว่า หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาจุฬาราชมนตรีนั้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งก็จะเห็นได้ว่า การแต่งตั้งจุฬาราชมนตรีก็ต้องมีการกลั่นกรองโดยวิธีการสรรหา ไม่ว่าจะเป็นการขอความเห็นชอบจากกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย กรรมการกลางอิสลามจังหวัดหรือวิธีการอื่นเพราะฉะนั้นถ้อยคำที่อยู่ในวรรคสองซึ่งระบุว่า ให้นายกรัฐมนตรีนำชื่อผู้จะดำรงตำแหน่งจุฬาราชมนตรี ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางอิสลามประจำจังหวัดทั่วประเทศขึ้นทูลเกล้าฯ ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่รับชื่อเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นจุฬาราชมนตรีนั้น กระผมเห็นว่า ถ้อยคำที่กล่าวมานี้เป็นพลความ เป็นวิธีการอย่างหนึ่งซึ่งในกฎหมายสามารถที่จะแก้ไขได้ตามหลักเกณฑ์ข้อบังคับ และถ้าหากจะมองให้ซึ้งก็จะเห็นว่า การบัญญัติถ้อยคำไว้อย่างนี้ เป็นการบังคับนายกรัฐมนตรีให้กระทำตามนั้น และในชั้นต่อไปก็คงจะเช่นเดียวกัน แล้วส่วนในวรรคสุดท้ายที่กระผมขอแก้ไขให้ตัดออกทั้งหมด กระผมไม่ได้มีความขัดแย้งหรือมีความประสงค์ที่จะไม่ให้มีเงินอุดหนุนฐานะจุฬาราชมนตรี แต่กระผมเห็นว่าในวรรคสุดท้ายนี้เป็นการกำหนดเงินอุดหนุนให้เป็นกฎหมายเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งความจริงแล้วการกำหนดเงินอุดหนุนต่าง ๆ สามารถที่จะดำเนินการโดยระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมต้องขอเปรียบเทียบว่า แม้กระทั่งตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชก็ไม่ได้มีกฎหมายระบุไว้ใน

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ว่า จะให้ออกพระราชกฤษฎีกาเช่นนี้ แต่เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งขณะนี้ก็มีระเบียบนั้น และสำนักงบประมาณก็มีการจัดสรรเงินบำรุงฐานะของสมเด็จพระสังฆราชเช่นเดียวกัน และในขณะนี้ตำแหน่งจุฬาราชมนตรีก็มีงบประมาณจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะบัญญัติไว้ในมาตรา ๖ วรรคท้ายเช่นนี้อีก กระผมมีเหตุผลแค่นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณพชรครับ จะขอแปรญัตติไม่ได้แล้วจริง ๆ ได้แต่จะหารือกับกรรมาธิการว่า เขาจะเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะนี้หรือไม่ เพราะพ้นการแปรญัตติไปแล้ว

นายพชร ยุติธรรมดำรง : ท่านประธานวุฒิสภาครับ กระผมเห็นว่า ในมาตรา ๖ นี้ เนื่องจาก มีการแก้ไขโดยคณะกรรมาธิการ ถ้าอย่างนั้น กระผมขออนุญาตปรึกษาท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมาธิการ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีการแก้ไขถ้อยคำมาก ด้วยความเห็นส่วนตัวและด้วยความเคารพในการทำงานของคณะกรรมาธิการ เป็นความผิดของกระผมเหมือนกันครับที่กระผมไม่ได้ขอแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการไว้ เพราะกระผมเห็นว่า คณะกรรมาธิการคงจะได้ทำหน้าที่ของท่านอย่างดีที่สุด แต่เนื่องจากกฎหมายออกมาเป็นเช่นนี้ และมีถ้อยคำเป็นอย่างที่กระผมได้กล่าวไปแล้ว กระผมจึงขอต่อรองกับคณะกรรมาธิการว่า จะมีการแก้ไขเป็นไปตามที่กระผมเสนอได้ไหม ถ้าหากไม่ได้ กระผมคงจะต้องขออนุญาตท่านประธานฯ ของดใช้ข้อบังคับการประชุม ๑๒๑ ขอให้ที่ประชุมวุฒิสภาแห่งนี้ได้งดใช้ข้อบังคับในกรณีที่จะต้องมีการแปรญัตติ และขอใช้เสียงของวุฒิสภาแห่งนี้ทั้งหมดในการดำเนินการครับ กระผมขอต่อรองกับคณะกรรมาธิการครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายเด่น โต๊ะมีนา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพและท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเด่น โต๊ะมีนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี ในฐานะรองประธานกรรมาธิการคนที่หนึ่ง ตามที่ท่านผู้มีเกียรติขอแก้ไขมาตรา ๖ นั้น ประเด็นแรก กระผมจะขอกราบเรียนว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาของสภาแห่งนี้แล้วเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ยังเข้ามีการยุบสภาเสียก่อนก็เลยต้องกลับมาเสนอใหม่ จะเห็นได้ว่า การเสนอนั้น รัฐบาลไม่ได้เสนอ เพราะกระผมทำข้อความของรัฐบาลเสนอครั้งที่แล้วมาเสนอซ้ำอีก รัฐบาลจึงเห็นว่า ไม่จำเป็นต้องเสนอซ้อนเข้ามา จึงใช้ร่างพระราชบัญญัติของกระผมเป็นหลักในการพิจารณาในครั้งนี้ การที่คณะกรรมาธิการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

เห็นด้วยกับร่างครั้งแรก ก็เพราะเหตุว่า ตำแหน่งจุฬาราชมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์พุทธศักราช ๒๔๘๘ นั้น กำหนดให้จุฬาราชมนตรีเป็นที่ปรึกษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะเห็นได้ว่า มีการแต่งตั้งจุฬาฯ คนแรกหลังจากพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ประกาศใช้แล้ว โดยท่านแช่ม พรหมยงค์ ซึ่งเทียบเท่าเป็นข้าราชการในราชสำนักต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๙๑ มีการแก้ไขพระราชกฤษฎีกา มาตรา ๓ แก้ไขให้จุฬาราชมนตรีเป็นที่ปรึกษาของกรมการศาสนาเท่านั้น ด้วยเหตุนั้นเองกระทรวงมหาดไทยได้หารือกับกระทรวงศึกษาธิการว่า เมื่อตำแหน่งจุฬาราชมนตรีเป็นเพียงที่ปรึกษาของกรมการศาสนา ในการแต่งตั้งควรจะได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดทั้งประเทศ จะเห็นได้ว่า การแต่งตั้งท่านจุฬาราชมนตรีหลังจากคุณแช่ม พรหมยงค์ แล้ว ๒ - ๓ ท่านต่อมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้นั้นก็ใช้วิธีคัดเลือกจากประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นโดยที่ไม่มีบทบัญญัติรองรับไว้ ในร่างฉบับนี้จึงเอาวิธีปฏิบัติที่ทางกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษาธิการปฏิบัตินั้นมาบัญญัติเป็นตัวอักษร ให้ถือปฏิบัติตามนั้น นั่นประการที่ ๑ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าข้อความตามร่างนี้ก็เหมือนกับร่างที่วุฒิสภาได้กรุณาผ่านมาแล้วในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ และสำหรับวรรคท้ายที่จำเป็นต้องบัญญัตินั้น เพราะว่า เวลานี้ฐานะจุฬาราชมนตรีมีเงินอุดหนุนอยู่แล้วแต่ไม่มีบัญญัติในพระราชบัญญัติเช่นเดียวกัน ถ้าจะไปผนวกไว้ในวรรคสามที่ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาจุฬาราชมนตรีตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หลักเกณฑ์เฉพาะวิธีสรรหาเท่านั้น ไม่ได้คลุมถึงการเงินอุดหนุนฐานะจุฬาราชมนตรี จึงจำเป็นต้องบัญญัติวรรคสุดท้ายให้มีความชัดเจนว่า จะต้องมีเงินอุดหนุนฐานะจุฬาราชมนตรีโดยออกพระราชกฤษฎีกา กระผมขอเรียนชี้แจงเท่านี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพชร

นายพชร บุตีธรรมดำรง : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ครับเป็นอันว่าในประเด็นแรก ที่กระผมกำลังขยต่อรองกับทางคณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการยอมรับที่กระผมได้มีการขอแก้ไขถ้อยคำใช่ไหมครับ เพราะว่า ท่านรองประธานคณะกรรมาธิการได้อธิบายข้อความที่กระผมได้ขอแก้ไขไปแล้ว ดังนั้นกระผมขออนุญาตจะได้กล่าวต่อไปครับว่าเพราะฉะนั้นก็อย่างที่กระผมได้ .....

ประธานวุฒิสภา : เดี๋ยว ๆ รู้สึกจะเข้าใจไม่ตรงกัน ท่านรองฯ ช่วยชี้แจงอีกทีซิครับ ท่านรองประธานฯ

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายเด่น โต๊ะมีนา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ ตามที่กระผมได้ชี้แจงลักครู่นี้ ไม่ได้หมายความว่า เห็นด้วยกับความเห็นของท่านผู้มีเกียรติครับ กระผมยืนยันว่าที่ร่างไปแล้วนี้หมะกรรมาธิการเห็นชอบตามนี้แล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคุณพชรครับ

นายพชร บุตรธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ กระผมยังไม่ได้กล่าวว่า คณะกรรมาธิการเห็นด้วยกับข้อที่กระผมแปรญัตติ กระผมเพียงแต่บอกว่า คณะกรรมาธิการยินยอมที่จะให้กระผมต่อรอง และมีการเจรจากันตรงนี้ใช่ไหมครับ ถ้าหากว่า ต่อรองให้มีการที่จะขอแก้ไขถ้อยคำได้ ในประเด็นแค่นี้เองครับเพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ผ่านประเด็นนี้ไปแล้วค่อยว่ากันอีกทีครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณพชรต่อรองอะไรที่ต่อรองไป เจรจาไป ถ้าเขายอมเขาก็ยอม เขาไม่ยอม เขาก็ไม่ยอม เดี๋ยวก็รู้

นายพชร บุตรธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ครับ กระผมกำลังขอต่อรองกับคณะกรรมาธิการว่า สิ่งที่กระผมกำลังขอแก้ไขถ้อยคำนี้เป็นสิ่งที่กระผมกำลังขอแก้ไข กระผมสามารถที่จะขอแก้ไข เหมือนสภาผ่าพระผมแปรญัตติได้ แต่ว่าความเห็นท่านกรรมาธิการจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนั้นเป็นสิทธิของคณะกรรมาธิการ แต่ว่าตรงนั้นครับจะเป็นสิทธิของที่ประชุมแห่งนี้ สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้จะวินิจฉัยตามที่กระผมได้ขอแก้ไขหรือไม่ หรือจะเป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการได้ยกร่างมาแล้วหรือไม่นั้นอีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธานฯ กระผมขอประเด็นแรกก่อนว่า กระผมสามารถที่จะดำเนินการขอต่อรองก่อน ไม่อย่างนั้นกระผมก็ต้องขอให้ที่ประชุมงดใช้ข้อบังคับตามข้อ ๑๒๑

ประธานวุฒิสภา : ถ้าเป็นการต่อรอง และคณะกรรมาธิการไม่ยอมรับผมจะถามมติจากที่ประชุมในข้อเสนอของคุณพชรไม่ได้ เว้นแต่เฉพาะข้อความที่คณะกรรมาธิการเขาเติมเข้ามา ถ้าคุณจะงดใช้ข้อบังคับขอเสนองดใช้ข้อบังคับได้ แต่ว่าถ้าไม่มีการงดใช้ข้อบังคับก็จะต้องเป็นไปตามนี้

นายพชร บุตรธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ เพื่อให้ระยะเวลาสั้นลง กระผมขอเสนอให้มีการงดใช้ข้อบังคับตามข้อบังคับข้อ ๑๒๑ ในเรื่องการขอแปรญัตติ

CIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ตามข้อ ๑๒๑ สมาชิกฯ อาจจะเสนอขอให้มีการงดใช้ข้อบังคับข้อใดข้อหนึ่งได้ แต่ต้องมีสมาชิกฯ รับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ครับ

นายพชร ยุติธรรมดำรง : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : เจ้าหน้าที่นับด้วยนะครับ เพราะจะต้องใช้จำนวนผู้รับรองครบถ้วนนะครับ คุณพชรจะของดใช้ข้อบังคับในเรื่องใด

นายพชร ยุติธรรมดำรง : งดใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับกรณีซึ่งทางกระผมไม่ได้ขอแปรญัตติไว้ แล้วกระผมขอแปรญัตติกลางที่ประชุมในวาระที่ ๒ ตามที่คณะกรรมาธิการได้ขอแก้ เนื่องจากว่า ในมาตรา ๖ นี้ คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขถ้อยคำไว้ครับ

ประธานวุฒิสภา : หมายความว่า จะขอให้มีการแก้ไขได้นอกเหนือไปจากที่คณะกรรมาธิการได้ทำไว้ ซึ่งผมจะต้องขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับการของดใช้ข้อบังคับนั้นหรือไม่ คุณวิชัยมีอะไรครับ

นายวิชัย โถสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ครับ ผมขอเรียนถามเพื่อความเข้าใจว่า ถ้างดใช้ข้อบังคับข้อนั้นแล้วก็หมายความว่า สมาชิกฯ ทุกคนก็มีสิทธิจะขอแปรญัตติได้ทุกข้อ เพราะไม่ถือว่า จะแก้ไขได้เฉพาะส่วนที่กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว คงไม่ใช่ให้สิทธินี้เฉพาะคุณพชรเพียงท่านเดียว

ประธานวุฒิสภา : ถูกต้อง ผมจะขอมติ ก่อนที่จะลงมติผมจะต้องขอนับจำนวนเสียก่อนนะครับ เพราะจะต้องใช้เกินกึ่งหนึ่งของที่อยู่ในที่ประชุม เจ้าหน้าที่ช่วยกรุณานับด้วย อย่าลืมนับคณะกรรมาธิการด้วยที่เป็นสมาชิกฯ ครบหรือยังครับ เสร็จหรือยังครับ สมาชิกฯ ที่อยู่ข้างนอกกรุณาเชิญเข้ามาในห้องประชุมด้วยนะครับ

(เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกฯ แล้วเสนอผลต่อประธานวุฒิสภา)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรงดใช้ข้อบังคับตามที่คุณพชรเสนอ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นควรงดใช้ข้อบังคับกรุณายกมือขึ้นครับ กรรมาธิการที่ไม่ได้เป็นสมาชิกวุฒิสภา กรุณาอย่ายกมือนะครับเดี๋ยวสับสน

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานวุฒิสภา : มีสมาชิกฯ เห็นควรงดใช้ข้อบังคับเกินกึ่งหนึ่งตามข้อ ๑๒๑ ก็เป็นงดใช้ข้อบังคับนะครับ เพราะฉะนั้นคุณพชรเชิญเสนอเฉพาะในมาตรา ๖ ก่อนนะครับ

Legislative Institute, Chulalongkorn University

นายพชร ยุติธรรมดำรง (กรรมาธิการ) : ขอบคุณที่ประชุมครับกระผม นายพชร ยุติธรรมดำรง กระผมขออนุญาตที่จะแปรญัตติในมาตรา ๖ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวรรคสอง ให้ใช้ถ้อยคำดังนี้ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งจุฬาราชมนตรี แค่นี้ครับ ส่วนข้อความอื่นซึ่งเป็นรายละเอียดอย่างที่ท่านรองประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจง กระผมขอตัดออกส่วนวรรคสาม หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาจุฬาราชมนตรีให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กระผมขอตัดคำว่า ตามวรรคสอง ออกครับส่วนในวรรคสุดท้าย คำว่า ให้มีเงินอุดหนุนฐานะจุฬาราชมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา กระผมขอตัดออกทั้งหมด เหตุผลอย่างที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า ความในวรรคสองนี้ก็เป็นที่รับทราบโดยทั่วไปว่า การที่นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ดำเนินการหรือรับสนองพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตำแหน่งใดนั้น ก็คงจะต้องมีวิธีการสรรหา วิธีการดำเนินการ เป็นไปตามระเบียบ เป็นไปตามธรรมเนียมประเพณีที่ได้ทำมาอยู่แล้ว โดยเฉพาะในวรรคสามของมาตรานี้ได้มีหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดไว้แล้วว่า จะมีการสรรหาจุฬาราชมนตรีมาอย่างใดนั้น เป็นตามที่กฎกระทรวงกำหนด เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า ถ้อยคำที่กระผมขอตัดออกนั้นเป็นรายละเอียดอย่างที่ท่านรองประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้ว ส่วนคำว่า เงินอุดหนุนที่กระผมขอตัดออกนั้น กระผมได้ชี้แจงไปแล้วว่า กระผมไม่ได้มีการคัดค้านในแง่ที่ว่า จุฬาราชมนตรีจะมีเงินอุดหนุนหรือไม่ เพราะทุกวันนี้กระผมก็เห็นว่า มีอยู่แล้ว และกระผมก็เห็นด้วย แต่ว่าการกำหนดไว้เช่นนี้เป็นการกำหนดในกฎหมายซึ่งเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ความจริงไม่จำเป็นการมีเงินอุดหนุนของจุฬาราชมนตรีนั้น ขอให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งกำหนดไว้ และทางสำนักงบประมาณได้มีการจัดสรรเงินงบประมาณเป็นส่วนหนึ่งให้อยู่แล้ว กระผมจึงเห็นว่า เห็นควรตัดวรรคท้ายนี้ออกครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับข้อเสนอการแปรญัตติของคุณพชรหรือไม่นะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากนะครับ เห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคุณพชร ต่อไปมาตรา ๗ เชิญท่านเลขาธิการ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โถสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โถสุวรรณจินดา ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๗ นั้น มีทั้งเรื่องของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของจุฬาราชมนตรี ซึ่งในลักษณะเช่นนี้ กฎหมายที่เราเคยพิจารณาผ่านวุฒิสภาไปแล้ว ได้เคยมีการจัดวิธีการเขียนเสียใหม่ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน เพราะถ้าเขียนไว้อย่างนี้ เวลาคนอ่าน (๖) กับ (๗) ต่อกันแล้วเขาจะเกิดความรู้สึกว่า ข้อความขัดกัน เพราะคุณสมบัติในมาตรา ๗ (๖) บอกว่า เป็นผู้มีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแต่ (๗) บอกว่า เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่ง (๗) นั้นน่าจะมีคำว่า ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย และให้ (๗) ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องของคุณสมบัติทั้งสิ้นเพราะว่า จะเกิดความสับสน และเราก็เคยแก้ไขในประเด็นลักษณะอย่างนี้มาแล้วซึ่งเมื่อตอนที่ได้มีการรับหลักการในวาระที่ ๑ ผมก็เคยกราบเรียนผ่านเสนอไปยังกรรมาธิการ แต่ปรากฏว่า ในมาตรานี้มิได้มีการแก้ไข จึงขออาศัยสิทธิที่ได้มีการยกเว้นข้อบังคับ ขอกราบเรียนเสนอว่า มาตรา ๗ นั้นขอให้ใส่ข้อความว่า จุฬาราชมนตรีต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ และก็เพิ่มคำว่า ไม่ ใน (๗) (๘) และ (๙) เพื่อให้ข้อความลอดคล้องกันครับผม

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการ เชิญครับ

นายเด่น ไต้ปิน่า (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นนี้เคยมีการอภิปรายกันในวุฒิสภา เมื่อกฎหมายฉบับนี้เข้ามาเมื่อปี ๒๕๓๗ ครั้งหนึ่งแล้ว ซึ่งขออภัยที่เอ่ยนามท่านธรรมนูญ ลัดพลี มีความเห็นเหมือนกันท่านผู้มีเกียรติกำลังเสนออยู่นี้ และที่ประชุมเห็นว่า ข้อความเดิมนี้จะถูกต้องกว่า เพราะว่า มาตรา ๗ นั้น คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ลักษณะต้องห้ามนั้นก็คือเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย เมื่อผู้ใดเป็นหรือจะเป็นบุคคลล้มละลายแล้ว นั่นคือคุณสมบัติต้องห้าม จึงบัญญัติไว้เช่นเดียวกับที่ได้ผ่านวุฒิสภาแห่งนี้ไปแล้วเมื่อ ๒ ปีที่แล้วนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โถสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ นั่นเป็นลักษณะข้างของกฎหมายเดิม ซึ่งต่อมาแนวการพิจารณาของวุฒิสภาเราได้เปลี่ยนไปแล้วเรื่องนี้ก็เพื่อ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่จะให้เกิดความเข้าใจสำหรับคนที่อ่านกฎหมาย ฉะนั้นผมจึงจะขอยืนยันข้อเสนอเดิมนะครับว่า ใน (๗) นั้น ขอให้แก้ไขเป็น ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย (๘) ไม่เป็นผู้เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และ (๙) ไม่เป็นผู้ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือมีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และข้อความในเบื้องต้นนั้นขอให้จุฬาราชมนตรีต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ ขอเสนอยืนยันเพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณา

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพชรครับ

นายพชร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ กระผม พชร ยุติธรรมดำรง กระผมก็คงจะเห็นด้วยกับท่านวิษัยครับ แต่มีวิธีการเขียนอีกแบบหนึ่ง ท่านประธานฯ ครับ ซึ่งตรงนี้เราแก้เพียงในวรรคแรกของมาตรา ๗ ว่า จุฬาราชมนตรีต้องมีคุณลักษณะตาม เติมคำว่า ตาม และเพิ่ม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) เข้าไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม เพิ่ม (๗) (๘) (๙) เข้าไป ตรงนี้จะชัดเจนว่า จุฬาราชมนตรีต้องมีคุณลักษณะตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๗) (๘) (๙) และถ้อยคำใน (๑) ถึง (๙) ไม่ต้องแก้ แก้เฉพาะบรรทัดแรกบรรทัดเดียว และก็จะชัดเจนขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ตกลงเป็นข้อเสนอ ๒ ข้อเสนอนะครับ เชิญคุณณรงค์ครับ

นายณรงค์ ปฏิบัติสรกิจ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพกระผม ณรงค์ ปฏิบัติสรกิจ สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอแปรญัตติ (๙) ครับ ให้ตัดคำว่าผู้ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ด้วยเหตุผลดังนี้ กระผมเห็นว่า ข้อความที่ใส่ลงมาตรงนี้ค่อนข้างจะไม่ได้คัดหรือที่จะใส่ลงมา เป็นการลอกเอามาโดยอัตโนมัติคล้าย ๆ กับการลอกมาไป ความจริงสำนวนนี้เข้าใจว่า ไปลอกจากคุณสมบัติของกฎ ก.พ. คุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นข้าราชการพลเรือน คำถามมีอยู่ว่า ถ้าไม่เป็นผู้ทุพพลภาพแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ยังคงจะเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นจุฬาราชมนตรีได้หรือไม่ คำตอบก็คงไม่ได้ เพราะฉะนั้นจริง ๆ จุดเน้นอยู่ที่ว่า สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่โดยไม่เกี่ยวกับความพิการหรือทุพพลภาพ

Legislative Institutional Repository of Thailand

เหตุผลข้อ ๒ ที่กระผมจะอภิปรายก็คือว่า ถ้าบัญญัติไว้น่าจะขัดกับร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ซึ่งกำลังจะออกมาในเร็ว ๆ นี้ ร่างรัฐธรรมนูญใหม่นั้น มีข้อความว่า

การเลือกปฏิบัติต่อคนพิการและทุพพลภาพจะกระทำมิได้ เหตุผลอีกข้อหนึ่งที่กระผมอยากจะชี้แจงก็คือว่า เรามีทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียแปซิฟิก ของสหประชาชาติ ของเอสแคป (ESCAP) มีประกาศที่กระผมขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษคือโพรเคลมเมชันออนฟรัสเตรชัน แอนด์อีควอลลิตีออฟพีเพิลวิทพีสอะบิลิตี (Proclemation on Frustration and Equality of People with Disability) ซึ่งรัฐบาลไทยได้ลงนามรับรองประกาศนี้เมื่อปี ๒๕๓๖ ด้วยเหตุผลดังนี้กระผมไม่ได้มุ่งหวังว่า คนพิการทุพพลภาพจะได้มีโอกาสเป็นจุฬาราชมนตรี นั่นไม่ใช่เป้าหมายแต่เป้าหมายก็คือว่า ในอนาคตการเขียนกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติต่าง ๆ ไม่สมควรที่จะปิดกั้นการมีส่วนร่วมของคน กระผมจึงขอความกรุณาท่านกรรมาธิการช่วยตัดข้อความนี้ออก เพราะจริง ๆ นั้นกระผมคิดว่า อิสลามประจำจังหวัดต่าง ๆ คงไม่มีใครที่จะเลือกคนพิการทุพพลภาพขึ้นมาเป็นจุฬาราชมนตรี ก็เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ จะเขียนสิ่งซึ่งจะไม่เกิดขึ้นทำไม ขอให้ตัดออกเถอะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายอักขราพร จุฬารัตน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมขออนุญาตเรียนตอบปัญหาเรื่องการแก้มาตรา ๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ความจริงในรูปแบบของกฎหมายนั้นก็มีวิธีการเขียนในเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่แตกต่างกันไปหลายแบบ แต่ในแบบที่คุณสมบัติไม่มีลักษณะต้องห้ามอยู่ด้วยกันนั้นก็มีอยู่ อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้เรียนที่ประชุมแล้วก็คงจะเป็นด้วยคณะกรรมาธิการได้คิดในแง่ที่ว่า กฎหมายฉบับนี้ได้เคยผ่านการพิจารณาในการใช้ร่างนี้มาในครั้งก่อนแล้ว ฉะนั้นคณะกรรมาธิการส่วนใหญ่จึงไม่ได้แก้ไข เพราะเชื่อว่า เป็นความเข้าใจอย่างนั้น แต่เมื่อมีการพิจารณาทบทวนกันขึ้นในที่นี้ก็เห็นว่า ถ้าจะทำให้หมดปัญหา ก็มีรูปแบบ ตามร่างของรัฐบาลเดิมที่เคยเสนอ แต่ในสมัยนี้ไม่ได้เสนอเดิมแต่เพียงคำว่าไม่ใน (๗) (๘) และ (๙) เท่านั้น เติม ไม่ เข้าไปก็แสดงเห็นได้โดยลักษณะของแต่ละข้อนั้นว่า ข้อไหนเป็นคุณสมบัติ ต้องเป็นก็เป็น ข้อไหน มีลักษณะต้องห้ามก็ไม่ ถ้าเป็นเพียงแค่นี้ก็คงจะง่ายแก่การแก้ไขเพราะไม่อย่างนั้นจะไปกระทบในมาตราอื่น ๆ ที่พูดถึงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในมาตราเดียวกันอีกครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : จะตัด แก้อย่างไรนะครับ

นายอักขราทร จุฑารัตน (กรรมาธิการ) : หมายถึงว่าใน (๗) ก็เติม ไม่คือ ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย (๘) ไม่เป็นผู้เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ต่อไปจนจบ (๙) ไม่เป็นผู้ทุพพลภาพ

ประธานวุฒิสภา : บรรหัด ๑ ไม่แก้เลยใช่หรือไม่ครับ คุณพชรยังยืนยันจะเขียนอย่างนั้น หรือว่าจะเอาตามที่กรรมาธิการ

นายพชร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ถ้าหากว่าทางกรรมาธิการแก้อย่างที่คุณวิชัยเสนอ กระผมขอถอนครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีปัญหานะครับ ผมขออนุญาตเรียนนิดหนึ่งเวลาที่เราพิงภาษากฎหมาย แล้วใช้หลักของภาษาธรรมดามาตีความ จะเกิดปัญหาอย่างนี้เสมอ จริง ๆ สมัยก่อนก็เขียนอย่างนี้ แล้วก็มีคำว่า ไม่ วันหนึ่งก็มีคนมาทักบอกว่า เมื่อไม่มีลักษณะต้องห้าม แล้วมามีคำว่า ไม่ มันเป็นปฏิเสธเชิงปฏิเสธ ซึ่งจริง ๆไม่ใช่ มันเหมือนกับเวลาที่เราเขียนคำว่า ห้ามไม่ให้ มันแปลเป็นอย่างอื่นไม่ได้แปลว่า ห้ามให้มันเป็นเด็ดขาดขึ้นเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นพอไปคิดอย่างนั้นเข้า ก็เลยไปตัดคำว่า ไม่ ออก ตั้งแต่นั้นก็ถือเป็นแบบอย่างซึ่งไม่ค่อยจะถูกเรื่อยมา เพราะฉะนั้นถ้าแก้กันคราวนี้ก็คงจะดีขึ้น เชิญต่อไปครับ ของคุณพรงค์ท่านกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ เชิญ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกข์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ สำหรับในประเด็นนี้ที่ห้ามคนพิการ เขียนไว้ว่า คนพิการจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่ถ้าพิการแล้วปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ไม่เป็นที่ขัดข้องที่จะเป็นจุฬาราชมนตรี เมื่อเป็นอย่างนี้ก็เขียนเอาไว้ ก็มีความหมายเช่นนั้นเอง แล้วเป็นของเดิมที่มีมาอย่างนี้ ก็ไม่ได้ห้ามสำหรับคนพิการนะครับ กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ยังไม่ได้ตอบคำถามเขาทั้งหมด เขาถามว่า ถ้าคนไม่พิการแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ตั้งใจจะให้เป็นได้อย่างนั้นใช่ไหม

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกข์ (กรรมาธิการ) : คือว่า ในที่นี้คนที่ไม่พิการแล้วไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยปกติไม่มีหรอกครับ มีแต่ผู้ที่มีจิตฟั่นเฟือน และผู้ที่ใกล้เสียสติ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เขียนไว้แล้ว ผู้ที่มีจิตฟั่นเฟือนเสียสติ คนที่ไม่ได้พิการ โดยปกติบอกไว้แล้วว่า ปาติ เมื่อปกติก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ได้ เว้นแต่ขี้เกียจก็ไม่ปฏิบัติ นั่นอีกเรื่องหนึ่ง

ห้ามกันไม่ได้ครับ อย่างนี้ห้ามกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นโดยนัยของคำพูดมีความหมายชัดเจนว่าต้องการให้ผู้ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้มาทำ แล้วผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ก็เขียนไว้เท่าที่เห็นสมควร คือของเดิมก็มีมาในลักษณะเช่นนี้ กระผมอยากจะเรียนไม่ได้มีความหมายว่าจะไปกีดกันใครหรืออะไร ไม่ใช่อย่างนั้น ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณฉรงค์ครับ

นายฉรงค์ ปฏิบัติสรกิจ : คืออย่างนี้ครับ ถ้าเขียนว่า จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เงื่อนไขสำคัญของคนที่จะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนี้ ก็คือปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ได้ โดยไม่ได้เอาความพิการไปปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ เพราะเหตุว่า ถ้าสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้แม้จะเป็นคนพิการทุพพลภาพ กฎหมายฉบับนี้ก็ให้อำนาจไว้ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่า ไม่ได้เน้นที่ทุพพลภาพหรือพิการเลย เน้นที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่เพราะฉะนั้นคนปกติกับคนพิการมองในแง่ร่างกายก็ต้องเหมือนกัน แต่ที่ต่างกันคือมีความสามารถหรือไม่ กระผมขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษครับ เราดูกันที่ อะบิลิตี (Ability) ไม่ใช่ ดิสอะบิลิตี (Disability) เพราะฉะนั้นดูกันตรงนั้น ก็ไม่มีความจำเป็นที่ต้องเขียน ในข้อเท็จจริงนั้นคนพิการที่ปกติเขาก็ไม่เอาอยู่แล้ว ยิ่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไม่มีคณะกรรมการอิสลามจังหวัดไหนจะส่งคนเหล่านั้นเข้ามาชิงตำแหน่งจุฬาราชมนตรีแน่นอน เบื่อไม่มีความเป็นจริงในโลกอย่างนั้น เขียนไว้ทำไม เสียเวลาและเปลืองกระดาษ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วิษณุครับ

นายวิษณุ เครืองาม : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมเข้าใจว่าบทบัญญัติที่กำลังพูดอยู่เวลานี้คือ มาตรา ๗ (๔) เขาเขียนขึ้นมาเพื่อที่จะให้ไปสอดคล้องรองรับกับอีกมาตราหนึ่งคือ มาตรา ๙ (๓) มาตรา ๗ นั้นเป็นคุณสมบัติของคนเข้ามาเป็น แต่วิธีเขียนกฎหมายนั้นเขาก็ต้องคำนึงถึงตอนออกด้วยว่า จะขาดคุณสมบัติลงเมื่อใด จึงไปปรากฏในมาตรา ๙ (๓) ว่า ถ้าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ก็จะเป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งด้วย ฉะนั้นตรงนี้กับตรงมาตรา ๗(๔) จึงจำเป็นต้องเขียนไว้ว่าจะต้องไม่เป็นผู้ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เสียก่อนเข้ามานั้นไม่ได้ทุพพลภาพแต่อยู่ไปจนกระทั่งอายุ ๙๖ แล้วเกิดทุพพลภาพแล้วจะเกิดปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ขึ้นมา ก็จะได้พ้นจากตำแหน่งไปตามมาตรา ๙ (๓) ผมจึงคิดว่า เขียนไว้ตรงนี้ตรงจะเป็นการถูกต้องแล้ว ส่วนที่จะกังวลหรือคิดว่า คงไม่มีใครเลือกเข้ามานั้นก็เป็นการดี ถ้าไม่เลือกเข้ามา แต่เผื่อ

Legislative Institutional Repository of Thailand

เกิดเลือกเข้ามาก็อาจจะมีปัญหาขึ้นมาได้ แต่จะเข้ามาหรือไม่เข้ามาประการใด ในที่สุดถ้าอยู่มา ๆ เกิดทุพพลภาพจนปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ ก็จะได้พ้นจากตำแหน่งไปได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณฉรงค์พอใจหรือยังครับ

นายฉรงค์ ปฏิภัติสรกิจ : คงจะไม่พอใจนะครับ ถ้าเป็นกรณีนั้นต้องเขียนไว้ในมาตรา ๙ ว่า จะออกจากตำแหน่ง ก็เพิ่มไปซิครับ ๑. ตาย ๒. ลาออก ๓. พิการจนไม่สามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ได้ แก้ไว้ตรงนั้นได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับคุณธนู

นายธนู กุลชล : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ธนู กุลชล สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอกราบเรียนเปลี่ยนตำแหน่งของผู้ทุพพลภาพไปไว้ด้านหลังได้ไหมครับ คือถ้าหากไว้ข้างหน้านี้หมายความว่า ผู้ทุพพลภาพนั้นเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือมีจิตฟั่นเฟือน แต่ความจริง ๆ คงมิได้หมายความเช่นนั้น เพราะฉะนั้นการเขียน (๔) นี้ใหม่ว่าไม่เป็นผู้ไร้ความสามารถหรือมีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และไม่เป็นผู้ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เพราะฉะนั้นผู้ทุพพลภาพนั้นก็จะไม่ถูกเพ่งเล็ง หรือระบุว่าเป็นผู้มีสติฟั่นเฟือน แต่ถ้าเขียนอย่างนี้ความฟั่นเฟือนหรือว่าความไม่สมประกอบนั้น คือเป็นเรื่องของผู้ทุพพลภาพหรือเปล่า ตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กล่าวเมื่อสักครู่ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวีระชัยครับ

นายวีระชัย สูตรสุวรรณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นายวีระชัย สูตรสุวรรณ การบัญญัติ (๔) ไว้อย่างนี้ ผมว่า ก็เป็นปัญหาต่อไปในภายหน้าตามหลักกฎหมายทั่วไปนั้นเขาจะใช้ว่า เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ เรื่องนี้เขาจะเอาคำพิพากษาของศาลเป็นบรรทัดฐาน ส่วนถ้าหากเขียนอย่างนี้แล้วจะเอาใครเป็นคนชี้ขาดว่า ท่านเป็นคนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เรื่องนี้ก็เถียงกัน ท่านอาจจะบอกว่า ท่านปฏิบัติหน้าที่ได้อยู่ ถ้าหากเราจะแก้ไขไปใช้คำในกฎหมายทั่ว ๆ ไปว่าไม่เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถหรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอย่างนี้ ผมว่า จะเหมาะสมกว่า ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติเฉพาะใน (๔) เพราะในวงเล็บนี้ได้ตกลงกันไปเรียบร้อยแล้วว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างที่กรรมาธิการได้พิจารณาแล้วหรือจะเห็นชอบ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ด้วยกับที่มีผู้ขอแปรญัตติ แล้วจะได้ถามต่อไปว่า จะเอาของใครถ้าเสียงข้างมากเห็นอย่างนั้น ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างของกรรมาธิการกรุณายกมือขึ้นครับ กรรมาธิการไม่เห็นควรคงไว้ตามร่างกรรมาธิการหรือครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกข์ (กรรมาธิการ) : ข้อนี้กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข

ประธานวุฒิสภา : ไช่ครับ ตอนนี้ที่ลังของดีว่า จะเห็นควรคงไว้ตามร่างของกรรมาธิการหรือไม่ ขอประทานโทษครับทางฝ่ายนับเมื่อกี้เขาสับสน ต้องขอความกรุณาอีกที ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างของคณะกรรมาธิการ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามที่มีผู้เสนอขอแปรญัตติ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ เสียงข้างมากเห็นควรคงไว้ ตามร่างของคณะกรรมาธิการ ต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพชร

นายพชร บุตรธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม พชร บุตรธรรมดำรง ในมาตรา ๘ นี้ กระผมเห็นด้วยใน (๑) (๒) (๓) (๔) กระผมขออนุญาตที่จะตัดวรรคท้ายออกครับ เนื่องจากว่า สำนักราชเลขาธิการนั้นมีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการ และกระผมคงไม่ขัดข้องที่จะให้มีเงินอุดหนุน แต่ว่าลักษณะของเงินอุดหนุนเช่นนี้ก็คงจะอยู่ในระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ที่จะกำหนดให้มีการบริหารงานสำนักงานและทุกวันนี้ก็มีสำนักงานของท่านราชเลขาธิการอยู่แล้ว ซึ่งเป็นลักษณะการเขียนในเรื่องงานธุรการอยู่ในกฎหมาย กระผมขออนุญาตตัดวรรคท้ายนี้ออก แต่ส่วนอื่นขอเป็นไปตามที่กรรมาธิการได้พิจารณาแล้ว ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โกสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิชัย โกสุวรรณจินดา กระผมมีความเห็นเช่นเดียวกับท่านพชร เพราะว่า การเพิ่มในวรรค

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

สองของมาตรา ๘ เข้ามา เป็นการเพิ่มเข้ามาลอย ๆ และไม่มีลักษณะอะไรที่จะชี้ว่า สำนักจุฬาราชมนตรีจะเป็นนิติบุคคลด้วยหรือไม่ จะมีวิธีการในการดำเนินการอย่างไร เพราะฉะนั้นในลักษณะอย่างนี้น่าจะให้เป็นเรื่องของจุฬาราชมนตรีจะไปพิจารณาดำเนินการเพื่อสนับสนุนการบริหารของท่านเอง เห็นควรให้มีการตัดวรรคสองออกครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการครับ เชิญครับ

นายวินัย สะมะอุน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพและท่านสมาชิกฯ ที่เคารพทุกท่าน ที่จริงเรื่องการกำหนดให้มีสำนักจุฬาราชมนตรีและการได้รับเงินอุดหนุนนั้น กระผมขอเรียนด้วยความเคารพต่อที่ประชุมนี้ว่า กระผม เป็นผู้ที่ทำงานให้แก่สำนักจุฬาราชมนตรีในปัจจุบันนี้ เราต้องช่วยตัวเองเกือบจะ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และที่มีการอุดหนุนบ้างเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งไม่เป็นการเพียงพอกับการใช้จ่ายที่แท้จริงของเรา จึงได้ขอความกรุณาจากคณะกรรมาธิการ โปรดกำหนดข้อความนี้เอาไว้ด้วยเถิด เพื่อเราจะได้มีข้ออ้าง ที่จะขอเสนอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลต่อไป เราคิดว่า ถ้าไม่มีการกำหนดเอาไว้เลย ก็คงเป็นเรื่องที่จะอ้างยังลำบากมาก จึงขอความกรุณาจากที่ประชุมนี้ว่า ถ้าไม่เป็นการขัดต่อวิธีการร่างกฎหมายก็ขอยากจะขอให้คงเอาไว้ตามเดิมตรงนี้ เว้นแต่ว่า เป็นการขัดต่อวิธีการร่างกฎหมาย ขอให้นักกฎหมายกรุณาช่วยชี้แจง กระผมได้ทำงานกับท่านจุฬาราชมนตรีมาโดยตลอด ถ้าไม่เป็นการขัดต่อวิธีการร่างกฎหมายหรืออะไร กระผมอยากจะขอความกรุณาให้ไว้อย่างนี้ จะพูดให้หมดนั้นกระผมคงไม่กล้าที่จะพูดว่าสาเหตุอะไร แต่ขอเรียนด้วยความจริงใจว่า อยากจะให้คงไว้อย่างนี้ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้ที่แปรญัตติไว้ เมื่อกี้ที่จะเสนอไม่มีแล้วใช่ไหมครับ จะให้คงไว้ตามที่กรรมาธิการขอร้องไหมครับ เชิญคุณพชร

นายพชร บุตรธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผมขอยืนยันขอแปรญัตติตามที่กระผมได้ขอตัดวรรคสุดท้ายนี้ไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณโกวิท เชิญครับ

นายโกวิท สุรัสวดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ ในเรื่องนี้

CIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

กระผมต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า เป็นเรื่องที่คงจะต้องใช้ความรอบคอบในการพิจารณาตามสมควร กระผมจำเป็นที่จะต้องเรียนว่า ในช่วงที่กระผมรับราชการอยู่ทางภาคใต้ กระผมได้มีโอกาสคลุกคลีกับประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างมาก เรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ไม่ใช่เฉพาะกระทบต่อความรู้สึกของประชาชนภายในประเทศ แต่จะกระทบถึงความรู้สึกของประชาชนในส่วนอื่น ๆ ด้วย การสนับสนุนให้เขาทำงานในทางศาสนา ซึ่งศาสนาทุกศาสนาเราถือว่าเป็นสิ่งที่ดี ที่ทำให้คนอยู่ในทำนองคลองธรรม เพราะฉะนั้น กระผมอยากจะขอร้องว่า ถ้าเป็นไปได้ขอความกรุณารอบคอบสักนิดหนึ่ง กระผมอยากเห็นทุกฝ่ายอยู่ร่วมกันได้ด้วยดี จึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังสมาชิกฯ ทุกท่านด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพชรครับ

นายพชร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม พชร อย่างที่กระผมได้กราบเรียนไว้ตั้งแต่ต้นแล้วว่า สิ่งที่กระผมได้ดำเนินการจนกระทั่งขอแปรญัตติอยู่นี้ไม่ได้เกิดจากความขัดแย้ง เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตทำความเข้าใจต่อที่ประชุม ท่านโกวิท และเพื่อน ๆ ที่ไม่ได้นับถือศาสนาอิสลามด้วยว่า กระผมไม่มีอคติใด ๆ ต่อสิ่งที่ได้ดำเนินการไป แต่เนื่องจากว่าในรูปแบบของกฎหมาย การที่จะให้มีเขียนไว้ให้มีสำนักงานตรงนี้ จะต้องมีที่มาที่ไป จะต้องกำหนดสถานะของสำนักงาน วิธีดำเนินการ มีบุคลากร มีอะไรต่าง ๆ อย่างที่ท่านวิชัยได้พูดไปแล้ว การเขียนเช่นนี้ความจริงแล้วเรายอมรับว่า สำนักจุฬาราชมนตรีนี้มีอยู่ แต่เป็นในลักษณะของวิธีการทำงานด้านธุรการ ซึ่งก็คงจะเป็นลักษณะงานภายในของท่านดำเนินการตรงนั้น ก็คล้าย ๆ กับสำนักงานของสมเด็จพระสังฆราช กระผมไม่อยากใช้ถ้อยคำนี้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วคงจะต้องเปรียบเทียบกันให้หมด เพราะฉะนั้นกระผมไม่ได้ขัดข้องในการดำเนินงานตรงนั้น เรายอมรับว่า การดำเนินงานของท่านจุฬาราชมนตรีนั้นมีสำนักงาน มีคณะกรรมการ มีบุคลากร โดยเฉพาะท่านกรรมาธิการ ซึ่งเป็นเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาก็ทำงานอยู่ ก็อย่างที่ทราบกันว่าในรูปแบบของกฎหมายนั้นถ้าจะเขียนไว้ให้มีกฎหมายรองรับ จะต้องมีสถานะของสำนักงานจะต้องมีสถานะขององค์กร จะเขียนไว้ลอย ๆ อย่างนี้คงไม่ได้ แต่ในเรื่องเงินอุดหนุนนั้น กระผมคงเห็นด้วยในการที่จะอยู่ในระเบียบของกระทรวงศึกษาฯ จะเขียนไว้เป็นข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการก็ได้ กระผมไม่ขัดข้องตรงนั้น แต่ว่าในรูปแบบของตรงนี้ กระผมคงให้

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปล่อยไปไม่ได้ว่า จะให้เขียนไว้ในลักษณะลอย ๆ เช่นนี้ ในรูปแบบกฎหมาย กระผมขอยืนยันที่จะให้มีการแปรญัตติตามที่กระผมได้ขอแปรไว้ครับท่านประธานฯ กราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วิษณุ

นายวิษณุ เครืองาม : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ที่จริงกระผมไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ แต่บังเอิญได้เคยถูกท่านคณะกรรมาธิการเชิญไปชี้แจงและสอบถามความเห็นอยู่รอบหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรอบสุดท้าย กระผมคิดว่า ตรงนี้มีความจำเป็นที่จะต้องขออนุญาตชี้แจง และบางครั้งอาจจะต้องย้อนหลังไปกระทบกับสิ่งที่ได้ผ่านมาแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กล่าวถึงเรื่องเงินอุดหนุนเอาไว้ ๕ แห่งด้วยกัน กล่าวไว้ในมาตรา ๖ แห่งหนึ่ง คือเงินอุดหนุนจุฬาราชมนตรี ซึ่งผ่านมาแล้ว กล่าวไว้ในมาตรา ๘ คือขณะนี้อีกแห่งหนึ่ง คือเงินอุดหนุนสำนักจุฬาราชมนตรี แห่งที่ ๓ คือกล่าวไว้ในมาตรา ๑๓ ซึ่งยังไม่ถึงอีกสักครู่จะถึง เป็นเงินอุดหนุนมัสยิด แห่งที่ ๔ คือกล่าวไว้ในมาตรา ๒๑ เป็นเงินอุดหนุนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย และแห่งที่ ๕ แห่งสุดท้าย กล่าวถึงเงินอุดหนุนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด แต่ ๕ แห่งนั้น ถ้าจะจัดระบบจริง ๆ แล้ว จัดได้เป็น ๒ ระบบเท่านั้น ระบบที่ ๑ ก็คือเงินอุดหนุนตัวบุคคล ซึ่งกฎหมายนี้ใช้คำว่า เงินอุดหนุนฐานะ มีอยู่แห่งเดียวในมาตรา ๖ คือเงินอุดหนุนฐานะจุฬาราชมนตรี ซึ่งวุฒิสภาให้ตัดออกไปแล้ว ส่วนอีก ๔ แห่งที่เหลือนั้นไม่ใช่เงินอุดหนุนฐานะ แต่เป็นเงินอุดหนุนการบริหาร จะมาในลักษณะเป็นงบอุดหนุนทั่วไป เงินอุดหนุนเฉพาะกิจอย่างที่เป็นข่าวพูดจากันเงินอุดหนุนเหล่านี้แตกต่างกัน เงินอุดหนุนฐานะจุฬาราชมนตรีในมาตรา ๖ นั้น ที่จริงก็คือเงินประจำตำแหน่งนั่นเอง แต่ไปเรียกว่าเงินอุดหนุนฐานะ กระผมเข้าใจว่า เหตุที่เรียกเงินอุดหนุนฐานะในมาตรา ๖ ก็เพราะต้องการให้สอดคล้องรองรับกับถ้อยคำในกฎหมายเก่าที่มีอยู่แล้ว บังเอิญฉบับนี้ไปยกเลิกฉบับเดิมเสีย คือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พ.ศ. ๒๔๘๘ ตรงนั้นกำหนดไว้ชัดว่า ให้จุฬาราชมนตรีมีเงินอุดหนุนฐานะ เขาก็ถ่ายทอดมาไว้ในมาตรา ๖ นี้ เพราะไปยกเลิกพระราชกฤษฎีกานั้นเสีย ซึ่งกระผมก็เสียดายที่ประชุมวุฒิสภาได้ตัดตรงนั้นไป เพราะอาจจะก่อให้เกิดความรู้สึกขึ้นมาเหมือนกันว่า ผลสุดท้ายสิ่งที่เป็นกรานเตดไรต์ (Granted right) คือ สิทธิที่เคยให้ไว้แต่เดิมในกฎหมาย ก็จะไม่ปรากฏในกฎหมายนี้ แม้โดยความเข้าใจจะเข้าหลักก็ตาม รัฐจะต้องจัดให้อยู่ดี อย่างไรก็ตาม เงินอุดหนุนอีก ๔ ประเภทที่กระผมกราบเรียน คือ ใน

มาตรา ๘ คือมาตราชนะนี้ ในมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๘ นั้น ไม่ใช่เงินอุดหนุนฐานะ ไม่ใช่เงินประจำตำแหน่ง แต่เป็นเงินอุดหนุนการบริหาร และจะใช้คำว่าเงินอุดหนุนการบริหารตลอดไป เมื่อครั้งที่คณะกรรมาธิการได้เชิญกระผมไปชี้แจงนั้น กระผมได้เคยให้ความเห็นต่อคณะกรรมาธิการไว้ว่า เงินอุดหนุนฐานะนั้นน่าจะมีอยู่ได้ และน่าจะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาได้ เพราะเป็นเหมือนเงินประจำตำแหน่งของคนเพียงคนเดียวเท่านั้นเอง แต่เงินอุดหนุนการบริหารของสำนักจุฬาราชมนตรีก็ดี มัสยิดก็ดี กรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยก็ดี กรรมการอิสลามประจำจังหวัดก็ดี ไม่น่าจะเขียนไว้ในกฎหมาย โดยเฉพาะเขียนไว้ว่า ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา เดิมเขาเขียนมาอย่างนั้น เหตุผลก็คือว่า พอเขียนลงในพระราชกฤษฎีกาแล้ว จะล็อก (Lock) ตายตัวอยู่อย่างนั้นชั่วนาตาปี ถ้าสิ่งเวลา ปีหนึ่ง เห็นสมควรกำหนดในพระราชกฤษฎีกา ๑๐,๐๐๐ บาท ก็จะเขียน ๑๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อ ๓ ปีข้างหน้า จำเป็นจะต้องขึ้นเป็น ๒๐,๐๐๐ บาท ก็จะไม่มีใครย้อนไปแก้พระราชกฤษฎีกาอีก เพราะฉะนั้นการกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้น จะเป็นการล็อกตายตัว เป็นภัยเสียยิ่งกว่าเป็นคุณ กระผมก็ขอให้คณะกรรมาธิการได้ตัด คณะกรรมาธิการก็พิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าไปตัดเสีย ในที่สุดก็จะเป็นช่องทางให้ตัดต่อไปว่า เคยได้ และกฎหมายเคยเขียน แล้วพอมาตัดออกเสียในกฎหมาย ก็แปลว่าเจตนาจะไม่ให้ได้หรืออย่างไร ในที่สุดก็เลยเห็นกันว่า ประนีประนอมลงมาว่า ให้ใช้คำว่า ตามสมควร แปลว่า ไม่ต้องกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แล้วจะเป็นจำนวนเท่าใดก็เป็นไปตามสมควร ซึ่งคณะกรรมาธิการได้ตั้งข้อสังเกตในตอนท้ายอีกด้วยว่า ตามสมควรนั้น ก็ควรจะตั้งให้ต่อเนื่องและตั้งให้จำเป็น ซึ่งกระผมชี้แจงตอนนั้นแล้ว เปิดฟังคำชี้แจงคณะกรรมาธิการกลับมาแล้วผมรู้สึก พอใจ น่าจะรับได้ แต่อย่างไรก็ตาม ความคิดดั้งเดิมก่อนที่กระผมจะเข้าไปในห้องกรรมาธิการนั้น เคยคิดจะไปเสนออยู่เหมือนกันว่าให้ตัดงบอุดหนุน หรือเงินอุดหนุนบริหารออกไปเสียหมด กระผมก็ตรามเรียนไว้ตรงนี้เป็นข้อเสนอแนะว่าต้องทำใจให้ดี ถ้าจะตัดในมาตรา ๘ ต่อไปมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๘ ก็ต้องตัดด้วย เพราะเป็นเงินประเภทเดียวกัน จึงอยู่ที่ว่าเราพร้อมหรือไม่ เพราะจะเกิดการประท้วงประเดิดขึ้น ตัดตรงนี้แล้วไปตัดตรงโน้น กระผมเกรงว่าถ้าตัดในที่สุดแล้วก็จะมีปัญหาขึ้นมาเหมือนกัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส.ส. เป็นผู้เสนอ และเป็นร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวด้วยการเงิน ที่เกี่ยวด้วยการเงิน ก็เพราะเรียกร้องเงินอุดหนุน

Legislative Institutional Repository of Thailand

ของรัฐ ตรงนี้แหละจึงทำเป็นกฎหมายการเงิน แล้วส่งให้นายกรัฐมนตรีรับรองตามรัฐธรรมนูญ ที่นี้พอตัดหมดจริง ๆ ก็เลยจะไม่กลายเป็นกฎหมายการเงินไป ซึ่งก็ไม่เป็นไรในแง่เทคนิคของกฎหมาย แต่อาจจะไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของผู้ที่เสนอเข้ามา จนกระทั่งผ่านสภาผู้แทนฯ เข้ามาถึงวุฒิสภา กระผมอยากตั้งเป็นข้อสังเกตตรงนี้ ไม่ได้เป็นข้อเสนอตั้งเป็นข้อสังเกตว่า ถ้าสมมุติจะตัดเงินอุดหนุนการบริหารในมาตรา ๘ และมาตราต่อ ๆ ไปอีก ๓ - ๔ มาตราเป็นไปได้หรือไม่ ไหน ๆ เราก็งดใช้ข้อบังคับแล้ว ย้อนกลับไปเพิ่มวรรคสุดท้ายของมาตรา ๖ เงินอุดหนุนฐานะของจุฬาราชมนตรี กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้น เขียนไว้เป็นเชื้อไว้สักข้อความหนึ่ง เพราะจะตรงกับข้อความในพระราชกฤษฎีกา ปี ๒๔๘๔ ซึ่งถ้าวันนี้ ร่าง พ.ร.บ. นี้ไม่ผ่าน พระราชกฤษฎีกาปี ๒๔๘๔ นั้นก็ยังอยู่และยังกำหนดไว้ว่า ให้จุฬาราชมนตรีได้รับเงินอุดหนุนฐานะด้วย กระผมกราบเรียนเป็นข้อสังเกตไว้เท่านั้นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณสุชน เชิญครับ

นายสุชน ชาลีเครือ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพกระผม สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเคารพกระผมมีความไม่สบายใจอยู่บ้าง แต่ก็เห็นว่า คณะกรรมาธิการได้ทำเรื่องนี้มาค่อนข้างละเอียดและใช้เวลานานพอสมควร ถ้าหากว่า ท่านได้ฟังการอภิปรายจากบรรดาท่านที่ให้มีการยกเว้นข้อบังคับ ได้มีการหยิบยกเรื่องนี้พิจารณากัน แล้วก็มีการแก้ไขกันในมาตรา ๖ ก็ดี กระผมเกรงว่า ถ้าหากพิจารณาในมาตรา ๘ ผ่านไป แล้วมีผลกระทบถึงมาตราอื่นอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติ ขอออภัยที่เอ่ยนาม ท่านอาจารย์วิษณุได้ชี้ให้เห็นว่า อาจจะต้องกระทบมาตราอื่นด้วย ก็ยิ่งจะทำให้กฎหมายฉบับนี้มีปัญหาในเชิงการพิจารณาในชั้นวุฒิสภา กระผมอยากกราบเรียนขออนุญาตปรึกษาท่านประธานฯ ว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ว่า กฎหมายฉบับนี้ยังมีเวลาถึงวันที่ ๓ สิงหาคม ขอให้คณะกรรมาธิการได้นำกลับไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง อาจจะเป็นการหารือภายในคณะกรรมาธิการก็ได้ แล้วกลับเข้ามาที่ประชุมวุฒิสภาในคราวหน้า ท่านประธานฯ กระผมขอเสนอว่า เป็นการหารือขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอฟังความเห็นทางคณะกรรมาธิการจะชี้แจงประกอบเรื่องนี้ไหม ก่อนที่จะไปถามมติของที่ประชุม

นายเด่น โต๊ะมีนา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ครับกระผมคิดว่า ถ้าย้อนกลับไปในที่ประชุมคณะกรรมาธิการชุดเดิมนี้อีก ความคิดเห็นคงไม่

LIBT Legislative Institutional Repository of Thailand

แตกต่างกันกับผลที่ปรากฏออกมาขณะนี้ ไม่ทราบว่า จะพ้นวันที่ ๓ สิงหาคมหรือไม่ เวลาน้อยเหลือเกินที่เดียวขยายเวลาเพียง ๑๕ วัน ถ้าได้รับความกรุณาในวันนี้ให้เสร็จ แต่กระผมไม่แน่ใจว่า สภาผู้แทนราษฎรจะรับได้หรือไม่ที่เราแก้ไขเช่นนี้ ก็ไม่มีปัญหา ตั้งกรรมาธิการร่วมได้ กระผมคิดว่า คณะกรรมาธิการเราจะขอเดินต่อไปเลยดีกว่าไม่ต้องเสียเวลาหากย้อนกลับไปกรรมาธิการชุดเดิมนี้ก็คงคัดเหมือนเดิม เพราะเป็นมติร่วม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญพังคุณวีระชัยก่อนครับ

นายวีระชัย สูตรสุวรรณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายวีระชัย สูตรสุวรรณ กระผมว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่สมบูรณ์ดีพอน่าจะไปพบทวนอีกสักครั้ง อย่างบทบัญญัติที่จะให้คณะกรรมการอิสลามหรือผู้เกี่ยวข้องมีอำนาเป็นเจ้าพนักงานตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา เรื่องนี้ก็สำคัญ เพราะว่า ท่านเหล่านี้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมัสยิดนะครับ น่าจะต้องมีบัญญัติไว้เหมือนพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ มาตรา ๔๕ บัญญัติไว้เลยว่า ไวยาวัจกรก็ดี พระภิกษุที่ได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งเป็นผู้ปกครองทางศาสนาก็ดีพุทธศาสนาให้มีอะไรก็จะได้รับโทษหนักขึ้น เรื่องนี้เพื่อว่า ถ้าหากย้ายออกเงินหรือทำผิดในตำแหน่งหน้าที่อะไรก็จะได้รับโทษหนักขึ้น เรื่องนี้กระผมว่าน่าจะมี ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็ขอสื่อโอกาสตรงนี้เรียนท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านเมื่อสักครู่กำหนดจะหมด ๓ สิงหาคม แต่ว่าถ้าเราจะขยายก็ยังทำได้อีกครั้งหนึ่งอีก ๑๕ วัน ต่อจากนี้ไป โดยถ้าสภาเห็นควรขยายต่อไป เรายังขยายได้อีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นก็มีโอกาสที่จะพิจารณาให้ละเอียดกว่านี้ได้ เพราะพิจารณาวันนี้ก็ไม่ทราบว่า จะไปไหนแค่ไหน เพราะพิจารณาที่ละมาตรานี้จะไปขัดแย้งตอนโน้นตอนนี้ แม้แต่สักครู่ความเห็นที่อาจารย์วิษณุตั้งเป็นข้อสังเกตมา ยังไม่ได้เป็นข้อเสนอว่า อยากจะให้ทบทวนมาตรา ๖ เพราะฉะนั้นก็มีเรื่องที่จะพิจารณาให้รอบคอบกว่านี้หลาย ๆ เรื่อง ถ้าสมมุติตามข้อเสนอนั้น ท่านจะว่าอย่างไร เชิญครับ

นายเด่น โต๊ะมีนา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ถ้าสภาแห่งนี้จะกรุณาขยายเวลาเพิ่มอีกเป็นกรณีพิเศษสัก ๑๕ วัน ผมคิดว่า คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องที่จะรับมาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับท่านสมาชิกฯ ทางคณะกรรมาธิการท่านยินดีจะรับไปพิจารณาใหม่ให้ละเอียดรอบคอบ โดยจะเสนอขออนุมัติที่ประชุมว่า ขอขยายเวลาออกไปอีก ๑๕ วัน นับจากวันที่ ๓ สิงหาคม หารือแบบนี้ ท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่ขัดข้อง เราก็ขยายเวลาไปอีก ๑๕ วัน เพื่อให้คณะกรรมาธิการนำไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ท่านผู้ใดมีอะไรจะหารือกรรมาธิการหรือแปรญัตติเพิ่มก็ขอความกรุณาทำตอนนั้น เพื่อให้ได้ฉบับที่สมบูรณ์เข้ามาในครั้งต่อไป ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณกรรมาธิการ คุณเกาะหลักมีอะไรเชิญครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกข์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอบคุณในฐานะกรรมาธิการ กระผมขอบคุณสภาที่ให้กลับไปทำ แต่กระผมอยากจะขอความกรุณาจากท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายด้วยว่า บรรดาสิ่งที่ท่านได้นำมาอภิปรายในวันนี้ในขั้นการแปรญัตตินั้น เป็นเรื่องเดิมซึ่งคณะกรรมาธิการนี้ไม่ได้แก้ไข เพราะฉะนั้นขณะนี้ท่านมีเวลาแปรญัตติ กรุณาแปรญัตติ จะได้ไปพูดจากันตรงนั้น ไม่ใช่ว่า พอถึงเวลาแปรญัตติ ไม่มีคนแปรญัตติ พอพิจารณาเสร็จแล้วก็มาแปรญัตติ ถ้าอย่างนี้กรรมาธิการก็ลำบาก ไม่รู้จะทำอย่างไร คณะกรรมาธิการได้ระดมความคิดกันเท่าที่มีอยู่ ก็รู้แค่นี้ ถ้าท่านรู้มากกว่าคณะกรรมาธิการ กรุณาช่วยเหลือคณะกรรมาธิการด้วย เพราะคณะกรรมาธิการนี้รับอาสาเข้ามาทำแทนท่าน ฉะนั้นท่านมีอะไร ประตูไม่ได้ปิด แต่ว่าเมื่อเวลาแปรญัตติก็ไม่มีอะไรก็ไม่มี แต่พอคณะกรรมาธิการมาเสนอก็บอกตรงนั้นก็ไม่ได้ ตรงนี้ก็ไม่ได้คณะกรรมาธิการก็หมดปัญญา เพราะฉะนั้นกระผมว่า ถ้าจะเปลี่ยนคณะกรรมาธิการเสียด้วยน่าจะเป็นการดี กระผมอยากจะเสนออย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณพชรครับ เชิญครับ

นายพชร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานฯ ความจริงแล้ว การขยายเวลาไป ๑๕ วัน ก็แปรญัตติไม่ได้อยู่ดี เพราะพ้นระยะเวลาในการแปรญัตติไปแล้ว

CIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

แต่ถ้าหากว่า ในฐานะส่วนตัว กระผมเห็นว่า ถ้าทางคณะกรรมาธิการจะเชิญกระผมไปร่วมพิจารณาด้วย กระผมไม่ขัดข้องที่จะร่วมพิจารณาในตอนนั้น แต่เนื่องจากว่า เราให้เกียรติคณะกรรมาธิการ แล้วก็ด้วยความเคารพ เรายังมีบางสิ่งบางอย่างที่สามารถจะพูดกันได้ แม้กระทั่งในคณะกรรมาธิการเองก็มาประชุมไม่ค่อยครบ กระผมขออนุญาตเสนอตัวเข้าไปช่วยคณะกรรมาธิการด้วย หากไม่ขัดข้อง แต่แปรญัตติไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ เอาตามที่ตกลงกัน ขอบคุณคณะกรรมาธิการครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณาไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่

ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ด่วนที่สุด
ที่ สผ ๐๐๐๘/๖๒๗๕

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
วันมูหะมัดนอร์ มะทา
(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร ๒๔๔๑๑๓๓

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... (พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... (นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... (นายสุรสีหธ์ นิติวุฒิวรรักษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... (นายสุชน ชามพูนท กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐ และครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

<u>ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐</u>

CIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล

(ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

เหตุผล

โดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอกเขตสุขาภิบาลและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับโดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นในระดับล่างอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงเป็นเหตุให้เกิดความซ้ำซ้อนกันขึ้น ในการนี้สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกันและปรับปรุงโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด โดยจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับสถานการณ์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในปัจจุบันที่ได้เปลี่ยนแปลงไป เพราะพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ถึงสองฐานะ คือ ในฐานะตัวแทนของรัฐบาล และในฐานะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากกรณีดังกล่าวทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถบริหารราชการท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ สมควรให้มีการจัดระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยและให้มีฐานะเป็นองค์กรการปกครองท้องถิ่นตามหลักการปกครอง และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

เหตุผล

โดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอก เขตสุขาภิบาลและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับโดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นในระดับล่างอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงเป็นเหตุให้เกิดความซ้ำซ้อนกันขึ้น ในการนี้สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่และบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้สอดคล้องกันและปรับปรุงโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนซึ่งกันและกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

เหตุผล

โดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอกเขตสุขาภิบาลและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับโดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นในระดับล่างอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงสมควรปรับปรุงโครงสร้าง บทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย

เหตุผล

โดยที่โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ไม่สามารถบริหารงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและหลักการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย จากกรณีดังกล่าว จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายสุชน ชามพูนท กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๔

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙

(๔) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๖

(๕) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๙

(๖) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๐

(๗) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๘) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๙) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๙๓ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕

(๑๐) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๑๑) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๓

มาตรา ๔ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการส่วนจังหวัดและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสภาจังหวัด ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

LRI Legislative Research Institute http://library.parliament.go.th

บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งใดได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่น ให้ถือว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เช่นว่านั้นเท่าที่อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"จังหวัด" หมายความว่า จังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

"อำเภอ" หมายความว่า อำเภอตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และให้หมายความรวมถึงกิ่งอำเภอด้วย

"ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด" หมายความว่า ข้าราชการที่ปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและได้รับเงินเดือนโดยมีอัตราเงินเดือนและตำแหน่งในงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดขึ้น

"ราชการส่วนท้องถิ่นอื่น" หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นนอกจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด

"ข้อบัญญัติ" หมายความว่า ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๗ ในจังหวัดหนึ่งให้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๘ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น

เขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แก่เขตจังหวัด

หมวด ๒
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๙ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีจำนวนราษฎรแต่ละจังหวัดตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้าย ก่อนปีที่มีการเลือกตั้ง จังหวัดใดมีราษฎรไม่เกินห้าแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ยี่สิบสี่คน จังหวัดใดมีราษฎรเกินห้าแสนคนแต่ไม่เกินหนึ่งล้านคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สามสิบคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินหนึ่งล้านคนแต่ไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สามสิบหกคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินหนึ่งล้านห้าแสนคนแต่ไม่เกินสองล้านคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สี่สิบสองคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินสองล้านคนขึ้นไปให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สี่สิบแปดคน

LIBT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ในอำเภอหนึ่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้หนึ่งคน เมื่อรวมจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากแต่ละอำเภอแล้ว จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ตามวรรคสองให้ดำเนินการดังนี้ เอาจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะพึงมีได้ไปหารจำนวนราษฎรทั้งจังหวัด ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้ถือเป็นเกณฑ์สำหรับคำนวณสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยอำเภอใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุดให้อำเภอนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน แล้วให้เอาผลลัพธ์ดังกล่าวหักออกจากจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น เหลือเท่าใดให้ถือเป็นจำนวนราษฎรของอำเภอนั้นในการพิจารณาเพิ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ยังขาดจำนวนอยู่ และให้กระทำดังนี้ต่อ ๆ ไป จนได้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครบจำนวน

มาตรา ๑๐ อายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีกำหนดคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง

มาตรา ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) ตาย

(๓) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออก เมื่อปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๕) รัฐมนตรีสั่งให้ออก เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งสอบสวนแล้ว ปรากฏว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรง หรือทางอ้อมในสัญญาสัมปทานที่ทำกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

(๖) สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้ออกจากตำแหน่ง โดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกระทำการอันอาจเสื่อมเสียประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มติให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากตำแหน่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอยู่

มาตรา ๑๒ ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า "จะรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จะซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของประชาชน"

มาตรา ๑๓ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น และต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ

มาตรา ๑๔ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลง เพราะถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือวันที่มีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลง เพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่อายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกตั้งขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

Legislative Institutional Repository of Thailand

ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๑๖ เมื่อมีการยุบและรวมเขตการปกครองของจังหวัด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้บรรดาสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดของอำเภอที่ถูกยุบ หรือถูกรวมเข้าไว้ในการปกครองของจังหวัดใดเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดของจังหวัดนั้นจนกว่าสมาชิกภาพจะสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๗ ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสองคน

มาตรา ๑๘ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ลาออก ในกรณีที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดลาออกให้ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดลาออก ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ลาออก

(๒) พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๑ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)

(๓) ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๑๙ เมื่อตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลงเพราะเหตุอื่นใด นอกจากถึงคราวออกตาม

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

อายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีการเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี แทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

มาตรา ๒๐ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีหน้าที่ช่วยประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติการตามหน้าที่ และกระทำกิจการตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

ในกรณีที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนที่หนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนและในกรณีที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนที่สองปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา ๒๑ เมื่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองคนไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลือกกันขึ้นเองเป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

มาตรา ๒๒ ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสองสมัย

ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้มาประชุมเป็นการประชุมครั้งแรกภายในสิบห้าวัน นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปี ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

สมัยประชุมสามัญให้มีกำหนดสี่สิบห้าวัน แต่ถ้ามีกรณีจำเป็น ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งขยายสมัยประชุมสามัญออกไปอีก ได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

การปิดสมัยประชุมสามัญก่อนครบกำหนดเวลาสี่สิบห้าวัน จะกระทำได้แต่โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๒๓ การประชุมตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ให้ที่ประชุมมีการเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามสมัยประชุมและเป็นผู้เปิด และปิดการประชุม

ในกรณีที่ไม่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่เรียกประชุมตามกฎหมาย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เรียกประชุมและเป็นผู้เปิดและปิดการประชุม

มาตรา ๒๕ เมื่อเป็นการจำเป็น เพื่อประโยชน์แห่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นสมัยวิสามัญก็ได้ หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่มีอยู่ อาจทำคำร้องยื่นต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ขอให้เปิดการประชุมสมัยวิสามัญได้

เมื่อมีเหตุต้องเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๓๖ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นสมัยวิสามัญเป็นการด่วน

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำคำร้องขอให้เปิดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง

LIBRI
Legislative Institutional Repository of Thailand

การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมัยวิสามัญให้มีกำหนดเจ็ดวัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่มีอยู่ และให้ขยายออกไปได้อีกไม่เกินเจ็ดวัน

มาตรา ๒๖ ข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๒๗ การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกคราว ต้องมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๒๘ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษานั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๙ การปรึกษาหารือในสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องเป็นกิจการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นโดยเฉพาะ ห้ามปรึกษาหารือในเรื่องนอกเหนืออำนาจหน้าที่

มาตรา ๓๐ การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ย่อมเป็นการเปิดเผยตามลักษณะที่จะได้กำหนดไว้ ในระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่การประชุมลับย่อมมีได้เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้องขอ หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดรวมกัน มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมาประชุมร้องขอ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๑ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้

มาตรา ๓๒ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจเสนอข้อสอบถาม ต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนภูมิภาค และให้หัวหน้าหน่วยงานราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าหน่วยงานราชการดังกล่าวชี้แจงเป็นหนังสือต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในเวลาอันสมควร

ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าหน่วยงานราชการ ย่อมมีสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามเมื่อเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นยังไม่สมควรเปิดเผย เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติหรือเกี่ยวกับนโยบายของการบริหารราชการส่วนกลางนั้น

มาตรา ๓๓ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วรายงานต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ทั้งนี้กิจการหรือการสอบสวนดังกล่าวต้องมิใช่เป็นเรื่องที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอข้อสอบถามต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๓๒

ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุดหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ให้ความเห็นชอบในการออกข้อบัญญัติข่วงคราวตามมาตรา ๕๖

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๔ การประชุมของคณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการวิสามัญและคณะกรรมการสามัญประจำสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๓๓ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ระเบียบการประชุมคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด ๓
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๓๕ ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ประกาศชื่อผู้ซึ่งได้รับเลือกเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ารับหน้าที่ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง

ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสี่สิบแปดคน ให้ตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสี่คน

(๒) ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามสิบหกคนหรือสี่สิบสองคน ให้ตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามคน

(๓) ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยี่สิบสี่คนหรือสามสิบคน ให้ตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสองคน

ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินกิจการอันเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้

CIRT Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๖ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในกรณีดังกล่าวให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งต่อไป เพื่อดำเนินกิจการในหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจนกว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้รับเลือกขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

(๒) พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๑ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)

(๓) สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่รับหลักการแห่งร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง

(๔) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๕) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีพฤติการณ์ตามมาตรา ๗๘

เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่งตาม (๒)(๓) (๔) หรือ (๕) ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) และถ้าพ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันแล้วสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอรัฐมนตรี เพื่อให้มีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต่อไป

กำหนดวันดังกล่าวในวรรคสองให้หมายความถึงวันในสมัยประชุม

ในระหว่างที่ไม่มีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นการชั่วคราว จนกว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้รับเลือกขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๓๗ รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๓) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๔) พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๑ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)

LIRT Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๘ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งรัฐมนตรี สั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ไม่มีสิทธิที่จะได้รับเลือกเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีกตลอดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

มาตรา ๓๙ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดควบคุม และรับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมาย โดยมีรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ช่วย อำนาจหน้าที่ในการสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นไปตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งมอบหมาย

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามลำดับ ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดไว้เป็นผู้รักษาราชการแทน ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน

การสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติกิจการที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายนั้นมิได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้

มาตรา ๔๐ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๑ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชา และมีรองนายก

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

องค์การบริหารส่วนจังหวัดและปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชารองจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามลำดับ

ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๔๒ การแบ่งหน่วยการบริหาร การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน วินัยและการรักษาวินัยการออกจากราชการ การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การให้ได้รับสวัสดิการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์กรกำกับดูแลการบริหารงานบุคคล ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ การแบ่งหน่วยการบริหารให้คำนึงถึงภาระงานและเงินรายได้ซึ่งไม่รวมเงินอุดหนุนด้วย

องค์กรกำกับดูแลการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยผู้แทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเลือกกันเอง รวมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด

มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจขอยืมตัวข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นมาช่วยปฏิบัติราชการชั่วคราวโดยมีกำหนดเวลาได้ โดยเสนอเรื่องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดของผู้นั้นก่อน และเมื่อหมดความจำเป็นแล้วให้รีบส่งตัวผู้นั้นคืนต้นสังกัด

ให้ถือว่าผู้ซึ่งมาช่วยราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่เสมือนเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ขาดจากสถานภาพเดิม และคงได้รับเงินเดือนทางต้นสังกัดเดิม

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๔๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย

(๒) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๓) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

(๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

(๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัด ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ เฉพาะภายในเขตสภาตำบล

(๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในการดำเนินกิจการตาม (๗) ถ้าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าการดำเนินกิจการหรือโครงการใดอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ต่อการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

(๘) ทำหรือจัดให้มีกิจการที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นไม่ได้จัดทำหรือไม่อาจจัดทำได้ดังต่อไปนี้

(ก) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(ข) การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

(ค) การจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

LIRT
Digital Institutional Repository of Thailand

(ง) การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดินและสาธารณะ

(จ) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(ฉ) การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะและสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอันรวมสำหรับราษฎร

(ช) การจัดให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก

(ซ) การสังคมสงเคราะห์และสาธารณูปการ

(ฌ) การบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(ญ) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสวนสาธารณะในที่ชุมชน

(ฎ) การจัดให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง

(ฏ) การจัดให้มีท่าเทียบเรือและท่าข้ามและตลาด

(ฐ) การจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์

(ฑ) การจัดทำการชลประทานราษฎร์

(ฒ) การจัดให้มีสุสานและฌาปนสถาน

(ณ) การจัดคุ้มครองดูแลและหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(ต) การพาณิชย์

(ถ) การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

(ท) การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนาและการส่งเสริมวัฒนธรรม

(ธ) การป้องกันโรค การบำบัดและการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล

(น) การจัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก

(บ) การระบายน้ำ

(ป) กิจการอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือเพื่อประโยชน์แห่งท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายในวงเงินงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับอนุมัติจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว

(๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๔๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตและนอกเขตจังหวัดได้ และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำเมื่อได้รับความยินยอมจากราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๖ กิจการใดเป็นกิจการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด พึงจัดทำตามอำนาจหน้าที่ ถ้าองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่จัดทำ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้ราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาคจัดทำกิจการนั้นได้

ในกรณีที่ราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคจัดทำกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้คิดค่าใช้จ่ายและค่าภาระต่าง ๆ ตามความเป็นจริงได้ตามอัตราและระยะเวลาที่เหมาะสม

มาตรา ๔๗ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น โดยเรียกค่าบริการได้โดยตราเป็นข้อบัญญัติ

มาตรา ๔๘ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบให้เอกชนกระทำกิจการ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าตอบแทนที่เกี่ยวข้องแทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้กระทำกิจการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

สิทธิในการกระทำกิจการตามวรรคหนึ่ง เป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไปไม่ได้

มาตรา ๔๙ การดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์อาจทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

LIRT
Legislative Research Institute

มาตรา ๕๐ ข้อบัญญัติจะตราขึ้นได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตราข้อบัญญัติ หรือให้มีอำนาจตราข้อบัญญัติ

(๓) การดำเนินการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๔๙

ในข้อบัญญัติจะกำหนดโทษผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือน และหรือปรับเกินหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๑ ร่างข้อบัญญัติจะเสนอได้ก็ แต่โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมจะเสนอได้ก็แต่โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๕๒ ข้อบัญญัติจะใช้บังคับได้เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติ และประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วสิบห้าวัน เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉินถ้ามีความระบุไว้ในข้อบัญญัตินั้นว่าให้ใช้บังคับได้ทันที ให้ใช้บังคับข้อบัญญัตินั้นในวันที่ประกาศ

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับร่างข้อบัญญัติแล้วต้องอนุมัติ และประกาศภายในสิบห้าวัน ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อนุมัติและประกาศร่างข้อบัญญัติภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติ

ผู้ว่าราชการจังหวัดจะอนุมัติร่างข้อบัญญัติใดมิได้ถ้าเห็นว่าร่างข้อบัญญัตินั้น เป็นร่างข้อบัญญัติที่ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือเป็นร่างข้อบัญญัติที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในกรณีเช่นนั้นให้ร่างข้อบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

LIRT Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๕๓ เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาและเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติใด ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งร่างข้อบัญญัตินั้นไปยังนายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อลงนามแล้วส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่เห็นด้วยกับร่างข้อบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว ให้ส่งร่างข้อบัญญัตินั้นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยชี้ขาด ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ส่งร่างข้อบัญญัตินั้น ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลงนามภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคืนมา ถ้านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ลงนามภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามและประกาศใช้บังคับต่อไป

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ส่งร่างข้อบัญญัติคืนไปยังสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาใหม่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัติคืนมา ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังยืนยันให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่มีอยู่ ให้ดำเนินการประกาศร่างข้อบัญญัตินั้นใช้บังคับต่อไป

มาตรา ๕๔ เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณา และไม่เห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ส่งร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมนั้นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมนั้น เป็นอันตกไป และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหนังสือแจ้งความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดไปยังประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

CIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ส่งร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมคืนไปยัง

สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมคืนมา ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังยืนยันไม่เห็นด้วยด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่มีอยู่ ให้ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นอันตกไป

มาตรา ๕๕ ข้อบัญญัติให้ใช้บังคับได้ในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัดนั้น

ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและกระทรวงมหาดไทยจัดให้มีข้อบัญญัติที่ประกาศใช้บังคับแล้วไว้ ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรมการปกครองเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

มาตรา ๕๖ ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ทันท่วงทีมิได้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจออกข้อบัญญัติชั่วคราวได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสามัญประจำสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วให้ใช้บังคับได้

ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคราวต่อไป ให้นำข้อบัญญัติชั่วคราวนั้นเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่ออนุมัติ และเมื่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอนุมัติแล้ว ให้ใช้ข้อบัญญัติชั่วคราวนั้นเป็นข้อบัญญัติต่อไป แต่ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อนุมัติ ให้ข้อบัญญัติชั่วคราวนั้นเป็นอันตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้ข้อบัญญัติชั่วคราวนั้น

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๕

การงบประมาณและการคลัง

มาตรา ๕๗ งบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ทำเป็นข้อบัญญัติ ถ้าข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณออกไม่ทันปีงบประมาณใหม่ให้ใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณที่แล้วนั้นไปพลางก่อน

งบประมาณรายจ่ายจะมีได้เฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) กิจการที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕

(๒) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๕๘ ถ้าในปีใดจำนวนเงินที่ได้อนุมัติไว้ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปี หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปี ให้ทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

มาตรา ๕๙ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้ายอากรการฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ ในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้สมาคมตำบลตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๖๐ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖๑ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้ส่งมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยละห้าของภาษีที่จัดเก็บได้

LIRT
Legislative Information Repository of Thailand

มาตรา ๖๒ รายได้จากเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่น ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมที่เก็บได้ในจังหวัดใดให้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติ เก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และก๊าซปิโตรเลียม ไม่เกินลิตรละห้าสตางค์

(๒) ยาสูบ ไม่เกินมวนละห้าสตางค์

ราคาจำหน่ายปลีกที่เพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่งไม่ถือว่าเป็นการต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

มาตรา ๖๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติ เรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากร และค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทุกประเภท สำหรับในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร

(๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

ในการเสียภาษีอากรตามมาตรานี้ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง

ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๖๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร สำหรับในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

(๒) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บเพิ่มขึ้นตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๖๗ กิจการใดที่กฎหมายบัญญัติให้เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการถ้ากิจการนั้นอยู่ในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และบรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับเนื่องในกิจการเช่นว่านั้น ให้ถือเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๖๘ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บค่าธรรมเนียมใด ๆ จากผู้ซึ่งใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดให้มีขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๖๙ ในการจัดเก็บภาษีอากร และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการตามกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยการนั้นจะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในการบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งยึด และสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรได้โดยมิต้องขอให้ศาลออกหมายยึด หรือมีคำสั่งทั้งนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

วิธีการยึดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าวในวรรคสอง ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาด เมื่อหักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และเงินภาษีอากรค้างชำระแล้ว ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน

มาตรา ๗๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะมอบให้ส่วนราชการ ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นเรียกเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทนหรือรายได้อื่นใดเพื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้คิดค่าใช้จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นจะมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บภาษีอากรค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทนหรือรายได้อื่นใดเพื่อราชการส่วนท้องถิ่นอื่นก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้คิดค่าใช้จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๑ ทุกปีงบประมาณ ให้รัฐบาลจัดสรรเงินให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเงินอุดหนุน

มาตรา ๗๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีอากรตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้

(๒) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้

(๓) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๕) รายได้จากการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๖) พันธบัตรหรือเงินกู้ตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้

(๗) เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

(๘) เงินอุดหนุนหรือรายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๙) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้

(๑๐) รายได้อื่นตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๗๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) เงินเดือน

(๒) ค่าจ้าง

(๓) เงินตอบแทนอื่น ๆ

(๔) ค่าใช้สอย

(๕) ค่าวัสดุ

(๖) ค่าครุภัณฑ์

(๗) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ

(๘) เงินอุดหนุน

(๙) รายจ่ายอื่นใดตามที่มีข้อผูกพัน หรือตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

มาตรา ๗๔ เงินเดือนและค่าตอบแทน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรรมการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗๕ การกู้เงิน การงบประมาณ การรักษาทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การดำเนินกิจการการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและการจัดหาพัสดุและการจัดจ้าง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในการออกระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความเป็นอิสระ ความคล่องตัว และความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๖

การกำกับดูแล

มาตรา ๗๖ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับของทาง ราชการ เพื่อการนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงหรือสั่งให้องค์การ บริหารส่วนจังหวัดชี้แจงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดได้

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรอง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติการในทางที่อาจนำมา ซึ่งความเสียหายแก่องค์การ บริหารส่วนจังหวัด หรือกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ หรือระเบียบข้อบังคับของทาง ราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยับยั้งการปฏิบัติการดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวได้ แล้วให้รายงานรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยสั่งการในเรื่องดังกล่าวภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับ รายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัด

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งเพิกถอนมติของสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดซึ่งมิใช่ข้อบัญญัติได้ในกรณีที่ปรากฏว่ามตินั้นฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ หรือระเบียบข้อบังคับ ของทางราชการ หรือเป็นมติที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

คำสั่งเพิกถอนมติของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงเหตุผลของ การเพิกถอนมตินั้น และต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดมีมติ

ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยืนยันมติเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อย กว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เท่าที่มีอยู่ให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดรายงานการยืนยันมติดังกล่าวและเหตุผลของการเพิกถอนมติของผู้ว่าราชการจังหวัด ต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติยืนยันมติเดิม

LIBRARY Legislative Institutional Repository of Thailand

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยสั่งการในเรื่องดังกล่าวภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดละเลยไม่ปฏิบัติการ ตามอำนาจหน้าที่ หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติตนฝ่าฝืนความสงบเรียบร้อยของประชาชน ผู้ว่าราชการจังหวัดจะดำเนินการสอบสวนก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ดำเนินการสอบสวนก็ได้

ถ้าหากผลการสอบสวนปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีพฤติการณ์เช่นนั้นจริง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอให้รัฐมนตรีสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๙ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดใหม่

คำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องแสดงเหตุผลและกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๐ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๑ ให้สภาจังหวัดที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้

CIRT Legislative Institutional Repository of Thailand

ให้สมาชิกสภาจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะครบวาระ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในระหว่างที่ยังไม่มีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคสาม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปพลางก่อน

มาตรา ๘๒ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๓ ให้บรรดาข้าราชการส่วนจังหวัด และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง ให้บรรดาข้อบัญญัติจังหวัด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ คำสั่ง และประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด หรือกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการออกข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ คำสั่ง และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๕ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จังหวัดใดยังมีสภาตำบลอยู่ให้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และทรัพย์สินส่วนจังหวัด และการคลังยังคงใช้บังคับได้ต่อไปในเขตสภาตำบลสำหรับจังหวัดนั้นเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๘๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"สาระบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันเสนอ ๔ ฉบับ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐ และครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. .... ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

เหตุผล

โดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอกเขตสุขาภิบาลและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับโดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นในระดับล่างอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงเป็นเหตุให้เกิดความซ้ำซ้อนกันขึ้น ในการนี้สมควรปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกัน และปรับปรุงโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : คณะรัฐมนตรีมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ เชิญครับ

นายไกรสิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและท่านสมาชิกฯ ที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ก็อยากจะขอเรียนสั้น ๆ เท่านั้น ที่เปลี่ยนแปลงจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นอกจากองค์การปกครองท้องถิ่น ถ้าเราดูในจังหวัดไม่นับกรุงเทพมหานคร เราก็จะพบว่า มีองค์การบริหารส่วนตำบล มีสุขาภิบาล มีเทศบาล และอาจจะพิเศษก็คือที่ชลบุรี มีเมืองพัทยา พื้นที่นอกเหนือจากเขตสุขาภิบาล เขตเทศบาล ปัจจุบันก็มีเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยนั้น ก็จะเป็นเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ก็เพราะว่า ในอดีตที่ผ่านมานั้น การจัดตั้งท้องถิ่นที่มีขึ้นเริ่มจากเทศบาลแล้วก็ขยายมาในลักษณะของสุขาภิบาล แล้วก็มาขยายเพิ่มเติมอีกเป็นรูปองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งปัจจุบันนี้ก็พัฒนาจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลไปเกือบหมด คงเหลือประมาณ ๔๐๐ ๕๐๐ แห่งเท่านั้นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นในอดีตพื้นที่นอกเหนือเขตสุขาภิบาล เขตเทศบาลจึงได้รับการดูแลโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีโครงสร้าง ๒ ส่วน ก็คือ ส่วนที่เป็นนิติบัญญัติ ก็ได้แก่สภาจังหวัด ส่วนที่เป็นฝ่ายบริหารก็ได้มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลเป็นผู้ดูแลบริหารกิจการ มีเจ้าหน้าที่ซึ่งนอกจากจะเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วก็มีข้าราชการของรัฐ ซึ่งไปประจำในภูมิภาคนั้นทำหน้าที่บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดลดหลั่นลงไปด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อได้มีการออกกฎหมายสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลและก็เป็นที่คาดกันว่า ภายในปี ๒๕๔๑ ที่จะถึงนี้ สภาตำบลก็คงจะเปลี่ยนรูปแบบเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหมด คำถามที่ตามมาก็คือว่า แล้วพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะเป็นอย่างไรในการดูแลในการทำงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำรงอยู่ต่อไปหรือไม่ เรื่องนี้มีการพูดกันมาตลอดหลายท่านซึ่งไม่เข้าใจก็คิดว่า เมื่อพื้นที่ว่าง ๆ ที่เหลือที่เคยเป็นแค่ราชการส่วนภูมิภาคเป็นหมู่บ้าน เป็นตำบล ได้กลายมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มพื้นที่หมดแล้วก็ไม่สมควรจะมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดต่อไป ซึ่งความคิดนี้เราเห็นว่าเป็นความคิดที่อาจจะไม่ถูกต้องนัก เพราะว่า พื้นที่นั้นเราจะพบว่า ในความเป็นจริงนั้นจะเป็นพื้นที่ที่ซ้อนกันทั้งสิ้น แม้แต่ประเทศที่เป็นสหพันธรัฐ พื้นที่ก็คือพื้นที่ของมลรัฐมารวมกันเป็นสหพันธรัฐ ในแต่ละมลรัฐเองนั้นก็จะมีองค์การปกครองท้องถิ่นของตัวซ้อนกันอยู่ลงไป สิ่งที่แตกต่างกันก็คือภารกิจหน้าที่

Legislative Institutional Repository of Thailand

ดังนั้นเราจึงมาดูกันใหม่ว่า ในพื้นที่จังหวัดหนึ่ง ๆ นั้น นอกจากท้องถิ่นขนาดเล็ก จะเป็น อบต. ก็ดี เป็นสุขาภิบาลก็ดี เทศบาลก็ดี สมควรจะมีท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่ครอบเขตทั้งจังหวัด แต่ไม่ใช่รูปแบบอย่างกรุงเทพมหานคร เป็นท้องถิ่นที่ทำหน้าที่ในเชิงของการจัดทำแผน ประสานการจัดทำแผน การประสานงาน การจัดสรรเงินได้ หรือรายได้ต่าง ๆ ให้แก่ท้องถิ่นขนาดเล็กตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งการเข้าไปทำกิจกรรมในสิ่งซึ่งท้องถิ่นขนาดเล็กทำไม่ได้ หรือว่าเขาไม่จัดทำ และจำเป็นจะต้องดำเนินการโดยองค์การซึ่งใหญ่กว่า ซึ่งก็ดูในรูปแบบของหลายประเทศเราก็จะเห็นภาพตรงนี้อยู่ก็คือ ท้องถิ่นขนาดเล็กนั้นซ้อนอยู่ในท้องถิ่นขนาดใหญ่ เพียงแต่จัดแบ่งภารกิจให้แตกต่างกัน แต่ให้ประสานและต่อเนื่องเชื่อมโยงถึงกัน ขณะเดียวกันระบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาคนั้นก็คงจะต้องดำรงอยู่ต่อไป ดังนั้นถ้าเรามองภาพไปในจังหวัดหนึ่งเราจะพบว่าเราจะมีผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาล มีหน้าที่นำเอานโยบาย เอาแผนงานของรัฐบาลนั้นไปประสาน ไปจัดทำร่วมกับท้องถิ่นทั้งหลายที่อยู่ตรงนั้น ปัจจุบันนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเราจะเห็นได้ชัดเจนคือ สามหมวก ๒ ใบ หมวกใบแรกเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะตัวแทนของรัฐบาล หมวกใบที่ ๒ ก็คือเป็นผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งถือเป็นองค์การปกครองท้องถิ่น เมื่อเราปรับปรุงใหม่ขึ้นมานั้น ผู้บริหารขององค์การปกครองท้องถิ่นที่เรียกว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น จะไม่ใช่ผู้ว่าราชการจังหวัดอีกต่อไป แต่จะเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็คือมาจากประชาชน มาจากผู้ที่เป็นสมาชิกสภาจังหวัดนั่นเอง ในจังหวัดหนึ่งก็จะมีคน ๒ คน คือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของท้องถิ่นตรงนั้น เราก็ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นจุดศูนย์กลาง เป็นจุดเชื่อมกับองค์การปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กที่มีในจังหวัดนั้นทั้งหมด นี่ก็คือความมุ่งหมาย ดังนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงมีการปรับปรุงในเชิงของบทบาทอำนาจหน้าที่ ปรับปรุงในเชิงขององค์กรความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารเสียใหม่ แล้วก็เพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์กับส่วนภูมิภาคด้วย และจุดหนึ่งที่สำคัญก็คือปัญหาเรื่องการเงิน เพราะว่ารายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่เดิมนั้นหลายส่วนต้องตกไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล รายได้ที่เหลืออยู่ขณะนี้ก็คงจะมาจาก แหล่งใหญ่ ๆ เพียง ๓ แหล่งเท่านั้น แหล่งแรกก็คือในเรื่องของภาษีรถยนต์และล้อเลื่อน ซึ่งจะมีรายได้ปีละประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท นี่พูดรวมหมดนะครับ

รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดก็คงจะประมาณอีก ๑,๐๐๐ ล้านบาท และรายได้จากค่าภาคหลวงแร่ปิโตรเลียมพวกนี้ก็อาจจะอีกประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ก็ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาทแต่ส่วนหลังก็คือค่าภาคหลวงแร่ปิโตรเลียมพวกนี้คงจะต้องมีกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เขียนว่า ต้องกำหนดโดยกฎกระทรวง อีกทีหนึ่งว่าจะจัดแบ่งกันอย่างไร แต่รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเฉพาะรายจ่ายที่ไม่ใช่รายจ่ายทางด้านการลงทุนก็ตกประมาณ ๓,๔๐๐ ล้านบาทจึงเป็นเหตุให้ต้องมีการตัดภาษีมูลค่าเพิ่มบางส่วน ๕ เปอร์เซ็นต์ของส่วนที่รัฐเก็บได้ในจังหวัดใดให้แก่จังหวัดนั้นไปเพื่อจะให้เขามีรายได้ที่จะสามารถบริหารกิจการได้ แล้วก็สามารถที่จะลงทุนหรือพัฒนาบางระดับได้ ทั้งหมดนี้คือภาพกว้าง ๆ ของโครงสร้างใหม่ ดังนั้นการมองร่างพระราชบัญญัตินี้จะไปมองเฉพาะของ อบต. อย่างเดียว หรือจะผัดจะถูกก็ของ อบจ. อย่างเดียวไม่ได้ คงต้องมองระบบการบริหารราชการทั้งระบบ นั่นก็คือระบบราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคคงคำรงอยู่ต่อไป แต่คงจะต้องปรับบทบาทของตัวเองเป็นบทบาทในเชิงของการอำนวยการ การวางแผน การประสานแผน การประสานงานการกำกับหรือการติดตามงานต่าง ๆ ในขณะที่บทบาทในเชิงของการปฏิบัติการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันควรจะต้องถ่ายเทลงไปสู่ท้องถิ่น และเมื่อถ่ายเทลงไปสู่ส่วนท้องถิ่น คงจะไปสู่ท้องถิ่นขนาดเล็ก โดยไม่มีการร่วมการจัดทำแผนร่วมกัน รวมการจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันภายใต้กรอบของคงค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็คงจะเป็นปัญหา ภาพทั้งหมดจึงเป็นลักษณะที่ว่าคงไว้ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นของประชาชนขึ้นมา ทำหน้าที่เป็นเหมือนผู้ประสานทั้งหมด ผู้ร่วมกันจัดทำแผนทั้งหมดอะไรต่าง ๆ กับท้องถิ่นเล็ก ๆ ทั้งหลายที่พึงมีในจังหวัดนั้น ๆ นี่ก็คือภาพที่ได้นำเสนอต่อสภาแห่งนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันทน์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉันนันทกา สุประภาตะนันทน์ ดิฉันมีความยินดีที่ได้ฟังท่านรัฐมนตรี กรุณาว่าการมหาดไทย ว่าราชการส่วนภูมิภาคของเรานั้น ยังจะคงมีอยู่ต่อไป แต่ว่าในการที่ดิฉันขึ้นมาพูด ก็ใคร่จะเสนอข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับร่างกฎหมายฉบับนี้ ก่อนอื่นดิฉันขอถามท่านประธานฯ ว่า คำว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ดิฉันจะเรียกย่อ ๆ ว่า อบจ. ต่อไป ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบล ดิฉันขออนุญาตเรียกย่อ ๆ ว่า อบต. เพื่อที่จะประหยัดเวลา

LIBRARY Legislative Institutional Research Library of Thailand

ประการแรกที่ดิฉันค่อนข้างจะกังวลอยู่ก็คือ เรื่องเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๔๔ ของร่างนี้ คือว่า ที่จริงนั้นเมื่อไปดูต้นร่างของรัฐบาล ดิฉันคิดว่า ร่างของรัฐบาลนี้เหมาะสม ดีกว่าที่แก้ไขมา เพราะดิฉันเข้าใจอย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ. เป็นองค์กรที่ให้การสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในพื้นที่ และเป็นองค์กรกลางที่สามารถจะประสานงานระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ อื่นที่อยู่ในพื้นที่นั้น ที่สำคัญก็คือ อบจ. อบต. แล้วก็มีหน้าที่ในการแบ่งสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ของเขาได้ด้วย เช่น เทศบาล สุขาภิบาล หรือ อบต. เป็นต้น แต่เมื่อมีการแก้ไขใน (๕) ของมาตรานี้ โดยเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้แก่ อบจ. ให้ทำได้ในกรณีที่ส่วนท้องถิ่นอื่นไม่ได้ทำ หรือไม่อาจจะทำได้ และอำนาจหน้าที่ที่เอามาเพิ่มใน (๕) นั้น เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในระดับต่ำกว่า อบจ. เขาทำอยู่ ถึงแม้ว่า จะมีมาตรา ๔๕ ที่รองรับว่า จะต้องได้รับความเห็นชอบและยินยอมจากราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้เกี่ยวข้องในหน้าที่นั้นก่อนก็ตามที แต่ว่ามีหลักเกณฑ์อะไรที่จะชี้ชัดว่า กิจการไหนที่ อบต. ทำไม่ได้ หรือเทศบาลทำไม่ได้ คือ อบต. ก็ดี หรือเทศบาลเขาก็บอกว่า เขาก็ทำได้ในหน้าที่เหล่านั้น ที่เขามีอยู่ แต่เขาอาจจะต้องรอเงินอุดหนุนหรือการกระจายรายได้จากรัฐบาลที่เขาสั่งออกกฎหมายกันอยู่เวลานี้ และก็ยังไม่ได้ออกมาครบถ้วนสมบูรณ์อย่างพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่นจะเห็นได้ว่า ก็เพิ่งผ่านไปเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว ดิฉันก็มาคิดดูอีกทีหนึ่งว่า ถ้าเผื่อจะให้ อบจ. ทำหน้าที่ในลักษณะที่เป็นงานซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ของเขา คืออาจจะเป็น อบต. กับสุขาภิบาล หรือว่า เทศบาลกับ อบต. อะไรซึ่งมีงานที่เกี่ยวข้องกันเช่น การสร้างถนน ทางระบายน้ำอะไรเหล่านี้ ก็สมควรที่ว่าจะให้ อบจ. เข้าไปช่วย แต่ว่าถ้าเป็นงานที่ระบุอยู่ว่า เป็นงานของเขา แล้วบอกว่า เขาทำไม่ได้ หรือเขายังไม่ได้ทำ อะไรอย่างนี้ จะเกิดข้อโต้แย้ง เกิดปัญหาในทางปฏิบัติอย่างมากในระหว่างองค์การปกครองท้องถิ่นด้วยกันที่อยู่ในพื้นที่นั้นกับ อบจ.

ประการที่ ๒ คือ ได้มีการขยาย หรือว่าเพิ่มรายได้ให้กับ อบจ. อีกหลายรายการด้วยกัน แต่บางเรื่องก็เป็นปัญหา อย่างเป็นต้นว่า มาตรา ๖๕ เรื่องการเก็บภาษีอากรค่าธรรมเนียมเพิ่มอีกร้อยละ ๑๐ มาตรา ๖๖ เรื่องเกี่ยวภาษีมูลค่าเพิ่มมาตรา ๖๗ เรื่องค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เรื่องเหล่านี้ความจริงแล้วก็ระบุว่า ให้เก็บเพิ่ม

ในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น แล้วจะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อในไม่ช้านี้แต่ละจังหวัดจะมีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเต็มพื้นที่แล้ว เวลานี้มี ๖,๐๐๐ กว่าที่ตั้งขึ้นมา แล้วก็เหลืออีกไม่เท่าไร อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณากล่าวเมื่อสักครู่นี้ ในไม่ช้านี้พื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ ก็จะมีองค์การบกครองส่วนท้องถิ่นเต็มพื้นที่ไปหมด ที่นี้รายได้ที่ระบุมาอย่างที่ดิฉันกราบเรียนในมาตราเหล่านี้ที่ว่า จะเก็บเพิ่มในพื้นที่เขตจังหวัดที่อยู่นอกเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ดิฉันคิดว่า จะเป็นไปไม่ได้ และจะขัดกับนโยบายรัฐบาลที่บอกว่าจะตั้ง อบต.ให้หมดในปี ๒๕๔๑

ประการสุดท้าย อยากจะกราบเรียนถึงเรื่องรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ ซึ่งในร่างเดิมของรัฐบาลนั้น ให้เฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่ว่าได้มีการมาแก้ไขเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วย ซึ่งดิฉันก็เห็นด้วยในบางแง่ แต่ในมาตราที่กล่าวถึงเรื่องว่า ให้รัฐมนตรีทั้งสองมีอำนาจ ท่านมีอำนาจรักษาการ แล้วก็มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น ๆ ในเนื้อของร่างกฎหมายนี้มีหลายมาตราที่ระบุว่า รัฐมนตรี เฉย ๆ ซึ่งก็ต้องหมายความว่า ต้องทั้ง ๒ ท่าน ดิฉันตีความไว้อย่างนั้นดูตัวอย่าง อย่างมาตรา ๑๑ (๕) ก็ดี มาตรา ๓๖ (๕) ก็ดี ไม่ใช่เป็นเรื่องออกกฎกระทรวง ไม่ใช่เป็นเรื่องออกระเบียบ แต่จะหนักไปในทางเรื่องเกี่ยวกับการใช้อำนาจในการกำกับดูแล เช่นว่า การให้ออกจากตำแหน่งบ้าง อะไรเหล่านี้ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ไม่น่าจะต้องเข้ามาเกี่ยวให้เสียเวลาของท่าน ถ้าเผื่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้กู้เงินอย่างนี้ถูกต้อง เห็นด้วยว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังควรจะเข้ามาเกี่ยว แต่ถ้าไม่ใช่เรื่องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะส่วนใหญ่เป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทยที่ท่านควบคุมกำกับดูแลอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าจะเขียนอย่างไรที่จะไม่ให้ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านต้องมาออกคำสั่งหรือมาทำอะไรในเรื่องร่วมกันไปทุกเรื่องก็จะประหยัดเวลาได้มากขึ้น ดิฉันขออนุญาตกราบเรียนเท่านี้ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ คุณมนัส

นายมนัส รุ่งเรือง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพกระผม นายมนัส รุ่งเรือง สมาชิกวุฒิสภา เลขที่ ๑๓๕ ขอกราบเรียนข้อสังเกต ข้อสังเกตบางประการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประการแรก คือบทบัญญัติมาตรา ๔๔ (๘) (ง) การใช้ถ้อยคำ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (๘) (ง) หมายความว่า มีหน้าที่ ใช้ถ้อยคำว่า การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดินและสาธารณะ คำว่า และสาธารณะ กระผมอ่านแล้วไม่เข้าใจว่า หมายถึงอะไร คำว่า สาธารณะ ไม่ใช่คำนาม จะเป็นถนนสาธารณะ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือว่าสาธารณสถาน ไม่แจ้งชัด นี้เป็นข้อสังเกตว่าเป็นถ้อยคำที่อ่านแล้วไม่เข้าใจใน (ง) ท่านได้กรุณาดูก็แล้วกัน ใช้คำว่า การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดินและสาธารณะ คำว่า สาธารณะ นี้กระผมไม่เข้าใจ

ประการที่ ๒ มาตรา ๔๔ ที่กำหนดว่า การดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์อาจทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ ทั้งนี้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ก็หมายความว่า ในการดำเนินกิจการที่เป็นการพาณิชย์นั้น สามารถตราข้อบัญญัติได้ แต่มาบัญญัติซ้ำไว้ในมาตรา ๕๑ (๓) ก็หมายความว่า ข้อบัญญัตินั้นจะตราขึ้นได้ (๓) การดำเนินการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๔๔ เป็นการเขียนซ้ำซาก เพราะมาตรา ๔๔ ก็ระบุแจ้งชัดอยู่แล้วว่า สามารถตราข้อบัญญัติได้ กระผมเห็นว่า ไม่จำเป็นจะต้องไปเขียนซ้ำในมาตรา ๕๑ (๓) ในมาตรา ๕๑ นี้เอง ในวรรคสุดท้ายเขียนว่า ในข้อบัญญัติจะกำหนดโทษผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ ก็หมายความว่า แต่ละองค์การนั้น การออกข้อบัญญัติจะกำหนดโทษก็ได้ ไม่กำหนดโทษก็ได้ อาจจะเป็นเหตุทำให้แต่ละจังหวัดมีข้อบัญญัติที่ไม่เหมือนกัน บางจังหวัดอาจจะกำหนดโทษไว้ บางจังหวัดอาจจะไม่กำหนดโทษ ฉะนั้นการกระทำอย่างเดียวกันของประชาชนที่ต่างจังหวัดกันอาจจะได้รับการปฏิบัติจากข้อบัญญัติไม่เหมือนกัน จังหวัดเชียงใหม่อาจจะปฏิบัติไปอย่างหนึ่ง จังหวัดสุราษฎร์ธานีอาจจะปฏิบัติอีกอย่าง เพราะว่า ข้อบัญญัตินั้นบางจังหวัดอาจจะกำหนดโทษหรืออาจจะไม่กำหนดโทษก็ได้ นี้เป็นข้อที่น่าคิด และถ้าเผื่อจะกำหนดโทษว่า ไม่ให้กำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือน และหรือปรับเกินหนึ่งหมื่นบาทถ้าเผื่อจะกำหนดโทษไว้ในข้อบัญญัติก็เป็นที่น่าคิดว่า แต่ละจังหวัดอาจจะกำหนดโทษของการกระทำความผิด หรือการละเมิดอย่างเดียวกัน ลักษณะเดียวกันไม่เท่ากันเพราะใช้คำว่า จะเกินหกเดือนไปได้ บางจังหวัดอาจจะบอกสิบวัน การกระทำอย่างนี้เช่น ทิ้งขยะบนถนนจะต้องโทษจำคุกสิบวัน อีกจังหวัดหนึ่งบอกต้องโทษจำคุกหกเดือน ฉะนั้นประชาชนในแต่ละจังหวัดก็จะถูกลงโทษไม่เท่ากัน เรื่องนี้เป็นข้อสังเกตประการหนึ่งของกระผมที่ขอกราบเรียนฝากไว้

LTRI Legislative Technical Research Institute

ประการต่อไป มาตรา ๖๔ กำหนดว่า ให้องค์การบริหารออกข้อบัญญัติเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม เรื่องนี้จะมีปัญหาเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ครับ คนไปพักแรมต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่ม ขนาดไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มก็ยังหลบและหลีกเลี่ยงอยู่แล้ว ไม่ลงทะเบียนผู้พักแรมเสียส่วนมากโดยเฉพาะโรงแรมประเภทม่านรูดต่าง ๆ ไม่เห็นมีใครลงทะเบียนเลยว่า ผมพาดู่ขามาพักแรมที่นี่ ถ้าไปเอาค่าธรรมเนียมเขาด้วย จะส่งเสริมให้มีการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติต่อกฎหมายมากเพิ่มขึ้นไปอีก และพวกข้าราชการที่ไปพักแรมเบิกได้ตามสิทธิจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มอีก เรื่องนี้จะเป็นประโยชน์หรือไม่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ ขอกราบเรียนครับ

ประการสุดท้ายที่ระผมจะกราบเรียนคือ ความไม่เหมือนกันของกฎหมายบัญญัติมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘ ๓ มาตรานี้ ในกรณีที่ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยในเรื่องเกี่ยวกับการกำกับดูแล มาตรา ๗๗ ตอนท้ายระบุว่า ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยสั่งการในเรื่องดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัดคำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด มาตรานี้หมายความว่า เมื่อรัฐมนตรีสั่งอย่างไรแล้วเป็นที่สุด คือจะอุทธรณ์ ฎีกา จะฟ้องร้องอะไรคงไม่ได้ ส่วนมาตรา ๗๗ ถัดมาให้รัฐมนตรีวินิจฉัยสั่งการในเรื่องดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัด มาตรานี้ไม่มีบอกไว้ว่า คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีนั้นจะให้เป็นที่สุดหรือไม่ หรือว่าจะให้ไปฟ้องร้องเพิกถอนคำสั่งรัฐมนตรีได้อีก ส่วนมาตรา ๗๘ ระบุว่า คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด ๓ มาตรานี้ไม่เหมือนกัน กระผมขอฝากไว้เป็นข้อคิด ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โกสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิชัย โกสุวรรณจินดา ท่านประธานฯ ครับ กระผมต้องขอบคุณรัฐบาลที่ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา กระผมเองก็มีความกังวลอยู่ในเบื้องต้นว่า เมื่อเราได้มีเหตุขยายการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้นแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะมีบทบาทหน้าที่อย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามาก็คงจะพอเบาใจได้ว่า รัฐบาลของก็ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับจังหวัดนะครับ แต่กระผมก็ยังมีข้อกังวล

Legislative Research Institute, Office of the Council of State, Thailand

อยู่หลายประการท่านประธานฯ ครับ เพราะว่า เท่าที่ได้ฟังคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีรวมทั้งได้อ่านร่างกฎหมายที่ได้นำเสนอแล้ว ก็ยังมีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามานั้น ยังไม่สามารถที่จะสะท้อนความต้องการของรัฐบาลที่อยากจะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ประสานงานในการบริหารงานของหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ เพราะเหตุว่า การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ซึ่งการเลือกตั้งนั้นก็แตกต่างไปจากการเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล สุขาภิบาล หรือ อบต. ก็ตาม เพราะฉะนั้นความเชื่อมโยงระหว่างองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นไม่มีกล่าวคือ ไม่มีตัวแทนของ อบต. ก็ดี เทศบาลก็ดี สุขาภิบาลก็ดี ที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในจังหวัดนั้นโดยตรง เพราะฉะนั้นปัญหาความร่วมมือ การประสานงานน่าจะมีปัญหา และที่อาจจะสะท้อนให้เห็นได้ลึกลงอย่างหนึ่งว่า ในการประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาค กระผมคิดว่ายังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่มาก เพราะเนื่องจากในกฎหมายฉบับนี้นอกจากจะให้มีการแต่งตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว ยังมีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วก็มีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะต้องแยกออกมาจากจังหวัดเดิม แม้ว่าจะมีกฎหมายให้มีการยืมตัวข้าราชการมาทำหน้าที่เป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ก็ตาม แต่ว่างานที่เกิดขึ้นนั้นก็จะมีบางส่วนซึ่งเกิดความซ้ำซ้อนระหว่างงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะต้องทำโดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับงานที่ผู้ว่าราชการจังหวัด และหัวหน้าหน่วยราชการต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการ ความซ้ำซ้อนที่เกิดขึ้นนั้นก็จะทำให้เป็น ปัญหาว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นนั้นยังไม่มีอะไรจะทำ ไม่มีโอกาสที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ เพราะเงินเรามีน้อย เงินอุดหนุนก็ไม่มาก หน้าที่ก็เป็นหน้าที่ซึ่งจะต้องรอว่าคนอื่นเขาไม่ทำแล้ว ถึงจะเข้าไปทำ แม้หน่วยราชการในจังหวัด เวลาที่จะขอความร่วมมือ หรือขอคำชี้แจง องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็อาจไม่ได้รับคำตอบ เพราะยังมีข้อยกเว้นว่า ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี หรือหัวหน้าหน่วยราชการต่าง ๆ ก็ดี อาจจะไม่ตอบก็ได้ ถ้าเห็นว่าเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายแล้ว ทำไมเราไม่ทำให้ดี ซึ่ง

อาจจะสะท้อนให้เห็นว่า รัฐบาลเองก็ยังเป็นห่วงองค์การบริหารส่วนภูมิภาคอยู่ที่ไม่ยอมปล่อยอำนาจจากจังหวัดไปให้ประชาชนโดยตรงเพราะยังคงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในการควบคุมอยู่หลาย ๆ เรื่อง เช่น เรื่องเพิกถอนมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบ้าง หรือยับยั้งคำสั่งของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบ้าง ซึ่งก็สะท้อนให้เห็นว่ายังไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนในการปกครองตัวเองอย่างแท้จริง กระผมจึงเห็นว่าถ้ารัฐบาลอยากจะเห็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีประสิทธิภาพ ในการดำเนินการอย่างแท้จริงแล้ว น่าจะต้องเปิดโอกาสให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นสามารถจะดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระมากขึ้น สามารถจะมีรายได้เลี้ยงตัวเองได้มากขึ้น โดยที่ไม่ต้องรองบอุดหนุนจากรัฐบาล เพราะการที่รัฐบาลใช้เงินมาเป็นตัวล่อก็ดี หรือใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าไปควบคุมก็ดี จะทำให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นไม่โต แล้วการที่เราทำให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมากมาย ทั้งอำนาจหน้าที่ วิธีการในการเลือกตั้ง ขอบเขตอำนาจ ก็จะเกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเหล่านั้นขึ้นมาเอง อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้บอกว่า เขตอำนาจอาจจะซ้อนกัน แต่หน้าที่นั้นไม่ซ้อนกัน กระผมคิดว่านั่นละครับที่จะทำให้เกิดความขัดแย้งมากขึ้น ที่บอกว่าซ้อนทับแต่ไม่ทับซ้อนเลื่อเขตอำนาจพื้นที่ก็ทับกันอยู่แล้ว แถมอำนาจหน้าที่ก็เหมือนกันอีก ซึ่งท่านบอกว่า ถ้า อบต. ไม่ทำ อบจ. อาจจะทำ เทศบาลไม่ทำ อบจ. อาจจะทำ แล้วเงินละครับเอามาจากไหน ความขัดแย้งในการของบประมาณ ความขัดแย้งในการขอการสนับสนุนจากจังหวัด ในที่สุดก็คือเกมแห่งในการแบ่งแยกและปกครองที่ราชการส่วนกลางเอาไปใช้กับส่วนท้องถิ่นนั่นเอง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ถ้าจะพิจารณาให้ผ่านใช้บังคับได้ ไม่สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจแล้ว คงจะต้องเพิ่มอำนาจของ อบจ. ให้มากขึ้น แล้วก็ลดอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรือจากองค์การบริหารส่วนภูมิภาคลง เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ปกครองตัวเองให้มากขึ้นด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนรนิติ

นายนรนิติ เศรษฐบุตร : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นรนิติ เศรษฐบุตร กระผมมีข้อเพิ่มเติมนิดเดียวที่อยากจะถาม แต่ก่อนอื่นก็ต้องขอแสดงความยินดีเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะว่า การใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมดอาจจะมีปัญหา

LIBRT Legislative Institutional Research Library of Thailand

และอุปสรรค และก็อาจจะมีการขัดแย้งระหว่างหน่วยงานที่เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด และในระดับอำเภอ หรือระดับตำบลลงไปก็ตามที แต่เป็นครั้งแรกที่ว่า จะให้นายกองค์การมาจากการเลือกตั้ง กระผมมีคำถามที่จะถามในมาตรา ๓๕ วรรคสามว่า ทำไมการเข้ารับตำแหน่งของนายกองค์การ จึงเข้ารับหน้าที่ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้รับเลือกตั้ง ทำไมต้องรอเป็นวันถัดไปซึ่งอาจจะเป็นปัญหาทางเทคนิคเล็กน้อย แต่อยากทราบ อีกข้อหนึ่งนั้นอยู่ในมาตรา ๔๔ (๒) ที่พูดถึงการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ใน (๒) นี้กระผมต้องการทราบนิดหนึ่งว่า ความชัดเจนในการทำแผนพัฒนาจังหวัดต่อไปนี้ใครจะเป็นคนทำที่เด็ดขาด ซึ่งในขณะนี้อาจจะไม่เป็นปัญหาระหว่างการบริหารส่วนภูมิภาคกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เนื่องจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดดำรงตำแหน่งทั้ง ๒ ตำแหน่ง เป็นหัวหน้าหน่วยทั้ง ๒ ตำแหน่ง เพราะฉะนั้นการจัดทำแผนก็คงจะประสานกันดี เมื่อมีการเลือกตั้งเมื่อมีการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้คนในจังหวัดเลือกกันเองแล้วเป็นนายกองค์การ ที่ระบุว่าเป็นแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หมายถึงแผนของจังหวัดใช่หรือไม่ เพราะถ้าเกิดมีแผน ๒ แผน ระหว่างแผนของการปกครองส่วนภูมิภาคกับแผนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าจะก่อให้เกิดความขัดแย้งมากกว่าก่อให้เกิดการประสานงาน การแยกตรงนี้จะวินิจฉัยอย่างไร หรือว่าอำนาจอยู่ที่ใด เพราะว่า กฎหมายนี้ออกไปจะเป็นครั้งแรกที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดถูกตัดขาดออกไปจากอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด จึงอยากฝากเรียนถามในประเด็นนี้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายโภคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ นับเป็นข้อห่วงใยและข้อสังเกตที่มีประโยชน์หลายอย่างผมอยากเรียนเบื้องต้นก่อนว่า การกระจายอำนาจนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ในเรื่องนี้มีความคิด ๒ ด้าน ด้านหนึ่งมองว่า คงจะต้องคงส่วนภูมิภาค คงจะต้องคงอำนาจการกำกับตรวจสอบท้องถิ่นของส่วนภูมิภาค หรือของรัฐไว้ อีกด้านหนึ่งก็บอกว่า ทำไมไม่กระจายอำนาจให้เขาไปทั้งหมด ถ้าเราไปสุดโต่งทางด้านใดด้านหนึ่งนี้บ้านเมืองมีปัญหาแน่ ปัจจุบันนี้ไม่ใช่ไม่มีปัญหา ผมได้พูดบ่อยครั้งว่า การกระจายอำนาจนั้นด้านหนึ่งดีที่ว่ารัฐคงจะต้องลดบทบาทในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติการลงไป แต่อีกด้านหนึ่งไปสร้างความขัดแย้ง

ในแต่ละพื้นที่ขึ้นมา ความขัดแย้งนั้นมาจากหลายสาเหตุ สิ่งหนึ่งที่เราเห็นก็คือว่า ในอดีตความขัดแย้งระหว่างองค์การปกครองท้องถิ่นด้วยกันนั้นไม่มี ที่ไม่มีเพราะว่า ไม่มีองค์การปกครองท้องถิ่นใดที่มีพื้นที่ติดกัน ในแต่ละจังหวัดเทศบาลเมืองก็อยู่บริเวณตรงเมือง เทศบาลตำบล หรือเทศบาลเมืองอื่นก็อยู่คนละพื้นที่ ที่เหลือก็เป็นพื้นที่ของ อบจ. ซึ่งผู้ว่าฯ ดูแลในฐานะฝ่ายบริหาร แต่ ณ วันนี้ประมาณ ๗๗ จังหวัด ที่พื้นที่ อบต. เต็มไปแล้ว หรือแม้แต่จังหวัดอื่น ๆ ที่เหลือก็ตาม ที่พื้นที่ อบต. ไปติดกับ อบต. ด้วยกัน ติดก็เป็นสุขาภิบาล ติดก็เทศบาล สิ่งที่เกิดขึ้นแล้วเวลานี้ก็คือ เทศบาลบางแห่งมาบอกผมว่า เวลานี้เอาขยะไปทิ้งในพื้นที่ อบต. ไม่ได้แล้ว เขาไม่ยอม อบต. หลายแห่งมาชี้เขตว่า เขตเทศบาลอยู่ตรงไหน อบต. อยู่ตรงไหน นอกจากนั้นแม้แต่ในร่างรัฐธรรมนูญที่เราพูดถึงอยู่นั้น ผมก็ได้ให้ข้อสังเกต แต่ต้องระมัดระวัง พอเราไปเขียนในลักษณะที่ว่า แม้แต่ทรัพยากรธรรมชาติ เราระมัดระวังมากในการเขียนกฎหมายท้องถิ่นว่า ให้มีหน้าที่ดูแล บำรุงรักษาเป็นหลัก พอไปเขียนในลักษณะที่ว่า ให้มีอำนาจที่จะใช้ ที่จะได้รับประโยชน์ นั่นอาจจะไปมีความหมายในลักษณะของการเป็นเจ้าของทรัพยากรของแต่ละท้องถิ่น นอกจากนี้อีกเหตุผลหนึ่งก็คือลักษณะสังคมไทย การแบ่งเป็นสถาบันนิยม องค์กรนิยม พวกนิยม มีปัญหาแน่นอน เพราะทุกคนจะมองว่า นี่เขตของฉัน นี่เรื่องของฉัน เธออย่ายุ่ง ทุกคนมีมือบ (Mob)ของตัวเองหมด นี่คือด้านลบของการกระจายอำนาจ ซึ่งต้องมองอย่างระมัดระวังที่สุด อีกข้อหนึ่งของการกระจายอำนาจที่เป็นด้านลบก็คือ ในเรื่องของการบริหารงานบุคคลปัจจุบันนี้รัฐใช้เงินอยู่ประมาณ ๙๒ เปอร์เซ็นต์ ท้องถิ่นใช้อยู่เพียงแค่ ๘ เปอร์เซ็นต์ ท้องถิ่นทั้งประเทศ รัฐมีบุคลากร ผมหมายถึง ทหาร ตำรวจ และครูออกไป เอาเฉพาะฝ่ายพลเรือน รวมทั้งข้าราชการ ลูกจ้างทั้งหลาย ประมาณ ๑ ล้านคน ท้องถิ่นใช้เงินอยู่ ๘ เปอร์เซ็นต์ มีบุคลากรประมาณ ๑ แสนคน แน่นอนถ้ารัฐใช้เงินน้อยลง ซึ่งตามแผนแม่บทปฏิรูประบบราชการเราคิดว่า ภายในแผน ๘ นี้ รัฐน่าจะใช้เงินประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ท้องถิ่นประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้ารัฐใช้เงินน้อยลง แต่คงบุคลากรไว้เท่าเดิม ท้องถิ่นใช้เงินมากขึ้น แล้วก็เพิ่มบุคลากรเข้าไป การกระจายอำนาจนี้ลงเป็นเรื่องของการจ้างคนมาทำงานธุรการเท่านั้นเอง เรื่องนี้เป็นปัญหาอีก เราจึงคิดว่าทำอย่างไรจะให้มีการถ่ายเทบุคลากรไปได้ด้วย ซึ่งก็ปรากฏว่า ในร่างรัฐธรรมนูญของก็มีเขียนในลักษณะเหมือนกับว่า ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงานบุคคลของตนเอง ดังนั้นถ้าบวก อบต. บวก

สุขาภิบาล บวกเทศบาล บวก อบจ. ทั้งหมด ๗,๐๐๐ กว่าแห่ง ถ้ามี ๗,๐๐๐ กว่ากลุ่ม อบต. เองก็มีบุคลากรเฉลี่ยแล้วประมาณ ๓ คน ทุกคนมีกลุ่มของตัวเองห้ามไปเสื่อน ลด ปลด ย้ายคนอื่นเขาหมด ผมว่าคงยุ่งกันพิลึกทั้งบ้านเมือง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เราต้องดูอย่างรอบคอบ อย่างเป็นระบบ เรื่องนี้ก็คือสิ่งที่พยายามทำสิ่งเหล่านี้ถึงได้กราบเรียนว่าจะดูกฎหมายนี้โดด ๆ อย่างเดียว อาจจะไม่ได้ทั้งหมด คงต้องดูภาพรวมหลาย ๆ อย่างประกอบกันไป กลุ่มหนึ่งพอไปเขียนตรงจุดหนึ่ง ก็จะไปทางหนึ่ง อีกกลุ่มนี้เขียนตรงจุดนี้ก็จะไปอีกทางหนึ่ง อีกกลุ่มนี้เขียนตรงอีกจุด ก็จะไปคนละทางอีก นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับระบบบริหารราชการของเรามาตลอดเวลา ความจริงแล้วร่างกฎหมายนี้ควรจะไปพร้อมกับสภาตำบล และ อบต. นั่งเฮ้ยขณะนั้นก็มีกระแสเรื่องเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ผลสุดท้ายเรื่อง อบจ. เลยชะลอไว้ก่อน อบต. สภาตำบลไปก่อนกฎหมาย อบต. สภาตำบลหรือแม้แต่ฉบับนี้ควรจะทำควบคู่กับกฎหมายเรื่องการแบ่งสรรรายได้ แต่เนื่องจากกระทรวงการคลัง อยากจะให้ทุกเรื่องผ่านกระทรวงการคลัง ก่อนจึงไม่อยากจะตัดตอนออกไปก็เลยต้องไปเขียนเรื่องรายได้ไว้ในกฎหมายจัดตั้งองค์กรแต่ละแห่ง ตรงนี้ถึงได้มีปัญหาอยู่ระดับหนึ่ง เราก็พยายามจะปรับ จะแก้ตรงนี้ ในขอบเขตที่ไม่กระทบต่อภาพรวมนี้คือเบื้องต้นที่อยากกราบเรียน

ตอบคำถามที่ท่านได้ถามมา อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ เรื่องความขัดแย้งกัน เรื่องอะไรต่าง ๆ ที่ผมกราบเรียนแล้ว เราคงหนีไม่พ้นทั้งสองด้าน ทั้งความขัดแย้งและความร่วมมือ และสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นทั่วโลกที่มีการกระจายอำนาจ ที่มีการปกครองท้องถิ่น ที่พื้นที่ของท้องถิ่นติดต่อกันนั่นเป็นเรื่องปกติที่จะต้องเกิดขึ้น เพียงแต่ว่าจะมีกระบวนการแก้ไขปัญหาตรงนี้อย่างไร แน่นอนครับ คนที่จะต้องเป็นหลัก ถ้าถามว่าในแนวของรัฐบาลนั้นมองอย่างไร ซึ่งผมขอตอบในแนวรัฐบาล เพราะร่างนี้เป็นร่างของสภาผู้แทนราษฎร เราถึงมองว่า ระบบภูมิภาคนั้นจะต้องเป็นหลัก ในการที่จะเป็นผู้ประสานเป็นผู้ร่วมกันแก้ปัญหากับเขา เรามองว่า ระดับท้องถิ่นด้วยกันต้องให้ อบจ. เป็นหลักในการประสาน ในการร่วมเข้าไปแก้ไขปัญหากับเขา ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้ ก็ไม่ทราบจะทำอย่างไร ถ้าไม่มี อบจ. มาวางไว้ตรงนี้ ให้ผู้ว่าฯ ไปแก้ปัญหา ท่านทราบไหมครับว่า บางจังหวัดมี อบต. ตั้ง ๔๐๐ - ๕๐๐ แห่ง บวกเทศบาล บวกสุขาภิบาล เข้าไป ถ้าผู้ว่าฯ ต้องเกี่ยวข้อง กับท้องถิ่นตั้ง ๕๐๐ - ๖๐๐ ท้องถิ่นในจังหวัดซึ่งมีความต้องการไป

คนละทิศคนละทาง ผมก็ยังมองไม่ออกว่า จะทำอย่างไร ดังนั้น จำเป็น แต่คงจะไม่มีอะไรสมบูรณ์ที่สุด หลายแห่งต้องอาศัยประสบการณ์ตรงนี้ อาศัยช่วงเวลา บางครั้งอาจจะผิดบ้างถูกบ้าง เราจะพบในต่างประเทศ ในอังกฤษ สมัยของนายกรัฐมนตรีแทตเชอร์นั้น พูดได้ง่ายว่า รุกท้องถิ่นเลย ตัดอำนาจไปหลายอย่าง เพราะท้องถิ่นมีอำนาจในการเก็บภาษี เก็บอะไรต่าง ๆ บางทีก็หลายมาตรฐาน มีปัญหามากมาย ในฝรั่งเศสเมื่อกระจายอำนาจไปเต็มที่ ในที่สุดเกิดปัญหา ผลสุดท้ายคนที่เป็นหลักปัจจุบันนี้คือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นคนของรัฐบาลที่จะเป็นผู้ประสาน ภายใต้การร่วมมือของท้องถิ่น ต้องผ่านกระบวนการตรงนี้ลุ่มพอสมควรนะครับ ดังนั้น ในประเด็นของมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ นี้ มาตรา ๔๕ ก็กำหนดไว้เหมือนกัน หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ก็คงต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติ หรือที่ท่านอาจารย์นรนิติท่วงในเรื่องมาตรา ๔๔ (๒) เรื่องการจัดทำแผน ซึ่งมี ๒ แผน คือ แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับแผนพัฒนาจังหวัด ซึ่งเรากำหนดไปอีกทีว่า แผนระดับจังหวัดนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีวางไว้ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้ฝ่ายรัฐบาลร่วมกับ อบจ. ร่วมกับท้องถิ่นทั้งหมดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และรัฐบาลเองคงไม่ได้ทำแผนพัฒนาจังหวัดเป็นจังหวัด ๆ บางครั้งก็เป็นกลุ่มจังหวัด เช่นว่า กลุ่มจังหวัดเหล่านี้มีศักยภาพทางการผลิตและอื่น ๆ การทำแผนร่วมกันในระดับที่จะมีต่อไปคือ ในระดับภาค หรือระดับกลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดนี้มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยว ทุกคนก็จะต้องมีแนวชี้นำ (Guideline) ไปในลักษณะทิศทางนี้ แนวที่ ๑ ศักยภาพสูงสุดด้านการท่องเที่ยว แนวที่ ๒ อาจเป็นอุตสาหกรรมขนาดเบา บ้านเมืองต่อไปต้องเป็นอย่างนี้หมด แต่ว่าในส่วนนี้คงเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาล เรื่องเพิ่มรายได้ให้ อบจ. ที่คุณหญิงนันทาถาม ประเด็นเป็นอย่างนี้ คือ ถ้าท่านดูขณะนี้ยังไม่ได้เป็น อบต. หมด ยังมีสภาตำบลอยู่ ในสภาตำบลนั้น ภาษีโรงเรือนและบำรุงท้องที่ คนที่มีอำนาจเก็บคือ อบจ. แต่ถ้าเป็น อบต. แล้ว อบต. ได้ไป ปัญหานั้นคือ ถ้ากฎหมายนี้ออกหลังจากเป็น อบต. หมด บางมาตราคงไม่ได้ใช้ โดยเฉพาะภาษีโรงเรือนและบำรุงท้องที่ แต่ถ้าร่างกฎหมายนี้ออกก่อนแล้วยังมีสภาตำบลอยู่ ยังไม่ได้เป็น อบต. หมด อบจ. ก็ต้องเป็นผู้เก็บแล้วนำไปจัดสรร ส่วนอื่น ๆ นั้นก็เป็นเรื่องที่ว่าทำอย่างไรจะให้เขามีรายได้ ตรงกับที่ท่านวิชัยพูดว่า ยากจะให้เขามีรายได้ อยากจะให้เขาแข็งแรง ไม่ต้องมาพึ่งเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ตรงนี้ง่ายหรือเรื่องง่าย เพราะว่าแต่ละพื้นที่มันทับซ้อนกัน วัตถุประสงค์ของการจัดทำกฎหมายฉบับนี้ขึ้น หรือจะปรับปรุงท้องถิ่นต่อไป

Legislative Institute Academy of Thailand

ในอนาคตก็ตาม คือ ต้องไม่ผลักภาระให้แก่ผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นจนเกินไป ต้องพยายามเลือกดูว่า ภาษีใดที่ไม่เป็นภาระเพิ่มเติม เราเห็นแล้วว่า หลายอย่างที่ให้เก็บค่าธรรมเนียม ให้เพิ่มภาษีน้ำมัน ไม่เกินลิตรละ ๕ สตางค์ โรงแรมต่าง ๆ ก็คงพอจะได้บ้าง แต่อย่าไปห่วงว่า โรงแรมจะหลบเลี่ยง จะไม่แจ้ง นั่นเป็นเรื่องของการบังคับใช้ (Enforce) กฎหมาย แต่นี่เป็นเรื่องของการที่จะกำหนดว่า ท้องถิ่นควรจะมีรายได้จากอะไร ถ้าท้องถิ่นควรจะมีรายได้จากโรงแรม แต่ถ้าไม่บังคับใช้กฎหมาย ก็ไม่มีรายได้ซึ่งก็เสียหายเอง ท้องถิ่นมีหน้าที่จะต้องไปดำเนินการตั้งนั้นภาษีที่ผมได้เรียนตอนต้นว่า เราพยายามจะให้เป็นรายได้หลักของท้องถิ่น ไม่มีรายได้อื่นเลย ปัจจุบันนี้ที่ อบจ. จะได้ถ้าหากเป็น อบต. เหลืออย่างเดียวคือ ภาษีรถยนต์และล้อเลื่อน ซึ่งประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ซึ่งคงจะไม่พอ ท้องถิ่นต้องใช้เงินทั้งหมด ๓,๘๐๐ ล้านบาท เฉพาะในเรื่องของการบริหารท้องถิ่น ถ้าลงรายละเอียดจะมีปัญหาต่อไปอีก บางแห่งไปได้ บางแห่งไม่มีเลย บางแห่งมีน้อย ตรงนี้เองที่ระบบเงินอุดหนุน ต้องเข้าไปช่วย ซึ่งเรามีเงินอุดหนุนทั่วไปกับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเป็นโครงการ ๆ ไป เราจึงต้องจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งปัจจุบันเราเก็บ ๗ เปอร์เซ็นต์โดย เศษ ๑ ส่วน ๙ เราให้แก่ท้องถิ่นทั้งหมด เศษ ๑ ส่วน ๙ คิดออกมาคือ ๑.๗ รัฐบาลเอาไป ๖.๓ จาก ๗ เปอร์เซ็นต์ อีก ๑.๗ ท้องถิ่นเอาไป ๑.๗ ที่ท้องถิ่นเอาไปเป็น กทม. เสีย ๖๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือเป็น ของท้องถิ่นทั้งประเทศ ซึ่งเราก็ได้เกี่ยงกันมาตลอดว่า กทม. เอาเปรียบ กทม. ก็ว่าภาษีมูลค่าเพิ่มเก็บได้ใน กทม. มากที่สุด อีกฝ่ายหนึ่งก็ว่า แน่ละ เพราะเมืองท่าอยู่ใน กทม. ส่วนที่ให้แก่ท้องถิ่นอยู่ในปัจจุบัน ท้องถิ่นจึงได้ขอ ๕ เปอร์เซ็นต์ จาก ๖.๓ ถ้า ๕ เปอร์เซ็นต์ จาก ๖.๓ ไม่นับ กทม. จะได้ประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่ถ้านับ กทม. ก็จะได้หมื่นกว่าล้านบาท ตรงนี้ก็เป็นปัญหาอีก ในสภาผู้แทนราษฎรก็ติงว่าไม่ควรจะนับ กทม. เข้าไป ถ้าเก็บได้ในจังหวัดใดก็ใช้เป็นฐานภาษีจังหวัดนั้น แต่ก็ไม่เป็นไรครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภา เราอาจจะพิจารณาให้เหมาะสมกันอีกครั้งหนึ่งได้

ต่อมาในเรื่องของรัฐมนตรีรักษาการ ก็คงอาจจะไม่ร้ายแรงนัก เพราะว่าความมุ่งหมายใหญ่แล้วรัฐมนตรีรักษาการนั้น เต็มที่เสียรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านเดียว ที่นี้มีบางเรื่องเกี่ยวกับเรื่องภาษีอากร เรื่องอะไรต่าง ๆ โดยเฉพาะมีภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) เข้ามาเกี่ยวข้องก็เลยคิดว่าควรจะมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

LIBRARY
Legislative Institutional Repository of Thailand

เรื่องใดที่เป็นเรื่องคาบเกี่ยวของทั้งสองกระทรวงก็คงจะต้องลงนามร่วมกันเรื่องใดที่เห็นชัดว่าเป็นเรื่องเฉพาะอย่างเช่นการใช้อำนาจกำกับดูแลหรือตรวจสอบของฝ่ายรัฐบาล คงต้องกระทำฝ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแน่ ส่วนเรื่องการเพิกถอนมติ ในการยับยั้งการกระทำต่าง ๆ คงจะไม่ใช่เรื่องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ฝ่ายรัฐบาลคงต้องร่วมมือกันได้ ถึงจะแยกเป็น ๒ กระทรวงก็ตาม ถ้าต่างคนต่างถือว่า ของใครของมันและขัดแย้งกันก็ต้องไปแก้ปัญหาในทางบริหาร

ทีนี้เรามาดูสังข้อที่คุณหญิงทัวงติง มีมาตรา ๕๙ อีกมาตราหนึ่ง ซึ่งผมเรียนชี้แจงไปแล้วเรื่องภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ตรงนี้ถ้าเป็น อบต. หมด ก็แปลว่า อบจ. ไม่ต้องไปยุ่ง มาตรานี้ไม่มีที่ใช้ ดูมาตรา ๔๔ (๘) (ง) เขาพิมพ์ตก ต้องมีคำว่า ที่สาธารณะ ในกฎหมาย อบจ. ปัจจุบันนี้ ทั้งหมดหลายรายการเขาลอกมาจากกฎหมาย อบจ. ปัจจุบันนี้ ตกคำว่า ที่ ไป ต้องขอบพระคุณท่านที่ละเอียดรอบคอบมาก มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ ที่ท่านว่าเขียนซ้ำนั้น ความจริงไม่ได้ซ้ำหรอกครับ มาตรา ๔๙ นั้น ระบุว่า การดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์นั้น กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ ทั้งนี้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด เขาไปกำหนดให้กำกับ และควบคุมโดยระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ส่วนมาตรา ๕๐ นั้น ให้อำนาจที่จะออกกฎหมายโดยตรงเป็นข้อบัญญัติได้แก่ ๑. ให้เป็นไปตามหน้าที่ ๒. เป็นเรื่องที่มีกฎหมายอื่นกำหนดให้ตราข้อบัญญัติได้ เช่นกฎหมายรักษาความสะอาด หรืออะไรก็ตาม และ ๓. การที่จะตั้งกิจการที่มีลักษณะการพาณิชย์ต่าง ๆ เป็นเรื่องที่เขาบัญญัติได้สอดคล้อง และไม่ใช่เป็นเรื่องที่เขียนใหม่ เป็นเรื่องที่บัญญัติกันมาอย่างนี้ อีกเรื่องหนึ่งก็คือมาตรา ๕๐ วรรคท้ายที่ว่า ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น อาจจะกำหนดโทษไว้ด้วยก็ได้ จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านก็ห่วงว่าอาจจะไปวางมาตรฐานไม่เหมือนกัน เดิมทีเดียวให้กำหนดโทษเฉพาะค่าปรับได้ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ที่เขาไปเขียนตรงนี้เขาเขียนตามของ กทม. จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน และปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นไปได้ที่อาจจะวางมาตรฐานแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม ก็คงต้องดูเหมือนกันว่า สภาพของแต่ละท้องถิ่นเป็นอย่างไร อย่าลืมว่า ข้อบัญญัติเหล่านี้ก็อาจจะถูกท้วงติง อาจจะถูกตรวจสอบจากฝ่ายรัฐ คือผู้ว่าราชการจังหวัดได้ว่าจังหวัดนั้นมีมาตรฐานอย่างนั้น ของท่านเป็นอย่างนี้ เพราะอะไร ผมคิดว่า ก็คงต้อง

Legislative Institutional Assistance Project

ปล่อยไป เพราะว่า แม้แต่เราเขียนไว้ว่า มีโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ในปัจจุบัน ก็อาจจะแตกต่างกันได้ บางแห่งอาจจะปรับ ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ๓๐๐ บาท ก็ต่างกันได้อยู่แล้ว จึงไม่ใช่เรื่องที่จะผิดแปลกไปสำหรับจะให้อำนาจที่เขาจะดูให้เหมาะสมกับพื้นที่เขา เรื่องมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ เรื่องอำนาจกำกับดูแล ที่ระบุ คำสั่งรัฐมนตรีเป็นที่สุด หรือบางแห่งไม่เป็นที่สุด ท่านต้องแยกดูว่า มาตรา ๗๖ เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะดูแลสั่งสอบสวนข้อเท็จจริง หรือสั่งต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร มาตรา ๗๘ ก็เช่นเดียวกัน เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะดูแล ที่จะกำกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นตัวแทนของฝ่ายบริหาร ส่วนมาตรา ๗๗ ที่ไม่ได้ระบุให้คำสั่งของรัฐมนตรีเป็นที่สุดนั้น เป็นเรื่องของการเพิกถอนมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ไม่ใช่เป็นข้อบัญญัติ ดังนั้น ถ้าเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารด้วยกัน เขามักจะเขียนว่า ให้คำสั่งของรัฐมนตรีนั้น เป็นที่สุด ซึ่งคำว่า เป็นที่สุดนี้ในความมุ่งหมายจริง ๆ ของกฎหมายก็คือไม่ควรจะเอาไปฟ้องร้องได้ แต่อย่างไรก็ตาม ศาลไทยก็ตีความตามแนวของศาลอังกฤษ ศาลอังกฤษถือว่าเป็นที่สุด หมายถึงเป็นที่สุดของฝ่ายบริหาร ไม่ห้ามที่จะไปฟ้องศาลได้ ดังนั้นกรณีที่เขียน คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด ศาลไทยก็ตีความแล้วว่า เป็นที่สุดของฝ่ายบริหารท่านเอาไปฟ้องร้องต่อไปได้

ในเรื่องของมาตราอื่น ๆ ก็คงไม่มีอะไรมากนะครับ มีแต่เพียงเรื่องข้อสังเกตที่ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนภูมิภาคที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาวิชัยพูดถึงว่า มีปลัด อบจ. มีข้าราชการของ อบจ. เป็นเรื่องธรรมดาครับ กทม. เขาก็มีปลัด กทม. มีข้าราชการของ กทม. คือขององค์กรของเขาเอง ท่านบอกว่า จะไปทับซ้อนกับของข้าราชการส่วนภูมิภาค ตรงนี้ก็คงเป็นไปไม่ได้ เพราะว่า ปัจจุบันนี้ทับซ้อนอยู่ ไซ้คนของภูมิภาคเข้าไปทำงานด้วย แต่พอมี พ.ร.บ. นี้ คนของภูมิภาคต้องออกไปหมด ก็เป็นคนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนที่ระบุว่า ในการประชุมสภาของ อบจ.ให้ผู้ว่าฯ หรือหัวหน้าส่วนราชการต้องเข้าร่วมประชุม แต่ไม่ต้องชี้แจงก็ได้ ความจริงเรื่องนี้มีการพูดกันมากในสภาผู้แทนราษฎร เพราะจริง ๆ การให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ไปเข้าร่วมประชุมของสภาจังหวัด หรือไปตอบข้อซักถามต่าง ๆ นั้นไม่ถูกต้องเพราะเป็นคนละองค์กรกัน เราชี้แจงไปอย่างนี้ แต่ผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่เห็นว่า ต้องผสมผสานแบบไทย ๆ เพราะอยากให้ อบจ. เป็นที่ที่ได้สอบถามว่า โครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลอยู่ตรงไหน

เป็นอย่างไร ไม่รู้จะไปถามกับใคร เราก็บอกว่าถามก็ถามได้ทำไมต้องให้เขามาร่วมประชุม บางท่านจะขอแปรญัตติบังคับต้องให้เข้าร่วมประชุมตลอด ผมก็ชี้แจงว่าถ้าบังคับอย่างนั้น กลายเป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดของหัวหน้าส่วนราชการ ถ้าไม่เข้าประชุมจะกลายเป็นผิดวินัยอีก แล้วที่ถามต่อว่าถ้าเช่นนั้นกรณีของกรุงเทพมหานครก็ต้องเขียนไว้ว่าให้รัฐมนตรี หรือให้ปลัดกระทรวงเข้าฟังหรือเข้าร่วมการประชุมของสภากรุงเทพมหานครด้วย กรณีที่ต้องทำงานคาบเกี่ยวกันในจังหวัด ถ้าเทศบาลหรือ อบต. เขาบอกต้องให้นายกฯ อบจ. รองนายกฯ อบจ.ต้องเข้าร่วมประชุมกับเขา เพราะจะได้ซักถามว่า อบจ. ประสานอะไรทำอะไรแต่ในที่สุดก็ประนีประนอมกันให้เข้าร่วมประชุมได้ โดยหลักก็คงจะต้องชี้แจง การตอบก็ตอบเป็นลายลักษณ์อักษรเว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคง ท่านอาจจะไม่ชี้แจงก็ได้ เราพยายามจะสร้างรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน พูดเสียงดังสิ่งใดที่เป็นปัญหา หรือเป็นช่องว่างของระบบไทยก็พยายามจะเติม พยายามจะให้เข้ามาประสานกันให้ดีที่สุด ให้มีบทที่เราพึงมีอยู่ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายแล้ว ก็ถือว่าเป็นอันปิดอภิปรายนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ คณะกรรมาธิการครับท่านรัฐมนตรี

นายโภคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๒๒ ท่าน ครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เชิญทางรัฐบาลเสนอ

นายโภคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๕ ท่าน

๑. นายโภคิน พลกุล

๒. นายชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. นายสมชัย ฤชุพันธุ์

๔. นายถวิล ไพรสณฑ์

๕. นางสุกัญญา นาชัยเวียง

ประธานวุฒิสภา : เชิญสมาชิกฯ เสนอครับ เชิญ

นายสุชน ชาลีเครือ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ขอเสนอในสัดส่วนของวุฒิสภา ๑๗ ท่าน ดังมีรายนามต่อไปนี้ครับ

๑. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร

๒. นายธีรพจน์ จรูญศรี

๓. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันทน์

๔. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์

๕. นายประมาณ ชันซื่อ

๖. พลตำรวจเอก พจน์ บุณยะจินดา

๗. นายไพบูลย์ ช่างเรียน

๘. นายรังสรรค์ แสงสุข

๙. นายวรรณไว พัธโนทัย

๑๐. นายสมพงศ์ ศรียะพันธุ์

๑๑. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

๑๒. นายสุวรรณ ปัญญาทาส

๑๓. นายอมร จันทรสมบูรณ์

๑๔. นายอารีย์ วงศ์อารยะ

๑๕. นายอักษราทร จุฬารัตน

๑๖. นายเอี่ยม ฉายางาม

๑๗. นายโอสถ โกศิน

ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดจะเสนอท่านอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

LIRT
Legislative Information Retrieval Thailand

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติแต่งตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญตามรายนามที่ได้มีผู้เสนอแล้ว กำหนดการแปรญัตติครับ

นายโภคิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ตามข้อบังคับครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ตามข้อบังคับ ขอเรียนว่า ตามข้อบังคับเรา ๕ วัน แล้วก็ปกติการประชุมเราวันศุกร์ เพราะฉะนั้นเราเสียไป ๒ วัน จะมีเวลาแปรญัตติกันเพียงแค่ ๓ วัน จันทร์ อังคาร พุธ เท่านั้น ถ้ามีผู้ใดสนใจต้องทำเสียภายใน ๓ วัน

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอขอบคุณ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้จดรายงานการประชุม

สรัญญา	ศตะภัค	สิริวรรณ	ไชติพันธุ์
วิมล	แจ้งอัตถะ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ชีรวรรณ	นราพงศ์
ภาวนา	ภักฉัตรทัน	สุวิมล	ศรีสุขสวัสดิ์
ปรีย์พร	มีสมเพ่ม	สุชาดา	ภมะราภา
ศิริลักษณ์	แข่ตั้ง	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
ดวงทิพย์	หามะลิ	สำรวม	ผลประสิทธิ์
รุจิรา	เนตรบุตร	สุภาภรณ์	มาลัยทัต
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
สรบุทธ	ปลื้มถนอม	ทิพวรรณ์	ลายลิขิต
สุภลักษณ์	โอภาสพินิจ		

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

รัฐสภา (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) ครั้งที่ ๔

คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม และพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมาธิการ		ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์	ประธานคณะกรรมาธิการ	
๒.	นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล	รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายคิริ เกวลินสกุษดิ์	รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรรยา สุคนธทรัพย์		
๕.	นายจำนงค์ ทองประเสริฐ		
๖.	นายชัยเชค สุนทรพิพิธ		
๗.	พลเรือโท ทวีศักดิ์ ศรีประยูร		
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชุณหะวัน		
๙.	พลเอก บุลฤทธิ์ พรรทวานนท์		
๑๐.	นายประยอม ช่องทอง		
๑๑.	นายยงยุทธ เลอลภ		
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล		
๑๓.	นายสิงห์โต จ่างตระกูล		
๑๔.	นางสุกัญญา ชลศึกษ์		
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย		
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชชัย เกษมสุข		
๑๗.	นายพินิต อารยะศิริ	เลขานุการคณะกรรมาธิการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๕ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประธานวุฒิสภา

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand